

This PDF you are browsing now is a digitized copy of rare books and manuscripts from the Jnanayogi Dr. Shrikant Jichkar Knowledge Resource Center Library located in Kavikulaguru Kalidas Sanskrit University Ramtek, Maharashtra.

KKSU University (1997- Present) in Ramtek, Maharashtra is an institution dedicated to the advanced learning of Sanskrit. The University Collection is offered freely to the Community of Scholars with the intent to promote Sanskrit Learning.

Website
<https://kksu.co.in/>

Digitization was executed by NMM

<https://www.namami.gov.in/>

Sincerely,

Prof. Shrinivasa Varkhedhi
Hon'ble Vice-Chancellor

Dr. Deepak Kapade
Librarian

Digital Uploaded by eGangotri Digital Preservation Trust, New Delhi
<https://egangotri.wordpress.com/>

कविकुलबुरु कालिदास संस्कृत विश्वविद्यालय, रामटेक

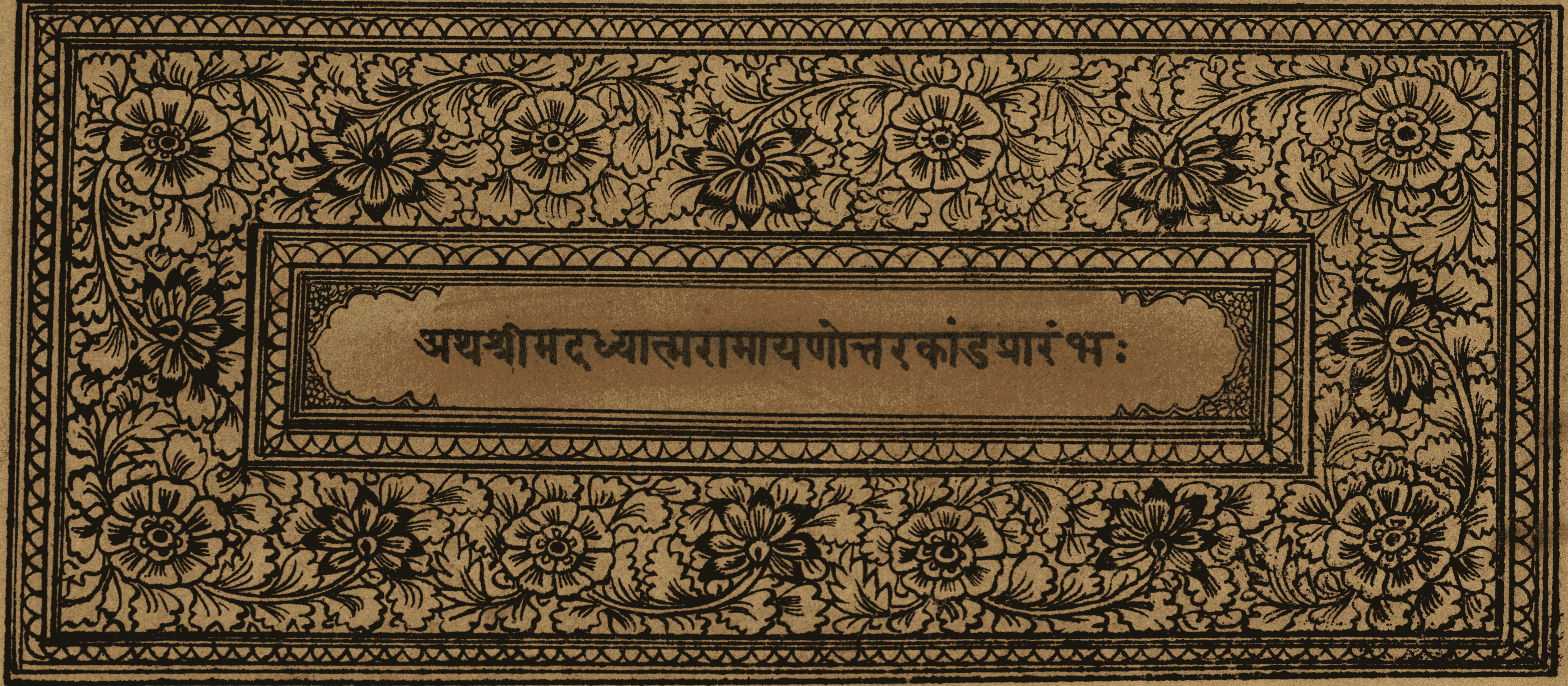
हस्तलिखित संग्रह

दाखल क. M2420(G) विषय पुराण

नाव अथ श्रीमद्भ्यात्म रामायण सुदृढकोट

लेखक/लिपीकार राम वर्मा

पृष्ठ काळ पूर्ण/अपूर्ण

श्रीगणेशायनमः श्रीसीतारामचंद्राभ्यांनमः १ मृधेयुद्धे २ ३ कथंकेनप्रकारेण ४ श्रद्धधत्वाः एतच्छ्रवणे श्रद्धावत्याः कथामृत
मास्वाद्य मेमम तदास्यादनविषयातृणात्यंतवर्द्धते ५ रामेराज्यमुपस्थिते राज्यप्राप्तवतीत्यर्थः अभिवंदितुं नमितुं स्तोतुं च ६ ता

जयतिरघुवंशातिलकः कौसल्याहृदयनंदनोरामः दशवदननिधनकारीदाशरथिः पुंडरीकाक्षः १
पार्वत्युवाच अथरामः किमकरोत्कौसल्यानंदवर्द्धनः हत्वा मृधेरावणादीन् राक्षसान् भीमविक्रमान् २
अभिषिक्तस्त्वयोध्यायां सीतया सह राघवः मायामानुषतां प्राप्य कति वर्षाणि भूतले ३ स्थितवान् ली
लयादेवः परमात्मा सनातनः अत्यजन्मानुषं लोकं कथं मे ते रघुदहः ४ एतदारव्याहिभगवन् श्रद्धधत्वा
ममप्रभो कथापीयूषमास्वाद्य तृणामेतीव वर्द्धते रामचंद्रस्य भगवन् ब्रह्मविस्तारः कथाम् ५
श्रीमहादेव उवाच राक्षसानां वधं कृत्वा राज्यं राम उपस्थिते आययुर्मुनयः सर्वे श्रीराममभिवंदितु
म् ६ विश्वामित्रोऽसितः कण्वो दुर्वासो भृगुरंगिराः कश्यपो वामदेवोऽत्रिस्तथा सप्तर्षयोऽमलाः ७ अ
गस्त्यः सह शिष्यैश्च मुनिभिः सहितोऽभ्यगात् द्वारमासाद्य रामस्य द्वारपालमथाब्रवीत् ८ ब्रह्मिण
मायमुनयः समागत्य बहिः स्थिताः अगस्त्यप्रमुखाः सर्वे आशीर्भिरभिनंदितुम् ९ प्रतीहारस्ततो-
राममगस्त्यवचनाद्भुतम् नमस्कृत्वाऽब्रवीद्वाक्यं विनयावनतः प्रभुम् १०

नेव कृषीनाह विश्वामित्र इति १० मुनि

भिः शिष्यैश्च सहित इत्यर्थः ८ अगस्त्यप्रमुखामुनय आशीर्भिरभिनंदितुं समागत्य बहिः स्थिताः संतीति रामाय ब्रूहीत्यन्वयः ९

सगुणं ध्येयं रूपमाह हृदयेति तत्कर्णिकस्थे स्वर्णपीठे स्थितमित्यन्वयः श्लक्ष्णं स्निग्धं ५८ वीरासनं वीरासनस्थं विद्युत्सुंजनिभां
बरं पीतांबरमित्यर्थः ५९ भातं शोभायमानम् धनुर्द्वंद्वकरेण एकं स्वस्थे कंठे रामस्थेति द्वयम् ६० सर्वहृदि स्थितमित्यनेन एवं भू-
तः सर्वप्रेरकत्वेन ध्येयः एवं हि सर्वस्य स्वतंत्रत्वाभावनिश्चये द्वेषादिहानिर्भवतीत्यर्थः ६१ भक्तेः कथ्यमानमिति शेषः कृतपू-

हृदयकर्णिके स्वर्णपीठे मणिगणान्विते मृदुश्लक्ष्णातरेतत्र जानक्या सह संस्थितम् ५८ वीरासनं विशा-
लाक्षं विद्युत्सुंजनिभांबरम् किराटहारकेयूरकोस्तुभादिभिरन्वितम् ५९ नूपुरैः कटके भातितं तथैव वन-
मालया लक्ष्मणेन धनुर्द्वंद्वकरेण परिसेवितम् ६० एवं दृष्ट्वा सदा स्मानं रामं सर्वहृदि स्थितम् भक्त्या प-
रमया युक्तो मुच्यते नात्र संशयः ६१ मृगयै चरितं तस्य भक्तेर्नित्यमनन्यधीः एवं चेत्कृतपूर्वाणि पापानि च
महांत्यपि क्षणादेव विनश्यन्ति यथाग्नेस्तूलराशयः ६२ राजस्वरामं परिपूर्णमेकं विहायैवैरनिजभक्ति-
युक्तः हृदा सदा भावितभाव रूपमनमिरूपपुरुषपुराणम् ६३ इति श्रीपद्मेश्वरस्य रामायणे उमा महेश्व-
रसंवादे युद्धकांडे षष्ठः सर्गः ६ श्रीमहादेव उवाच कालनेमिव चः श्रुत्वा रावणोऽमृतसन्निभम्
ज्ज्वालको धताम्नाक्षः सर्पिरद्विरिवाग्निमतम् १

वीणिपूर्वकृतानि यथाग्नेः स्पर्शात्तूलराशयो-
नश्यन्ति तद्वत् ६२ वैरवैरभावम् निजभक्तियुक्तः अनन्यभक्तियुक्तः हृदा हृदयेन सदा भावितभावस्य सत्तारूपस्य ब्रह्मणोरूपं शु-
द्धबुद्धमुक्तस्वभावं येन तम् वस्तुतः स एव महोत्पादिना ६३ इति श्रीमत्सकलराज० युद्धकांडे षष्ठः सर्गः ६ ७ ८
अग्निमतम् अतिसप्तसर्पिर्घृतं जलसंयोगाद्यथा महाज्वालावद्भवति तथा ज्ज्वालेत्यर्थः १ ७ ८ ९

अ. रा. टी.
१

कृतांजलिः प्रतीहार इति शेषः प्रासः स्वाश्रमादागतः बहिर्द्वारि उपस्थितोऽस्तीति शेषः ११ पूजिताः प्रतीहारेण मार्गप्रदर्शनादि
ना पूजिताः कृतादरा इति यावत् १२ गांमधुपकार्थं वृषभं च महोक्षं वा महाजं वा श्रोत्रियाय प्रकल्पयेदिति स्मृतेः १३ यथार्हतः अर्हो यो
ग्यतातदनतिक्रमादित्यर्थः भगवतः सकाशात् पूजालाभेन प्रहर्षः १४ अब्रुवन् अपृच्छन् तमेवाभिनयति कुशलमित्यादि १५ सरा

उ. कां.
७

कृतांजलिरुवाचे दमगरुयो मुनिभिः सह देवत्वदर्शनार्थाय प्रासो बहिरुपस्थितः ११ तमुवाच द्वारपालं य
वेशययथास्करवम् पूजिता विविश वैशमना नारत्नविभूषितम् १२ हस्वारामो मुनीन् शीघ्रं प्रत्युत्थाय कृ
तांजलिः पाद्यार्घ्यादिभिरा पूज्यगां निवेद्य यथाविधि १३ नत्वा तेभ्यो ददौ दिव्यान्यासं नानियथा र्ततः
उपविष्टाः प्रहृष्टाश्च मुनयो रामं पूजिताः १४ संपृष्टकुशलाः सर्वे रामं कुशलमब्रुवन् कुशलं ते महाबा
हो सर्वत्र रघुनन्दन १५ दिक्ष्येदानीं प्रपश्यामो हतशत्रुमरिन्दम नहिभारः स ते राम रावणो राक्षसेश्वरः
१६ सधनुस्त्वंहिलोकां स्त्रीन् विजेतुं शक्त एव हि दिक्ष्यात्वया हताः सर्वे राक्षसा रावणादयः १७ सद्य
मेतन्महाबाहो रावणस्य निबर्हणम् असद्य मेतत्संप्राप्तं रावणे र्यन्निबूदनम् १८ अंतकप्रतिमाः सर्वे
कुंभकर्णादयो मृधे अंतकप्रतिमैर्वाणैर्हतास्ते रघुसत्तम १९ दत्ताचेय यथास्माकं पुरा त्वभयदक्षिणा
हत्वारक्षोगणान् संख्ये कृतकृत्यो ह्यजीवसि २०

वणस्तेन नारः क्लेशवध्यो न किंतु स्करवध इत्यर्थः १६ स्करत्वमेव दर्श
यति सधनुरिति इन्द्रजितं स्मृत्वाऽहुर्दिक्ष्येति १७ तदेव स्पष्टयति सद्यमिति रावणेर्मघनादस्य १८ १९ यादक्षिणा पुरा दत्तादा
तुं प्रतिज्ञाता सारक्षोगणान् हत्वा पूर्णा कृता अतः कृतकृत्यः स नृजीवसि त्वमेव जीवसि तव जीवनमेव श्लाघ्यमित्यर्थः २०

१

२१ २२ २३ यथावृत्तं जातं तथा शृणु २४ २५ मुनिपुंगवः मुनिश्रेष्ठः सन् अवसत्तपस्तेपे च २६ २७ विघ्नचक्रुः गाननृत्यादिभिः

श्रुत्वा तु भाषितं तेषां मुनीनां भावितात्मनाम् विस्मयं परमं गत्वा रामः प्रोजलिरब्रवीत् २१ रावणादीनिति
क्रम्य कुम्भकर्णादिराक्षसान् त्रिलोकजयिनो हित्वा किंपशं सथरावणिम् २२ ततस्तु वचनं श्रुत्वा राघवस्य
महात्मनः कुम्भयोनिर्महातेजो रामं प्रीत्या वचो ब्रवीत् २३ शृणु राम यथा वृत्तं रावणो रावणस्य च जन्म-
कर्मवरादानं संक्षेपाद् दत्तो मम २४ पुरा कृतयुगे रामपुत्रस्त्यो ब्रह्मणः सुतः तपस्तप्तुंगतो विद्वान् मे
रोः पार्श्वं महामतिः २५ तृणविंदो राश्रमे सौन्यवसन् मुनिपुंगवः तपस्तेपे महातेजाः स्वाध्यायनिरतः सदा
२६ तत्राश्रमे महारम्ये देवगंधर्वकन्यकाः गायन्त्यो न नृतुस्तत्र हसन्त्यो वादयन्ति च २७ पुलस्त्यस्य तपो वि-
घ्नचक्रुः सर्वा अनिदिताः ततः क्रुद्धो महातेजा व्याजहार वचो महत् २८ यामे हृष्टिपथं गच्छेत्सा गर्भधारयि-
ष्यति ताः सर्वाः शापसंविग्नान तं देशं प्रचक्रमुः २९ तृणविंदो स्तुराजर्षेः कन्या तन्नाश्रुणो हृचः विचचा-
र मुने रये निभया तं प्रपश्यती ३० बभूवुषां दुरतनुर्व्यजितां तं शरीरजा हृत्वा सा देहवैपण्यं भीता पितरमन्व-
गात् ३१ तृणविंदुश्च तां हृत्वा राजर्षिरभितक्षतिः ध्यात्वा मुनिं कृतमवमवो दिज्ञानचक्षुषा ३२
तां कन्यामुनिवर्याय पुलस्त्याय ददौ पिता तां प्रगृह्या ब्रवीत् कन्यां बाढमित्येव स द्विजः ३३ शूषणप-
रां हृत्वा मुनिः प्रीतो ब्रवीद् हृचः दास्यामि पुत्रमेकं ते उभयोर्वै शवर्द्धनम् ३४

रिति शेषः २८ २९ प्रपश्यतीत्यत्र नुमभाव आर्षः ३० व्यजितः प्रकटीकृतोऽतः मध्ये शरीरजो गर्भो यस्य सा ३१ अवै-
त् भजानात् ३२ ३३ उभयोर्भीतापित्रोः ३४ ७ ७ ७ ७

अ. श. टी.
२१

परैर्दत्तं किंचिद्गृहीत्वा धनलोभात् रामकिंकरतां प्राप्त इव भाषसे २ यदि मेव चो नरोचते तदा गत्वा तत्त्वदाज्ञप्तमेव करोमि ३ राव-
णेनैव स्वयमेव नो दिन इत्यर्थः ४ स्वलः अंतर्दुष्टः अतएव मुनिवेषधरो न तु मुनिः ५ गच्छतो वायुसूनो मार्गमासाद्य तदीयमार्गमि-
ध्येत पोवनमकल्पयदित्यर्थः ६ ७ मार्गो मे विप्रं शितः त्यक्तः मार्गानिरे आगतमिति यावत् उतानाश्रमे आश्रमत्वप्रमः अथ

यु. कां.
६

निहन्मि त्वां दुरात्मानं मच्छासनपराङ्मुखम् परैः किंचिद्गृहीत्वा त्वं भाषसे रामकिंकरः २ कालनेमिरुवाचे दं-
रावणं देवकिं क्रुधा नरोचते मेव च नं यदि गत्वा करोमि तत् ३ इत्युक्त्वा प्रययौ शीघ्रं कालनेमिर्महासरः नोदि-
तो रावणेनैव हनूमद्विघ्नकारणात् ४ सगत्वा हिमवत्पार्श्वतपोवनमकल्पयत् तत्र शिष्यैः परिवृतो मुनिवेष-
धरः स्वलः ५ गच्छतो मार्गमासाद्य वायुसूनोर्महात्मनः ततो गत्वा ददर्श यि हनूमानाश्रमं शुभम् ६ चिंत-
यामास मनसा श्रीमान् पवननंदनः पुरानदृष्टमेतन्मो मुनिमंडलमुत्तमम् ७ मार्गो विप्रं शितो वामेऽश्रमो वा-
चित्तसंभवः यद्वा विश्वाश्रमपदं दृष्ट्वा मुनिमशेषतः ८ पीत्वा जलं ततो यामिद्रोणाचलमुत्तमम् इत्यु-
क्त्वा प्रविवेशाथ सर्वतो योजनाय तम् ९ आश्रमं कदलीशालखर्जूरपनसादिभिः समावृत्तं पक्षफलेनैव
शारैर्वैश्वपादपैः १० वैरभावविनिर्मुक्तं शङ्खनिर्मललक्षणम् तस्मिन्नाहाश्रमैरम्ये कालनेमिः सराक्षसः ११

वाकिमनेन विचारेणेत्याह यद्देति मुनिमिति जातावेकवचनं अशेषतो मुनीन् दृष्ट्वेत्यर्थः ८ ९ उक्तगुणैः पादपैश्च समावृतमाश्र-
मं प्रविवेशेत्यन्वयः १० वैरभावविनिर्मुक्तं यत्राश्रमेऽहिनकुलादयोऽपि परस्परं वैरभावं त्यक्त्वा निष्ठंति तमित्याश्रमविशेषणम् ११

२१

अ. रा. टी.
२

यंप्रासूतसविश्रवाइतिव्याख्यातइत्यर्थः ३५ शीलमुत्तमस्वभावः ३६ वैश्रवणः कुबेरः ३७ तत्तपसातस्यतपसामनोः भिलषितं
धनेशत्वरूपंददौ ३८ ३९ प्राहपितरमिति कामवरंदत्तेत्यस्यस्थानंदत्तवानित्यनेनान्वयः ४० हिंसापीडायत्रकस्यापि

उ. कां.
७

ततः प्रासूतसापुत्रंपुलस्त्यालोकविश्रुतम् विश्रवाइतिविरव्यातः पौलस्त्यौब्रह्मविष्णुनिः ३५ तस्य-
शीलादिकं हस्वाभरुद्वाजोमहामुनिः भायर्थिस्त्वांदु हितरं ददौ विश्रवसेमुदा ३६ तस्यांतुपुत्रः संज-
ज्ञेपौलस्त्यालोकसंमतः पितृतुल्यो वैश्रवणो ब्रह्मणा चानुमोदितः ३७ ददौ तत्तपसा तुष्टो ब्रह्मा तस्मै
वरं शप्तम् मनोः भिलषितं तस्य धनेशत्वमखंडितम् ३८ ततो लब्धवरः सोऽपि पितरं द्रष्टुमागतः पुष्पके-
ण धनाध्यक्षो ब्रह्मदत्तेन भास्वता ३९ नमस्कृत्याथ पितरं निवेद्य तपसः फलम् प्राह मे भगवान् ब्रह्मा देवाव-
रमनिंदितम् ४० निवासाय न मे स्थानं दत्तवान् परमेश्वरः ब्रहिमे नियतं स्थानं हिंसायत्रनकस्यचित् ४१ विश्र-
वा अपितं प्राह लंकानामपुरी शुभा राक्षसानां निवासाय निर्मिता विश्वकर्मणा ४२ त्यक्त्वा विष्णुभया हिंसायां वि-
विशस्ते रसातलम् सापुरादुःप्रधर्षाः न्येर्मध्ये सागरमास्थिता ४३ तत्र वासाय गच्छन्त्वनान्यैः स्वाधिष्ठिता पु-
रा पत्रादिषु स्वसौगत्या तां पुरीं धनदो विशत् ४४ स तत्र सचिरं कालमुवास पितृसंमतः कस्यचित्त्वथ का-
लस्य सुमालीनामराक्षसः ४५ रसातलान्मर्त्यलोकं च चारपिशिताशनः गृहीत्वा तनयां कन्यां साक्षाद्देवीमिव धि-
यम् ४६

स्वाम्यं नास्ति तादृशं वदेत्यर्थः ४१ ४२ अन्यैः रिपुभिः दुःप्रधर्षा ४३ पुरादेत्यानां रसातलप्रवेशोत्तरमितः प्रागित्यर्थः ४४ ४५ ४६

२

४७ ४८ गृह्यसंप्राप्त्यर्थं से क्वचित्थेवपातः ४९ ईदृशादित्यस्यैवविवरणं धनदेन समा इति ५० सा आश्रममिति छेदः लज्जावशात् भूले
खनादि ५१ काकिंजातीया कन्यासि उत्तविवाहितासीति प्रश्नः ५२ ५३ ५४ त्वत्तोप्येवंविधोऽसूतावित्यत्र काकुः यस्ते पश्चिमः

अपश्यद्दनदं देवं चरंतं पुष्पकेणसः हिताय चिंतयामासुराक्षसानां महामनाः ४७ उवाच तनूयां तत्र कैक
सीनामनामतः वत्से विवाहकालस्ते यौवनं चातिवर्तते ४८ प्रत्यारव्यानाच्च भीतैस्त्वं न वरे गृह्यसे शु
भे सा त्वं वरय भद्रं ते मुनिर्ब्रह्मकुलोद्भवम् ४९ स्वयमेव ततः पुत्रा भविष्यन्ति महाबलाः ईदृशाः सर्वशो
भाढ्या धनदेन समाः शुभे ५० तथेति साश्रमं गत्वा मुनेरग्रे व्यवस्थिता लिरवती भुवमग्रेण पादेनाधोमुखी
स्थिता ५१ तामपृच्छन् मुनिः कालं कन्यासि वरवर्णिनि सा ब्रवीत्याजलिर्ब्रह्मन् ध्यानेन ज्ञातुमर्हसि ५२ ततो
ध्यात्वा मुनिः सर्वज्ञात्वा तां प्रत्यभाषत ज्ञातं तु वाभिलषितं मत्तः पुत्रानभीप्स्यसि ५३ दारुणाया तु वेला
यामागताऽसि सुमध्यमे अतस्ते दारुणौ पुत्रौ राक्षसौ संभविष्यतः ५४ सा ब्रवीन्मुनिशार्दूल त्वत्तोऽप्ये
वंविधोऽसूतो तामाह पश्चिमो यस्ते भविष्यन्ति महामतिः ५५ महाभागवतः श्रीमान् राम भक्त्येकतत्प
रः इत्युक्त्वा सा तथा काले सुषुवे दशकंधरम् ५६ रावणं विंशतिभुजं दशशीर्षं महाभुजम् तद्रक्षो
जातमात्रेण च चालचवसंधरा ५७ बभूवुना शिहेतूनि निमित्तान्यखिलान्यपि कुंभकर्णस्ततो जातो म
हापर्वतसन्निभः ५८

पुत्रो भविष्यति समहामतिर्भविष्यतीत्यर्थः ५५ तदेवाह महाभागवत इति रामभक्त्येत्यस्य युक्त इति शो
षः एकस्मिन् तस्मिन्नेव तत्परः सर्वदा दत्तचित्तः ५६ तद्रक्षो जातमात्रेण तत्परस्य राक्षसो जन्ममात्रेणेत्यर्थः ५७ नाशहेतूनि राक्षसो वंशस्य लोकानां चेति
शेषः ५८

इंद्रयोगः कपटम् १२ १३ १४ ममकमंडलुगतमित्यन्वयः १५ तदनंतरं जलपानानंतरंगमने त्वरामास्तु १६ १७ जलं जलाशयम्
१८ मायाविकल्पितं स्वमायया कल्पितं बटुं शिष्यम् १९ अथ हनूमंतं प्रत्याह निमील्य चेति २० तथेति उत्केति शेषः अपि-

इंद्रयोगं समास्थाय चकार शिवपूजनम् हनुमानमिवाद्याह गौरवेण महास्वरम् १२ भगवन् रामदूतो हं हनू-
मान्नामनामतः रामकार्येण महता क्षीराब्धिं गंतुमुद्यतः १३ तृषामां बाधते ब्रह्मन्नुदकुंकुत्रविद्यते यथेच्छं
पातुमिच्छामि कथ्यतां मे मुनीश्वर १४ तच्छ्रुत्वा मारुतेर्वक्त्र्यकालमेमिस्तमब्रवीत् कमंडलुगतं तोयं मम
त्वं पातुमर्हसि १५ भुंस्त्वचे मानिपक्वानि फलानि तदनंतरम् निवसस्व स्वरवेनात्र निद्रामेहित्वरास्तुमा
१६ भूतं भव्यं भविष्यं च जानामि तपसा स्वयम् उत्थितो लक्ष्मणः सर्वे वानरारामवीक्षिताः १७ तच्छ्रु-
त्वा हनुमानाह कमंडलुजलेन मे नशाम्यत्यधिका तृष्णा ततो दर्शय मे जलम् १८ तथेत्याज्ञापयामा-
स बटुमायाविकल्पितम् बटो दर्शय विस्तीर्णं वायुसूनु जलाशयम् १९ निमील्य चाक्षिणी तोयं पीत्वा
गच्छ ममांतिकम् उपदेश्यामि ते मंत्रं येन द्रक्ष्यसि चोषधीः २० तथेति दर्शितं शीघ्रं बटुना सलिलाश-
यम् प्रविश्य हनुमान् तोयमपि बन्मीलितेक्षणः २१ ततश्चागत्य मकरी महामाया महाकपिम् अग्र-
सत्तं महावेगात् मारुतिघोररूपिणी २२ ततो ददर्श हनुमान् ग्रसंतीं मकरीं रुषा दारयामास हस्ताभ्यां
वदनं साममारह २३ ततो नरिस्ते ददृशे दिव्यरूपधरांगना धान्यमालीति विख्याता हनूमंतं मथाब्रवीत् २४

वदितिच्छेदः २१ महामाया बहुमायावती मकरी मकराकारा २२ २३ इति विख्याता अप्सरा इति शेषः २४ ७ ७

अ. रा. टी.

३

५९ स्वाध्यायी वेदाध्ययनवान् नित्यं कर्माग्निहोत्रादिसंतुष्टचेतसः अतिशान्तानित्यर्थः भक्षयन्नित्यनेनान्वयः ६० आमयो रोगः ६१
सकलांतरस्थं जानासि सर्वांतर्यामित्वात् तदेव स्फुटयति सर्वहृदि स्थितो हीत्यंतेन हिर्यत इत्यर्थे विज्ञानहृक् विज्ञानेन स्वरूपेण हृक्
सर्वदृष्टा अनेन चित्तादिकरणांतरनेरपेक्ष्यमुक्तम् अतएव साक्षी साक्षाद्दृष्टा नन्वहं मनुष्यः कुतो ममेदृश्यत्वं तत्राह त्वं लीलेति व-
स्तुतो न मनुष्यस्त्वमिति भावः स्वमहिमन् स्वमात्रज्ञेयमहिमन् अन्यैस्त्वन्माहिमा दुर्ज्ञेय इत्यर्थः मायागुणैः रज आदिभिर्नाज्यसे

ततः शूर्पणखानामजातारावणसोदरी ततो विभीषणो जातः शान्तात्मा सौम्यदर्शनः ५९ स्वाध्यायी नियता
हारो नित्यकर्मपरायणः कुंभकर्णस्तु दुष्टात्मा द्विजान् संतुष्टचेतसः ६० भक्षयन्नृषिसंध्यांश्च विचचारा
तिदारुणः रावणोऽपि महासलोलो कानां भयदायकः बद्धलोकनाशाय त्वामयो देहिनामिव ६१ रामत्वं
सकलांतरस्थमभितो जानासि विज्ञानहृक् साक्षी सर्वहृदि स्थितो हि परमो नित्यो दितो निमलः त्वं लीलाम
नुजाह्वतिः स्वमहिमन्मायागुणैर्नाज्यसे लीलार्थं प्रतिचोदितोऽद्य भवता वक्ष्यामि रक्षोद्भवम् ६२ जाना
मिकेवलमनंतमचिंत्यशक्तिं चित्मात्रमक्षरमजविदितात्मतत्त्वम् त्वारा मगूढनिजरूपमनुप्रवृत्तो मू
ढोऽप्यहं भवदनुग्रहतश्चरामि ६३

न स्पृश्यसे एवं सर्वज्ञस्य तवाग्रे कथनं यद्यप्यनुचितं तथाऽपि भवता लीलार्थं प्रति-
चोदितः पृष्टोरक्षोद्भवं वक्ष्यामि रक्षोद्भवमित्यत्र संधिरार्थः ६२ ननु त्वं मामेवं कथं ज्ञातवानसीत्यत्राह जानामीति मूढोऽप्यहं भवदनुग्र-
हत एव विशेषणं त्वं जानामि अनंतं देशकालापरिच्छेदमक्षराजत्वाभ्यां नाशोत्पत्तिराहित्यमुक्तम् सांसारिकान्यतिगूढगुप्तकृतं
निजरूपं येन तम् अथापि समनुप्रवृत्तः त्वत्प्रवृत्तिमार्गमनुप्रवृत्तोऽंगीकृतप्रवृत्तिमार्ग इह लोके चरामि ६३ ४

उ. कां-

७

३

इनवंशोऽसूर्यवंशो पवित्राकीर्तिर्यस्यसः एतत्सकलमप्युदाहृतमंतर्णीमित्वादिदं दृश्यमानं जगच्चमायाश्रितमेव तत्रहेतुरनन्यक
त्वात् न विद्यतेऽन्यद्यस्यसोऽनन्यकस्तस्य भावस्तत्त्वममतादृशत्वात् धर्मरहितत्वात् इतराधारत्वादेरप्यसंभवात् सर्वधर्मजालम
पि गृह्यमाणं मायाश्रितमेव जानीहि इति शेषः स्वावतारस्य मुख्यप्रयोजनमाह मत्कीर्तनमिति कीर्तनद्वाराणापहरणार्थमेवावतार
इति भावः ६४ इति श्रीमत्सकल० अध्यात्मरामायणे सेतोत्तरकांडे प्रथमः सर्गः १ १ अथेति तत्र विश्ववस आश्रमे पितरं

एवं वदंतमिनवंशपवित्रकीर्तिः कुंभोद्भवं रघुपतिः प्रहसन् बभाषे मायाश्रितं सकलमेतदनन्यकत्वान्मत्की
र्तनं जगति पापहरं निबोध ६४ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे उत्तरकांडे प्रथमः
सर्गः १ श्रीमहादेव उवाच श्रीरामवचनं श्रुत्वा परमानंदनिभरः सुनिःशो वाचसदसि सर्वेषां
ब्रह्मण्वताम् १ अथ विन्नेश्वरो देवस्तत्र कालेन केन चित् प्रययौ पुष्पकारूढः पितरं द्रष्टुमंजसा २ ह
स्तातं कैकसी तत्र भ्राजमानं महोजसा राक्षसी पुत्रसामीप्यंगत्वा रावणमब्रवीत् ३ पुत्रपश्य धनाध्यक्षं
ज्वलंतं स्वेन तेजसा त्वमप्येव यथा भूयास्तथा यत्नं कुरु प्रभो ४ तच्छ्रुत्वा रावणो रोषात्प्रतिज्ञामकरोद्भुत
म् धनदेन समो वाऽपित्याधिको वाचिरेण तु ५ भविष्याम्यंबमां पश्य संतापं त्यज स्ववते इत्युक्त्वा दुष्करं
कर्तुं तपः सदशकंधरः ६ आगमत्फलसिद्धयर्थं गोकर्णं तु सहानुजः स्वस्वनियममास्थाय भ्रातरस्तपोमहत्

विश्ववसम् २ सामीप्यंगत्वा प्राप्य ३ ४ अचिरेणोतिच्छेदः ५ मां पश्य शिवेन चक्षुषेति शेषः दुष्करं तपः कर्तुं मित्यन्वयः ६ फल-
स्य वाञ्छितस्य सिद्धयर्थं सहानुजः कुंभकर्णविभीषणसहितः स्वस्वनियमं स्वस्ववासनोद्भूतराजसतामससालिकरूपम् ७

अ-रा-टी-
२२

२५ २६ असौ नमुनिः किंतु मुनिवेषधरः २७ २८ महता विलंबेन किं कृतं अति विलंबः किं कृत इत्यर्थः २९ ३० ३१ महामाया
कोरामः मायिनां दैत्यानाम् ३२ ३३ ३४ ३५ गृहीत्वा तासां तेजोभिः हृत्त्यर्थं स्वयंगृहीत्वा स्रुषेण स्य वेद्यत्वात् तेन चिकित्सां

यु-का-
६

त्वत्प्रसादादहं शापाद्विमुक्तास्मि कपीश्वर शम्भाहं मुनिना पूर्वमप्सराकारणांतरे २५ आश्रमे यस्तु ते दृष्टः का
लनेमिर्महासुरः रावणप्रहितो मार्गे विघ्नं कर्तुं तवानय २६ मुनिवेषधरो नासौ मुनिविप्रविहिंसकः जुहि
दुष्टं गच्छ शीघ्रं द्रोणाचलमनुत्तमम् २७ गच्छाम्यहं ब्रह्मलोकं त्वत्स्पृशं हितकल्मषा इत्युक्त्वा साययो-
स्वर्गं हनूमानप्यथाश्रमम् २८ आगतं तं समालोक्य कालनेमिरभाषत किं विलंबेन महता तव वानरस-
त्तम २९ गृहाण मत्तोमंत्रास्त्वं देहि मे गुरुदक्षिणाम् इत्युक्त्वा हनुमान्मुष्टिं दृढं बद्ध्वा हराक्षसम् ३० गृहा-
ण दक्षिणामेतामित्युक्त्वा निजघानतम् विसृज्य मुनिवेषं सः कालनेमिर्महासुरः ३१ युयुधेवायुपुत्रेण-
नानामायाविधानतः महामायिकदत्तो सो हनूमान्मायिनारिपुः ३२ जघान मुष्टिना शीर्षिभग्नमूधमि-
मारसः ततः क्षीरनिधिं गत्वा दृष्ट्वा द्रोणं महागिरिम् ३३ अदृष्ट्वा चोषधीस्तत्र गिरिमुत्पाद्य सत्वरः गृही-
त्वा वायुवेगेन गत्वा रामस्य सन्निधिम् ३४ उवाच हनुमान् राममानीतो यं महागिरिः यद्युक्तकुरुदेवेशा वि-
लंबो नात्र युज्यते ३५ श्रुत्वा हनूमतो वाक्यं रामः संतुष्टमानसः गृहीत्वा चोषधीः शीघ्रं स्रुषेण न महामतिः ३६

कारयामास एतेन वैद्यकशास्त्राभिनिविष्टत्वेन प्रसिद्धस्यैव चिकित्साधिकार इति सूचितम् ३६ ध ध ध ध ध

२२

अ. रा. टी.

४

दुष्करमन्यैरिति शेषः ८ ९ १० दशमं शिरः श्लेत्तुकामस्य प्रजापतिः प्रासः समीपमिति शेषः ११ १२ वृत्तममरत्वमेव भगवदिच्छा
वशात्स्वयमेव वृणोति रूपर्णेत्यादि १३ तथा स्त्वित्यस्यावदिति शेषः १४ अक्षयाणि रूपर्णादि कृतक्षपरहितानि १५ विभीष-

उ. कां.

७

आस्थिता दुष्करं घोरं सर्वलोकैकतापनम् दशवर्षसहस्राणिकुंभकर्णोः करोत्तपः ८ विभीषणोऽपि ध-
र्मात्मा सत्यधर्मपरायणः पञ्चवर्षसहस्राणि पादैर्नैकेन तस्थिवान् ९ दिव्यवर्षसहस्रं तु निराहारो दशा-
ननः पूर्णवर्षसहस्रे तु शीर्षमग्नौ जुहावसः १० एवं वर्षसहस्राणि न वतस्यातिचक्रमुः अथ वर्षसहस्रे
तु दशमे दशमं शिरः श्लेत्तुकामस्य धर्मात्मा प्रासश्चाथ प्रजापतिः ११ वत्सवत्स दशग्रीवधीतोऽस्मीत्यभ्य-
भाषत वरं वरयदास्यामि यत्ते मनसि कांक्षितम् दशग्रीवोऽपि तच्छ्रुत्वा प्रहृष्टेनांतरात्मना १२ अमरत्वं व-
णोमीशवरदोयदि मे भवान् सुपर्णनागयक्षाणां देवतानां तथा सूरैः अवध्यत्वं तु मे देहि तृणभूता हि मानु-
षाः १३ तथा स्त्विति प्रजाध्यक्षः पुनराह दशाननम् अग्नौ हतानि शीर्षाणि यानि ते सुरपुंगव १४ भवि-
ष्यंति यथा पूर्वमक्षयाणि च सत्तम १५ एवमुक्त्वा ततो राम दशग्रीवं प्रजापतिः विभीषणमुवाच चेदं प्रणतं
भक्तवत्सलः विभीषण त्वया वत्स कृतं धर्मार्थमुत्तमम् १६ तपस्ततो वरं वत्स वृणीष्यामि मतं हितम् वि-
भीषणोऽपि तं नत्वा प्राञ्जलिर्वाक्यमब्रवीत् १७ देव मे सर्वदा बुद्धिर्धर्मैतिष्ठतु शाश्वती मारोचय त्व-
धर्ममेबुद्धिः सर्वत्र सर्वदा १८

१७ तदेवाह देव मे इत्यादिना १८

णस्य धर्मविषयबुद्धिप्राप्तिकामनया तपः कर्तृत्वादरेण वत्सेति द्विः संबोधनम् १६

४

तथैवचमविष्यसि धर्मबुद्धिरेवमविष्यसि १९ २० वाण्यादेवप्रार्थितया २१ २२ आस्यादितिच्छेदः अहोविधिर्दुर्लभ्यइतिशेषः
 २३ वरलब्धान् प्राप्तवरान् पौत्रान् पुत्रीपुत्रान् विदादित्वादञ्च प्रायात् रावणादिसमीपमितिशेषः २४ मेवांछितमनोरथस्ते
 दिव्यासंवृत्तः २५ अतोयद्गयादिनि तद्विष्णुकृतंभयंनोऽस्माकंगतम् सर्वविध्यत्वस्यत्वयाप्राप्तत्वात् २६ इयंलंकापूर्वम्

ततः प्रजापतिः प्रीतो विभीषणमथाब्रवीत् वत्सत्वं धर्मशीलोऽसितथैवचमविष्यसि १९ अयाचितोऽपि ते
 दास्येत्क्षमस्त्वं विभीषण कुंभकर्णमथोवाच वरं वरयस्व व्रत २० वाण्याव्याप्तोऽथ तं प्राह कुंभकर्णः पिता
 महम् स्वप्स्यामि देवषण्मासान् दिनमेकं तु भोजनम् २१ एवमस्त्वितितं प्राह ब्रह्माह स्वादिवौकसः स
 रस्वती च तद्दत्ता निर्गता प्रययौ दिवम् २२ कुंभकर्णस्तु दुष्टात्मा चिंतयामास दुःखितः अनभिप्रेतमेवा
 स्यात् किं निर्गतमहोविधिः २३ सुमाली वरलब्धास्तान् ज्ञात्वा पौत्रान् निशाचरान् पातालान् निर्भयः प्रा
 यात्प्रहस्तादिभिरन्वितः २४ दशग्रीवं परिष्वज्य वचनं चेदमब्रवीत् दिव्याते पुत्रसंवृत्तो वांछितो मे म
 नोरथः २५ यद्गयाच्च वयं लंकां त्यक्त्वा याता रसातलम् तद्गतं नो महाबाहो महाद्विष्णुकृतं भयम् २६ अस्माभिः पू
 र्वमुषिता लंके यं धनं देन ते श्वात्राक्रान्ता मिदानी त्वं प्रत्यानेतुमिहोर्हसि २७ सास्नावाथ बलेनापिराज्ञा बंधुः कु
 तः सद्दत् इत्युक्तो रावणः प्राह नार्हस्येवं प्रभाषितुम् २८ वित्तेशो गुरुरस्माकमेवं श्रुत्वा तमब्रवीत् प्रहस्तः प्रश्नि
 तं वाक्यं रावणं दशकंधरम् २९

स्माभिरुषिता अनेनास्मत्संबंधादियंत वधनमूतेति ध्वनितम् इदानीं ते श्वात्राधनदेनाक्रान्तां त्वं प्रत्या
 नेतुं स्वाधीनां कर्तुमर्हसि २७ ननु ज्येष्ठभ्रातरिकथं बलं योग्यं तत्राह राज्ञां बंधुः कुतः सद्दत् कुतः सर्वथैतां तु पमर्धैव राज्यं प्रवृत्तेरिति भावः २८ ए
 वं श्रुत्वा रावणवाक्यं श्रुत्वेत्यर्थः २९

बुध्वाभौहंत्यत्का ३७ ३८ ममभ्रातरमहंनिरामयंगतपीडंपश्यामीत्यन्वयः ३९ विभीषणमतेनैव तस्यलंकाछिद्रज
त्वात् ४० युद्धायाभिमुखः युद्धं कर्तुरिपुणाभिमुख इत्यर्थः ४१ मातंगोगजः ४२ राघवेणाऽभिभूतोऽगमत् गृहमिति शेषः

चिकित्सांकारयामासलक्ष्मणायमहात्मने ततः सुसोत्थित इव बुध्वाभौवाचलक्ष्मणः ३७ तिष्ठतिष्ठ
कगतासिहन्मीदानीदशानन इतिब्रुवन्तमालोक्यमूर्ध्ववधायराघवः ३८ मारुतिप्राहवत्साद्युल्लस
सादान्म हाकपे निरामयंप्रपश्यामिलक्ष्मणभ्रातरमम ३९ इत्युक्त्वावानरैः साद्धैः सग्रीवेण समन्वितः
विभीषणमतेनैव युद्धायसमवस्थितः ४० पाषाणैर्प्रादपैश्चैव पर्वताग्रैश्चवानराः युद्धायाभिमुखाभूत्वा-
ययुः सर्वेयुयुत्सवः ४१ रावणो विव्यथे रामबाणैर्विद्धो महासुरः मातंग इव सिंहनगरुडेनैव पन्नगः ४२
अभिभूतो गमद्राजाराघवेण महात्मना सिंहासने समाविश्य राक्षसानिद्रमब्रवीत् ४३ मानुषेणैव मे
मृत्युमाहपूर्वपितामहः मानुषो हि न मां हंतुं शक्नोति भुविकश्चन ४४ ततो नारायणः साक्षात् मानुषो-
भून् संशयः रामो दाशरथिर्भूत्वा मां हंतुं समुपस्थितः ४५ अनरण्ये न यत्पूर्वशो हराक्षसेश्वरः उत्प-
त्येते च मद्भूषो परमात्मा स नातनः ४६ तेन त्वपुत्रपौत्रैश्च बाधवैश्च समन्वितः हनिष्यसे न संदेह इ-
त्युक्त्वा मां दिवंगतः ४७

समाविश्येति उपविश्येत्यर्थः ४३ मृत्युमेतद्देहप्राणवियोगं ४४ समुपस्थितः लंका मागत इत्य-
र्थः ४५ ४६ हनिष्यसे इत्यंतः शापः न संदेह इति तस्यैव स्थिरीकरणं सचानरण्यो मामित्युक्त्वादिवंगत इत्यन्वयः ४७ ४८ ४९

अ. रा. टी.

सौम्यावभ्यावादिभिः प्रीतिः ३० देवैरनुष्ठितं लंकाहरणरूपं वैरमिदानीं तनमेव न किंतु प्राचीनमेव एवं च तैरस्मद्वेषकरणवदस्माकमपि तद्वेषकरणं न दोषायेति भावः ३१ दुरात्मनः प्रहस्तस्येत्यन्वयः ३२ धनदनामकं ईश्वरं निष्काशय ३३ धनदः तद्वत्तगमनोत्तरं पितृसमीपंगत्वा रावण एवमाहात्र किमु चित् नमिति पृष्टवान् तेन च त्याग एवोचितोऽस्यावध्यत्वादित्युक्ते तां त्यक्तवौ निति गाथा पौराणि -

उ. कां.

७

शूराणां न हि सौम्यावभ्यावमेव दत्तः प्रभो कश्यपस्य सुतां देवाराक्षसाश्च महाबलाः ३० परस्परमयुध्यंतस्य
त्कांसो हृदमायुधैः नैव दानीत न राजन् वैरं देवैरनुष्ठितम् ३१ प्रहस्तस्य वचः श्रुत्वा दशग्रीवो दुरात्मनः त
थेति क्रोधताम्राक्षस्त्रिकूटाचलमन्वगात् ३२ दत्तं प्रहस्तं संप्रेष्य निष्काशय धनदेश्वरम् लंकामोक्षम्य सचि
वैराक्षसैः स्वरवमास्थितः ३३ धनदः पितृवाक्येन त्यक्त्वा लंकामहायशाः गत्वा कैलासशिखरं तपसा तोष
यच्छिवम् ३४ तेन सरथ्यमनुप्राप्य तेनैव परिपालितः अलंकां नगरीं तत्र निर्ममै विश्वकर्मेणा ३५ दिव्यालत
चकारात्र शिवेन परिपालितः रावणो राक्षसैः सान्द्रमभिषिक्तः सहानुजैः ३६ राज्यं चकारा स्फुराणां वि
लोकीं बाधयन् रवलः भगिनीं कालरवजायददौ विकटरूपिणीम् विद्वज्जिह्वायनान्नासौ महामार्थानिशा
चरः ३७ ततो मयो विश्वकर्मारक्षसानां दितेः सुतः सुतां मंदोदरीनाम्ना ददौ लोकैकसुंदरीम् रावणाय पुनः
शक्तिममोधां प्रीतमानसः ३८

की ३४ निर्ममैकारितवान् ३५ रावणोऽनुजैः सान्द्रैराक्षसैरभिषिक्तः लंकाराज्य इति शेषः ३६ अस्फ
राणां तदवताररूपरक्षसाम् यद्वा क्रूरकर्मत्वादक्षः स्वप्यस्वरपदप्रयोगः एवमस्वरैश्च पिराक्षसपदप्रयोग इति बोध्यम् कालरवजायतदौ
शजायनाम्ना विद्वज्जिह्वाय भगिनीं शूर्पणखाम् ३७ राक्षसानां विश्वकर्मादितेः सुतो मयः मंदोदरीकन्यां रावणाय ददौ पुनः शक्तिं चामो
धां स्वनिर्मितां ददौ ३८

स्वयंदत्तामिति तस्यैति शेषः ३९ ४० ४१ मेघनादेति नाम्नोऽन्वर्थत्वमाह जातमात्र इति ४२ ४३ ४४ देवादीन्समहोरगान्
निजघ्ने देवस्त्रियश्चेति जघ्ने हतवानित्यर्थः देवस्त्रिय इति पावांतरम् ४५ अक्रमं देवादिषु अन्यायान्चरणम् ४६ उत्तमपुष्प

वैरोचनस्य दौहित्रीं वृत्रज्वालेति विश्रुताम् स्वयंदत्तामुद्वहत् कुंभकर्णायिरावणः ३९ गंधर्वराज्ञस्य
सुतां शैलपस्य महात्मनः बिभीषणाय भार्यायै धर्मज्ञां समुदावहत् ४० सरमानां मस्रभगां सर्वल
क्षणसंयुताम् ततो मंदोदरा पुत्रं मेघनादमजीजनत् ४१ जातमात्रस्तु यो नादं मेघवत्प्रमुच्यते त
तः सर्वैः श्रुतं मेघनादोऽयमिति चासकृत् ४२ कुंभकर्णस्ततः प्राह निद्राया बाधते प्रभो ततश्च कारया
मासगुहां दीर्घां सुविस्तराम् ४३ तत्र स्रष्टा पृथुतात्मा कुंभकर्णो विद्युर्णितः निद्रिते कुंभकर्णे तुरावणो
लोकं रावणः ४४ आह्वयान् क्रपिमुख्याश्च देवदानवा किं नरान् देवस्त्रियो मनुष्याश्च निजघ्ने समहोर-
गान् ४५ धनदोपिततः श्रुत्वा रावणस्याक्रमं प्रभुः अधर्ममाकुरु धेति दूतवाक्येन्यवारयत् ४६ ततः कु
होदशार्थो वै जगाम धनदालयम् विनिर्जित्य धनाध्यक्षं जहारात्तमपुष्पकम् ४७ ततो यमं च वरुणं नि
जित्य समरेऽसुरः स्वर्गलोकमगच्छन् देवराजं जिघांसया ४८ ततोऽभवत्तदहं हृदि मिद्रेण सह देवतैः
ततो रावणमभ्येत्य बबध्विदशेश्वरः ४९

कंवाहनेषूत्तमं पुष्पकारव्यं वाहनमित्यर्थः ४७ स्वर्गलोकं मेरुर्ध्वं स्थितं शक्र
लोकम् अनेन यमादिलोकाः तदधः स्थिता इति ध्वनितम् ४८ देवतैः सहिते नैद्रेणास्य युद्धमभवदित्यर्थः ४९ ७

अ. रा. टी.
२३

मदर्थे महधार्थे इत्यर्थः समाहनिष्यति हनिष्यत्येवेति स्वनिश्चयाभिलाषः इदं ज्ञानं रजसमौज्यत्वात् नोत्तमाय फलायेति बो-
ध्यं मूढात्मा अत्यन्ततमः प्रकृतिः निद्रा प्रियत्वात् ४८ महासत्त्वं महाबलम् ४९ निन्युः प्रापयामासुः ५० मृत्युकाले उपस्थि-
ते इदानीं किं कर्तव्यं तद्देति शेषः ५२ सबलः ससैन्यः मूलं सेनाम् ५३ वानराणां शनीया इति चेत्तत्राह वानराणां युद्धे क्षयं ना-

यु. कां.
६

स एव रामः संजातो मदर्थे मां हनिष्यति कुंभकर्णस्तु मूढात्मा सदानिद्रावशंगतः ४८ तं विबोध्य महासत्त्वं
मानयन्तु ममांतिकम् इत्युक्तास्ते महाकायास्तूर्णगत्वा तु यत्नतः ४९ विबोध्य कुंभश्रवणं निन्युरावणस्य
निधिम् नमस्कृत्य सराजानमासनोपरि संस्थितः ५० तमाहरावणो राजा भ्रातरदीनयागिरौ कुंभ-
कर्णनिबोधत्वं महत्कष्टमुपस्थितम् ५१ रामेण निहताः भूराः पुत्राः पौत्राश्च बांधवाः किं कर्तव्यमिदानीं
मे मृत्युकाले उपस्थिते ५२ एषु दाशरथीरामः स ग्रीवसहितो बली समुद्रं सबलस्तीर्त्वा मूलं नः परिकृत-
ति ५३ ये राक्षसा मुख्यतमास्ते हता वानरैर्युधि वानराणां क्षयं युद्धे न पश्यामि कदाचन ५४ नाशय-
स्व महाबाहो यदर्थं परिबोधितः भ्रातुरर्थं महासत्त्वं कुरु कर्मरुदुष्करम् ५५ श्रुत्वा तद्वाच्यं द्रस्य वच-
नं परिदेवितम् कुंभकर्णो जहासोच्चैर्वचनं चेदमब्रवीत् ५६ पुरा मंत्रविचारे ते गदितं यन्मया नृप तद-
द्य त्वामुपगतं फलं पापस्य कर्मणः ५७

शानं पश्यामि अनन्तत्वात् हनूमतोषध्यानयनेन जीवनाच्च ५४ अत-
स्तद्वा नराणां बलं हनूमत्सहितेनाशयस्व ५५ रावणो द्रस्य सर्वश्रेष्ठस्य रावणस्येत्यर्थः यद्वा लोकरावणानां श्रेष्ठस्य परिदेवितम्
परिदेवनरूपं वचनम् ५६ यत्पापस्य कर्मणः फलं भावित्वेन ते मया गदितं तदद्योपगतं प्राप्तम् ५७ ७ ७ ७

२३

अ-रा-दी-
५

५० प्रथमत इन्द्रगृहणं ततस्तस्य बंधनं ततो बद्धस्य स्वपुरे आनयनं ५१ इन्द्रमोचनं प्रतिदानत्वेन तदभाषानेकवरदानम् ५२ ५३ शा-
पमाह वानरैरिति कोपिना कोपवता कैलासचालनादयं कोपः वानरमुखं नंदीश्वरं दृष्ट्वा रावणेन हसितमित्यतो वाशापः ५४ अग-

उ-कां-
७

तच्छ्रुत्वा सहसागत्य मेघनादः प्रतापवान् कृत्वा योरुं महद्गुहं जित्वा त्रिदशपुंगवान् ५० इन्द्रं गृ-
हीत्वा बद्ध्वा सोमेघनादो महाबलः मोचयित्वा तु पितरं गृहीत्वेन्द्रययौ पुरम् ५१ ब्रह्मा तु मोचयामा-
स देवेन्द्रं मेघनादतः दत्त्वा वरान् बहूस्तस्मै ब्रह्मा स्वभवनं ययौ ५२ रावणो विजयी लोकान् सर्वान् जि-
त्वा क्रमेण तु कैलासं तोलयामास बौद्धभिः परियोपमैः ५३ तत्र नंदीश्वरं णैवं शस्यो यं रावणेश्वरः वा-
नरैर्मानुषैश्चैव नाशं गच्छेति कोपिना ५४ शस्योऽप्यगणयत्वा कथं ययौ हे हयपत्तनम् तेन बद्धो दशग्रीवः
पुलस्त्येन विमोचितः ५५ ततोऽपि बलमासाद्य जिघांसु हरिपुंगवम् धृतस्तेनैव कक्षेण वालिना दशकं
धरः ५६ आमयित्वा तु चतुरः समुद्रान् रावणं हरिः विसर्जयामास ततस्तेन सरलं चकार सः ५७ राव-
णः परमः प्रीत एव लोकान् महाबलः चकार स्ववेशी रामबुभुक्षस्वयमेव तान् ५८ एवं प्रभावो राजेन्द्र
दशग्रीवः सुहेन्द्रजित् त्वया विनिहतः संख्ये रावणो लोकरावणः ५९ मेघनादश्च निहतो लक्ष्मणेन म-
हात्मना कुम्भकर्णेन निहतस्त्वया पर्वतसन्निभः ६०

णयन् किमस्य शापेन भवितेति तच्छापगणनाम कुर्वन् हे हयपत्तनं सहस्रार्जुननगरम् ५५ बलं हे हयप्रतिरूपं बलं हरि-
पुंगवं वालिनं तद्धननोद्यमेन गतस्य विपरीतं तत एवा निष्कृता इत्याह तेनैव कक्षेण धृत इति विषममश्लंकारः ५६ स
रावणः ५७ ५८ ५९ अत्र रावणबन्धकैर्द्वयं कतयारामेष्ट इन्द्रजित उत्कर्ष उक्तः ६० ६१ ६२

एतच्चानाश्रयित्याह भवानिति आदिकृतउत्पत्तिकर्तृजगतोभगवत्स्वरूपत्वमेवाह ६१ त्वन्नामीति अग्निस्तेइति पुरवाद-
 शिरजायतेति श्रुतेर्वाग्निमप्येतीति श्रुतेश्च ६२ बाहुभ्यामित्याद्यपिश्रुतिसिद्धमिति तद्विदां स्पष्टमेव ६३ प्राणः प्राणवायुः जंघा
 जानूरुजघनादिति समाहारद्वंद्वः ६४ बालखिल्यान्कृषिविशेषाः ६५ ६६ विश्वरूपः विराडित्यर्थः मायागुणानां सत्त्वादीनां सत्त्वाव्य

भवान्नारायणः साक्षाज्जगतामादिकृद्द्विषुः तत्स्वरूपमिदं सर्वजगत्स्थावरजंगमम् ६१ त्वन्नाभिकमलोत्पः
 न्नो ब्रह्मालोकपितामहः अग्निस्ते पुरवतो जातो वाचा सह रघूत्तम ६२ बाहुभ्यां लोकपालो धाम्नाश्चक्षुभ्यां च
 द्वाभ्यां स्फुरो दिशश्च विदिशश्चैव कर्णभ्यां ते समुत्थिताः ६३ घ्राणात्प्राणः समुत्पन्नश्चाश्विनौ देवसत्तमौ
 जंघाजानूरुजघनादु वल्लोकादयोऽभवन् ६४ कुक्षिदेशात्समुत्पन्नाश्चत्वारः सागरा हरैः स्तनाभ्या
 मिन्द्रवरुणौ बालखिल्याश्चरेतसः ६५ मेढ्राद्यमो गुदान्मृत्युर्मन्योरुद्रश्चिलोचनः अस्थिभ्यः पूर्वताजा
 ताः केशभ्यो मेघसंहतिः ६६ ओषध्यस्तवरो मभ्यो नरे वभ्यश्च रवरादयः त्वं विश्वरूपः पुरुषो माया
 शक्तिसमान्वितः ६७ नानारूप इवाभासि गुणव्यतिकरे सति त्वामाश्रित्यैव विबुधाः पिबत्यमृतम-
 ध्वरे ६८ त्वया स्पृष्टमिदं सर्वं विश्वं स्थावरजंगमम् त्वामाश्रित्यैव जीवंति सर्वे स्थावरजंगमाः ६९ त्वद्यु-
 त्तमखिलं वस्तु व्यवहारे पिराद्यव क्षीरमध्यगतं सर्पिर्यथा व्याप्यारिवलंपयः ७० तिकरे सति आधिक्यन्यूनताभ्यां परस्पर

रसंश्लेषे सति नानारूपो ब्रह्मविष्णुरुद्रादिरूपो भासि ६० अग्निरूपं त्वामाश्रित्यैव अमृतं हविर्ध्वरे देवाः पिबन्ति ६१ त्वमेव सृष्टिस्थितिक-
 र्तेत्याह त्वयेति ६२ व्यवहारे तत्कालेऽपि अखिलं वस्तु त्वत्कृतमेवेत्याह सत्त्वेन भानत्वेन च सर्वव्यवहारः सत्तामाने च सर्वत्र त्वदीये एवेति भावः
 तदेव दृष्टान्तेनोपपादयति सर्पिर्यथाखिलं पयो व्याप्यतिष्ठति तथा त्वमखिलं व्याप्यतिष्ठसीति सर्वत्र सति भासते इति व्यवहारः तमेव भांतमनु-
 भाति सर्वं तस्य भासा सर्वमिदं विभातीति श्रुतेः ७०

रामो नारायण इति पूर्वमेव प्रोक्तः कथितः तवेति शेषः एवमनेक प्रकारैः रामस्य नारायणत्वं न बुध्यसे तस्यैतत्फलमागतमि-
ति शेषः ५८ ननु त्वयैदं कथं ज्ञातं तत्राह एकदेति सानो पर्वत शिखरे विशालायां शिलायामिति शेषः विशालायां नगर्यामि-
त्यन्ये ५९ कुतो गतासि कुत आगतो सीत्यर्थे आषं देवानां मंत्रणे देवानां विचारस्थाने इत्यर्थः तत्र स्थितो हंतत आगत इति प्राहे

पूर्वमेव मया प्रोक्तो रामो नारायणः परः सीता च योगमायेति बोधितोऽपि न बुध्यसे ५८ एकदा हंचने सा
नौ विशालायां स्थितौ निशि दृष्टो मया मुनिः साक्षान्नारदो दिव्यदर्शनः ५९ तमं ब्रुवमहाभाग कुतो ग-
तासि मेवद इत्युक्तो नारदः प्राह देवानां मंत्रणे स्थितः ६० तत्रोत्पन्नमुदंतं ते वक्ष्यामि शृणु तत्त्वतः युवा-
भ्यां पीडिता देवाः सर्वे विष्णुमुपागताः ६१ ऊचुस्तदेव देवेशं तु त्वां भक्त्या समाहिताः जहिरावणम-
क्षोभ्यं देवत्रैलोक्यकंदकम् ६२ मानुषेण मृतिस्तस्य कल्पिता ब्रह्मणा पुरा अतस्त्वमानुषो भूत्वा जहि
रावणकंदकम् ६३ तथेत्योह महाविष्णुः सत्यसंकल्प ईश्वरः जातो रघुकुले देवो राम इत्यभि विश्रुतः
६४ सह निष्यति वः सर्वा नित्युक्ता प्रययौ मुनिः अतो जानीहि रामं त्वं परं ब्रह्म सनातनम् ६५ त्यज-
वैरं भज स्वाद्यमायामानुषविग्रहम् भजतो भक्तिभावेन प्रसीदति रघूत्तमः ६६

त्यन्वयः ६० युवाभ्यां रावणकुंभकणभ्याम् ६१ अक्षोभ्यं केनाप्यप्रापणीयक्षोभं जहीत्यत्र हेतुगर्भं विशेषणं त्रैलो-
क्यकंदकमिति ६२ रावणकंदकं रावणरूपकंदकम् ६३ विष्णोरीश्वरत्वसूचकं सत्यसंकल्पत्वम् ६४ ६५ मायया
मानुष्यशरीरं न त्वसौ वस्तुतो मानुषः कश्चिज्जीव इत्यर्थः भजत इति द्वितीया बहुवचनम् ६६ ७ ७ ७

अ. रा. टी.

७

नदेवाह त्वद्भासेति ईदृशस्त्वंनसर्ववैद्यइत्याह सर्वगमिति ७१ ज्ञानचक्षुषोप्यात्मन्येवत्वांपश्यंतीत्याह योगिनइति नतुस्वस्याद्देनेत्यर्थः
एतेनसर्वत्रचैतन्यभूतस्त्वमेवेतिसूचितम् विचिन्वन्ति पश्यन्ति ७२ तथादर्शनेकारणमाह अतदिति अतदृश्यंजडंतन्निरसनसुरैवे
नस्त्रीनपुमानित्यादिरूपैर्वेदशीर्षैरुपनिषद्भागेः पश्यन्ति वस्तुतोनिर्धर्मकत्वात्केनापिरूपेणवक्तुमशक्यतथानिषेधसुरैवेनैवश्रुतयो

उ. कां.

७

त्वद्भासाभासतेऽर्कादिनत्वंतेनावभाससे सर्वगंनित्यमेकंत्वांज्ञानचक्षुर्विलोकयेत् ७१ नाज्ञानचक्षुस्त्वां
पश्येदंधहृक्भास्करंयथा योगिनस्त्वाविचिन्वन्तिस्वदेहेपरमेश्वरम् ७२ अतन्निरसनसुरैर्वेदशीर्षैरह
र्निशम् त्वत्पादभक्तिलेशेनगृहीतायदियोगिनः ७३ विचिन्वन्तोहिपश्यन्तिचिन्मात्रंत्वांनचान्यथा मयाप्र
लपितेकिंचित्सर्वज्ञस्यतवाग्रतः क्षंतुमर्हसिदेवेशतवानुग्रहभागहम् ७४ दिग्देशकालपरिहानमनन्य
मेकंचिन्मात्रमक्षरमजंचलनादिहीनम् सर्वज्ञमीश्वरमनंतगुणंव्युदस्तमायंभजेरघुपतिंभजतामभिन्न
म् ७५ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेउत्तरकांडेद्वितीयः सर्गः २ श्रीरामउ
वाच वालिस्सग्रीवयोजेन्मथोतुमिच्छामितत्वतः रवींद्रौवानराकारौजज्ञातइतिनःश्रुतम् १
अगस्त्यउवाच मेरोःस्वर्णमयस्याद्रेर्मध्यशृंगेमणिप्रभे तस्मिन्सभास्तेविस्तीर्णाब्रह्मणःशतयोजनान्

ब्रह्मप्रतिपादयंतीतिभावः तदपितेषांज्ञानंत्वद्भक्तिंविनोपनिषन्मात्रेणनेत्याह त्वत्पादेति अन्यथानेतिभावः ७३ विचिन्वन्तः उ
पनिषत्सुविचारयंतः अन्यथाकेनचिद्धर्मेणधर्मवतंनपश्यंतीत्यर्थः ७४ भजतांभक्तानांअभिन्नंसाभिन्नत्वेनबुद्धिविषयम् ७५ इतिश्रीम०
उत्तरकांडेद्वितीयः सर्गः २ वालीति रवींद्राविति आत्मावैपुत्रनामासीतिश्रुतेः तयोरेववानराकारत्वमुक्तम् १ सभाआस्तइतिछेदः

७

योगंध्यानम् ३ किंचित्कथात्वात्तदत्यजत् भूमौपतितमात्रेणतेनसलिलेन दाढ्यं प्राप्तिमिति शेषः तस्मात्कपिर्जातः
४ दुहिणो ब्रह्मा मे समीपेव सेत्यन्वयः ५ ब्रह्मणेति एवमुक्त इत्यन्वयः ऋक्षाधिपः स एव कपिः ६ उद्यत उद्यमवान् फलमूलार्थं तस्मात्

तस्यांचतुर्मुखः साक्षात्कदाचिद्योगमास्थितः नेत्राभ्यां पतितं दिव्यमानंदसलिलं बहु ३ तद्दुहीत्वाकरे
ब्रह्माध्यात्वा किंचित्तदत्यजत् भूमौपतितमात्रेण तस्माज्जातो महाकपिः ४ तमाह दुहिणो ब्रह्म किंचि-
त्कालं वसात्रमे समीपे सर्वशोभाद्येततः श्रेयोभाविष्यति ५ इत्युक्तो न्यवसत्तत्र ब्रह्मणावानरोत्तमः एवं
बहुतिथे काले गते ऋक्षाधिपः स्रुधाः ६ कदाचित्पर्यटन्नद्रो फलमूलार्थमुद्यतः अपश्यदिव्यसलिलां
वापीं मणिशिलान्विताम् ७ पानीयं पातुमागच्छत्तत्र छाया मयं कपिम् दृष्ट्वा प्रतिकपिं मत्तानि पपात जलां
तरे ८ तत्राह स्वाहरिं शीघ्रं पुनरुत्पुत्यवानरः अपश्यत्सुंदरीं रामा मात्मानं विस्मयं गतः ९ ततः सुरेशो देवेशं
पूजयित्वा चतुर्मुखम् गच्छन्मध्याह्नसमये दृष्ट्वा नारीं मनोरमाम् १० कंदर्पशरविद्वांगस्त्यक्तवान् वीर्यमुत्त-
मम् तामप्राप्यैव तद्द्वीजं बालदेशोऽपतद्दुवि ११ वाली समभवत्तत्र शक्रतुल्यपराक्रमः तस्य दत्त्वा सुरेशानः
स्वर्णमालां दिवं गतः १२ भानुरप्यागतस्तत्र तदानीमेव भामिनीम् दृष्ट्वा कामवशो भूत्वा ग्रीवादेशोऽसृज-
न्महत् १३ बीजं तस्यास्ततः सद्यो महाकायोऽभवद्हरिः तस्य दत्त्वा हनूमंतं सहायार्थं गतो रविः १४

मार्थमद्रोपर्यटन्
वापीं पश्यत् ७ छाया मयं स्वच्छाया रूपम् प्रतिकपिं स्वविरोधिकपिम् - आत्मानं सुंदरीं रामां तद्रूपं स्त्रीरूपमपश्यत् ९ सुरेश इन्द्रश्चतु-
र्मुखं पूजयित्वा पुरं गच्छन् मनोरमां तानारीं दृष्ट्वा १० तामप्राप्यैव तया सह मीलनं विनैव वीर्यं त्यक्तवान् ११ १२ तस्या ग्रीवादेशो महद्बीजम-
सृजत् त्यक्तवान् १४

अ. रा. टी.
२४

भक्तान् प्रसीदति इत्यस्योपपत्तये भक्तेरुत्कर्षमाह भक्तिरिति ज्ञानजनकत्वादेव न स्यामो ह्यदत्तं किं बहुना कर्मभक्तिहीनं कृतं
असत्समं अकृततुल्यं फलाजनकमित्यर्थः ६७ सर्वोवतारेष्वयं पुरव्योवतार इत्याहावतारा इति लीलानुकारिणस्तत्तज्जाति
चेष्टानुकरणशीलस्येत्यर्थः ६८ ये निपुणारामं भजन्ति ते संसारं तीर्त्वा हिरेः पदं यान्ति ६९ शृङ्गसत्त्वाः शृङ्गांतः करणाः भवः

भक्तिर्जननी ज्ञानस्य भक्तिर्मोक्षप्रदायिनी भक्तिहीनेन यत्किंचित्कृतं सर्वमसत्समम् ६७ अवताराः सु
बहवो विष्णोर्लीलानुकारिणः तेषां सहस्रसदृशो रामो ज्ञानमयः शिवः ६८ रामं भजन्ति निपुणामनसा वच
सानि शम् अनायासेन संसारं तीर्त्वा यान्ति हिरेः पदम् ६९ ये राममेव सततं भुवि शृङ्गसत्त्वाध्यायंति तस्य
चरितानि पठन्ति सन्तः मुक्तास्त एव भवभोगमहाहिपाशैः सीतापतेः पदमनंतस्वरूपं प्रयांति ७० इति
श्रीमदध्यात्मरामायणे उन्मादहंस्वरसंवादे युद्धकांडे सप्तमः सर्गः ७ श्रीमहादेव उवाच
कुंभकण्विचः श्रुत्वा कुंभकुटी विकटाननः दशग्रीवो जगद्देवमासनादुत्पन्न इव १ त्वमानीतो न मे ज्ञानबोध
नायस्तु बुद्धिमान् मया कृतं समीकृत्य युद्धस्वयदिरोचते २ नो चेद्दृष्टुं स्रष्टुं स्यर्थं निद्रात्वां बाधते धुना
रावणस्य वचः श्रुत्वा कुंभकणो महाबलः ३ रुष्टो यमिति विज्ञाय तूष्णीं युद्धाय निर्ययौ सलंघयित्वा प्राका
रं महापर्वतसंनिभः ४

संसारो भोगः शरीरं यस्य तादृशो यो महान हिः कालस्तदीयैः पाशैर्बन्धने
मुक्ताः सीतापतेरनंतस्वरूपं पदं शृङ्गं ब्रह्म प्रयांति प्राप्नुवंति ७० इति श्रीमत्सकल० अध्यात्मरामायण० युद्धकांडे सप्त
मः सर्गः ७ उत्पन्न इव क्रोधादिति शेषः १ समीकृत्य अंगीकृत्य मत्समव्यवहारो भूत्वा २ ३ ४ ५ ६

सु. का.
६

२४

पूर्ववत्पुंरूपमित्यर्थः १५ १६ समाश्वास्यभाविनो दुर्वारत्वात् नमस्त्रीरूपता कथमित्यादिरेवेदो मास्त्वित्याश्वास्येत्यर्थः देवतादृतं देवदूत
मित्यर्थः १७ १८ सौभाग्यवलितांतद्युक्तां १९ वशोभविष्यंति अनुगाश्च भविष्यंति २० २१ २२ तत्तस्य किंकिंधाराज्यादिदानम् २३

पुत्रद्वयं समादाय गत्वा सानिद्रिताक्वचित् प्रभातेऽपश्यदात्मानं पूर्ववद्दानराकृतिम् १५ फलमूलादिभिः
साहं पुत्राभ्यां सहितः कपिः नत्वा चतुर्मुखस्याये ऋक्षराजः स्थितः संधीः १६ ततोऽब्रवीत्समाश्वास्य
बहूनां कपिकुंजरम् तत्रैकं देवतादृतमाह्वयामरसन्निभम् १७ गच्छदृतमयादिष्टो गृहीत्वा वानरोत्त
मम् किंकिंधां दिव्यनगरीं निर्मितां विश्वकर्मणा १८ सर्वसौभाग्यवलितां देवैरपि दुरासदाम् तस्यांसि
हासने वीरराजानमभिषेचय १९ सप्तद्वीपगता ये ये वानराः सन्ति दुर्जयाः सर्वे ते ऋक्षराजस्य भविष्यं
ति वशोऽनुगाः २० यदा नारायणः साक्षाद्रामो भूत्वा सनातनः भूभारात्कुरनाशाय संभविष्यति भूतले
२१ तदा सर्वे सहायार्थं तस्य गच्छंतु वानराः इत्युक्तो ब्रह्मणा दृतो देवानां समहामतिः २२ यथाऽसौ
स्तथा च ऋक्षराजा तं हरीश्वरम् देवदूतस्ततो गत्वा ब्रह्मणैर्निवेदयत् २३ तदा दिवानराणां साकिंकिं
धाः भून्नुपाश्रयः सर्वेश्वरस्त्वमेवासीरिदानीं ब्रह्मणार्थितः २४ भूमे भूरीरुतः कृत्स्नस्त्वया लीलानृदेहि
ना सर्वभूतांतरस्थस्य नित्यमुक्तचिदात्मनः २५

तदादितत्प्रमृतिहे नृप वानराणां साकिंकिंधा आश्रयोऽभूत् त्वमेव
दानीं ब्रह्मणार्थितः सन् सर्वेश्वरः सर्ववानरेश्वरः २४ लीलानृदेहिना लीलागृहीतमनुष्यदेहेन अयं पराक्रमस्तव नाश्रयार्थेत्याह
सर्वभूतेति यस्त्वामेवं वेत्ति सोऽपि स्वेच्छया सृष्टिं संहारसमर्थो भवति चेत्साक्षात्तव किंवाच्यमिति भावः २५ ७

नन्वीहृशस्यानाश्रयस्य किं वर्णनेन तत्राह तथापीति सर्वलोकपापनाशाय आत्मनस्तेषां सरवाय चानाश्रयमपि आश्रयवत्कृत्वा वर्ण्यते
इत्यर्थः २६ २७ तज्जन्मनस्त्वदाश्रयत्वात्तदुपकारार्थत्वात् यस्तयोर्जन्मकथयेत्स पातकैर्मुच्यते २८ यदर्थं सीताहृता तां त्वदाश्रयां
त्वद्विषयां कथां वक्ष्यामि प्रजापतेः स्तुतं मानसं स्तुतम् २९ ३० अस्मिन्लोके प्रवरः श्रेष्ठः विवक्षितं श्रेष्ठमेवाह देवानामित्यादि ब

अखंडानंदरूपस्य कियानेष पराक्रमः तथापि वर्ण्यते सद्दिलीलिमानुषरूपिणः २६ यशस्ते सर्वलोक-
नां पापहृत्सु सरवाय च यद्दंकीर्तयेन्मर्त्यो वालिः कृती वयोर्महत् २७ जन्मत्वदाश्रयत्वात्स मुच्यते सर्वपा-
तकैः अथान्यां संप्रवक्ष्यामि कथारामत्वदाश्रयाम् २८ सीताहृता यदर्थं सारावणेन दुरात्मना पुरा कृत्यु-
गे रामप्रजापतिस्तुतं विभुम् २९ सनत्कुमारमेकांते समासीनं दशाननः विनयावनतो भूत्वा ह्याभिवाद्य दम्-
बवीत् ३० कोन्वस्मिन्प्रवरलोके देवानां बलवत्तरः देवाश्च यं समाश्रित्य युद्धं शत्रुं जयंति हि ३१ कथं जंति हि
जानित्यं कंध्यायंति च योगिनः एतन्मोक्षं सुभगवन् प्रश्नं प्रश्नविदां वर ३२ ज्ञात्वा तस्य हृदि स्थितं दश-
षेण योगहृत् दशाननमुवाच दंष्ट्रेण वक्ष्यामि पुत्रक ३३ भर्ता यो जगतां नित्यं यस्य जन्मादिकं न हि सरा-
सरैर्नुतो नित्यं हरिर्नारायणोऽयम् ३४ यन्नाभिपंकजज्जातो ब्रह्मा विश्वसृजापतिः सृष्टये नैव सक-
लं जगत्स्थावरजंगमम् ३५ तं समाश्रित्य विबुधा जयंति समरे रिपून् योगिनो ध्यानयोगेन तमेवानुजपंति
हि ३६

लवत्तरत्वमेव प्रकटयति देवाश्चेति ३१ ३२ तस्य रावणस्य हृत्स्थं तादृशान्मोक्षणं भवति तीच्छारूपम् ३३ यः सरा-
सरैर्नुतः सह रिर्नारायणादिपदवाच्य इत्यर्थः ३४ अथ तत्त्वक्षणमाह यन्नाभिः अनेन ब्रह्मसहितजगत्सृष्ट्वरूपं तत्त्वक्षणमुक्तम् ३५
अनुजपंति ध्यायंति ३६

अभिनादयन् स्वनादप्रतिध्वनियुतं कुर्वन् ५ कालयामास पीडयामास ६ कालांतकमिव कालमिवांतकमिव च तं दृष्ट्वा दुःखं
 वुरित्यर्थः मुद्गरेण युतामिति शेषः ७ पाणिपादैश्च स्वीये श्वर्णयंतं एकवत्त्वाभाव आर्षः एवमनेकप्रकारेण चूर्णयंतं ८ बुद्धिमा-
 न् सर्वास्वप्यवस्थासु ज्येष्ठो मंतव्य इति सदाचाराभिज्ञः ९ १० परिबोधनप्रकारमाह सीतामित्यादि इति बोधितस्तन्मृणो-

निर्ययौ नगरात्तूर्णं भीषयन् हरिसेनिकान् सननादमहानादं समुद्रमभिनादयन् ५ वानरान् कालयामा-
 स बाहुभ्यामक्षयन् रुषा कुम्भकण्ठं तदा दृष्ट्वा सपक्षमिव पर्वतम् ६ दुःखं वृत्तानराः सर्वे कालांतकमिवा-
 रिवर्त्ताः क्षमंतं हरिवाहिन्यामुद्गरेण महाबलम् ७ कालयंतं हरीन् वेगात् पक्षयंतं समंततः चूर्णयंतं
 मुद्गरेण पाणिपादैरनेकधा ८ कुम्भकण्ठं तदा दृष्ट्वा गदापाणिर्विभीषणः नृनामचरणौ तस्य भ्रातृज्येष्ठस्य
 बुद्धिमान् ९ विभीषणो ह भ्रातृमेदेयां कुरु महामते रावणस्तु मया भ्रातृबहुधा परिबोधितः १० सीतां दे-
 हीति रामाय रामः साक्षाज्जनादेनः नमृणोति च मां हंतुं खड्गमुद्यम्य चोक्तवान् ११ धिक्त्वा गच्छेति मां
 हत्वा पदापापि भिराहतः चतुर्भिर्मित्रिभिः साहूँरामं शरणमागतः १२ तच्छ्रुत्वा कुम्भकण्ठोऽपि ज्ञात्वा
 भ्रातरमागतम् समालिङ्ग्य च वत्सत्वं जीवरामपदाश्रयः १३ कुलसंरक्षणार्थं यिराक्षसानाहिताय च
 महाभागवतो सित्वं पुरामेनारदाच्छ्रुतम् १४

तिनश्नुतवान् विपरीतं खड्गमुद्यम्य हंतुमुद्यत इति शेषः ततः कथंचिन्निवृत्तौ मां
 पदाहत्वा उक्तवांश्च ११ किमुक्तवांस्तदाह धिक्त्वा गच्छेति ततो हं चतुर्भिर्मित्रिभिरिति १२ समालिङ्ग्य चाहेति शेषः तदेवाह वत्स-
 त्वमिति १३ ननु मे जीवनं कथं संभाव्यते तत्राह महाभागवतोऽसीति भगवद्भक्तस्य तेनाशः कथमपि न संभाव्य इति भावः १४

अ-रा-ली

३७ कांवेति वाशब्दो वाक्यालंकारे ३८ हरेर्गतिमुक्तिम् सान्चक्रमेण हिरण्यगर्भेण सहेति बोध्यम् ४० एवं मुक्तिं चुरपिरावणी भगव-
न्मायावशात्तमोगुणप्रधानत्वाच्च भगवद्देषेणैव मुक्तिं प्रार्थयते यो लभ्येः ह मिति कथं यो लभ्य इत्यर्थः ४१ ४२ सूरवी भवेत्यस्य तत इत्या-
दिः ततो मरणालाभेन सूरिवत्त्वम् ४३ स्थावरेषु नदेषु नदीषु च व्यास इति शेषः ४४ इदमुपलक्षणं तदाह ओंकार इति प्रणवरूपत्वे

उ-कां-

महर्षेर्वचनं श्रुत्वा प्रत्युवाच दशाननः दैत्यदानवरस्यांसि विष्णुनानिहतानि च ३७ कांवागतिं प्रपद्यंते प्रेत्य ते सु-
निपुंगव तमुवाच मुनिश्चैष्टोरावणाराक्षसाधिपम् ३८ दैवतैर्निहतो नित्यात्वा स्वर्गमनुत्तमम् भोगक्ष-
येषु नस्तस्मान्द्रष्टा भूमी भवन्ति ते ३९ पूर्वोर्जितैः पुण्यपापैर्म्रियंते चोद्भवन्ति च विष्णुना ये हतास्तु तेषां मु-
वंति हरेर्गतिम् ४० श्रुत्वा मुनिमुरवात्सर्वे रावणो हृष्टमानसः यो लभ्येः हं हरिणा साहू मिति चिन्ता परा भव-
त् ४१ मनः स्थितं परिज्ञात्वा रावणस्य महा मुनिः उवाच वत्स तेऽभीष्टं भविष्यति न संशयः ४२ कंचित्काल-
प्रतीक्षस्व सूरवी भवदशानन एवमुक्त्वा महाबाहो मुनिः पुनरुवाच तम् ४३ तस्य स्वरूपं वक्ष्यामि त्वरू-
पस्यापि मायिनः स्थावरेषु च सर्वेषु नदेषु च नदीषु च ४४ ओंकारश्चैव सत्यं च सावित्री पृथिवी च सः
समस्तजगदाधारः शेषरूपधरो हि सः ४५ सर्वदेवाः समुद्राश्च कालः सूर्यश्च चंद्रमाः सूर्योदयो दिवारा-
चोयमश्चैव तथाऽनिलः ४६ अग्निरिंद्रस्तथा मृत्युः पजन्यो वसवस्तथा ब्रह्मरुद्रादयश्चैव ये चान्ये देवदानवाः ४७

न सर्ववाङ्मयव्याप्तिरुक्ता ओंकारो वै सर्वांगिति श्रुतेः तदेवाह सत्यं वाक्यं सावित्री गायत्री च स इत्यनेनार्थोऽपि सर्वस्तद्रूप एवेत्याह पृ-
थिवी चेति इदमुपलक्षणं तदाह समस्तेति ४५ ४६ शेषादयो दानवांताः सर्वे तद्रूपा एवेति विराड्रूपमुक्तम् ४७ ४८ ४९

सूर्यादौ प्रकाशोऽग्नेर्ज्वलनं रक्षासंहारौ च तदधीना एवेत्याह विद्योततीति तत्सर्वमयत्वेनैवेत्याह क्रीडां करोतीति क्रीडामिव करोती-
त्यर्थः न तु कश्चिच्छ्रमस्तस्येति भावः ४८ उक्तमेवार्थं सामान्येनोपसंहरति तेनेति अथैतच्छानाशक्तं प्रति अन्यद्व्येयं रूपमाह नीलो-
त्पलेति विद्युद्वर्णांबरं पीतांबरं जांबुनदप्रख्यां तत्सदृशकांतिम् देवीं पश्यन् स्वदर्शनेन सृष्टिव्यापारौ प्रवर्तयन् आलिंग्यतिष्ठतीति
अनेन तस्याः स्वतो नात्यंतं भेद इति दर्शितम् शक्तिशक्तिमतोस्तादात्म्यस्यैव शास्त्रसिद्धान्तत्वात् ४९ ५० तादृशोऽपि तत्त्वसादं वि-

विद्योतति ज्वलत्येष पातिवातीति विश्वकृत् क्रीडां करोत्यव्ययात्मा सोयं विष्णुः सनातनः ४८ तेन सर्वमिदं
व्याप्तं त्रैलोक्यं सचराचरम् नीलोत्पलदलश्यामो विद्युद्वर्णांबरवतः ४९ शङ्खजांबुनदप्रख्यां श्रियं
वामांकसंस्थिताम् सदाऽनपायिनीं देवीं पश्यन् आलिंग्यतिष्ठति ५० द्रष्टुं न शक्यते कैश्चिद्देवदानवपुंज-
गैः यस्य प्रसादं कुरुते स चैवं द्रष्टुमर्हति ५१ न च यज्ञतपोभिर्वा न दानाध्ययनादिभिः शक्यते भगवा-
न्द्रष्टुमुपायैरितरेरपि ५२ तद्भक्तैस्तद्गुणैस्तच्चित्तैर्धृतकल्मषैः शक्यते भगवान् विष्णुर्वेदांतामल-
हृष्टिभिः ५३ अथवा द्रष्टुमिच्छाते शृणुत्वं परमेश्वरम् त्रैतायुगे स देवेशो भवितानुपविग्रहः ५४ हि-
तार्थं देवमर्त्यानामिदं चाकूणां कुले हरिः रामो दाशरथिर्भूत्वा महासत्त्वपराक्रमः ५५

नाद्रष्टुमशक्य इत्याह द्रष्टुमिति ५१ तद्दर्शने तद्भक्तिरेवासाधारण उपाय इत्याह नचेति ५२ तद्भक्तैरिति च शक्यते द्रष्टुमि-
ति शेषः ५३ अथवा द्रष्टुमिच्छा एतैरुपायैर्विनापीति शेषः नृपविग्रहः गृहीतराजशरीरः ५४ हितार्थमित्यस्य त्वद्वधार्थमि-
ति हस्त्यः शेषः महासत्त्वपराक्रमः महान्तो बलपराक्रमो यस्य सः ५५ ४३ ४४ ४५

अ. रा. टी.
२५

यतो हं मदेन मत्तनेत्रस्ततो मम स्वीय परविभागेन किमपि न दृश्यतेऽतस्त्वं गच्छ कदाचित्त्वय्यपि प्रहारसंभवात् १५ चिंतापरः कुंभ
कर्णः कथं नाशमेष्यतीति चिंतापरः १६ यस्य गंधं समाधायान्ये गजाः पलायंते स गंधगजः स यथा स्फुटपशून् कालयन् चरति त

सु. कां.
६

गच्छता तममेदानीं दृश्यते न च किंचन मदीयो वा परो वापि मदमत्तविलोचनः १५ इत्युक्तोऽमुं मुखो भ्रातुश्चर
णावभिवंद्य सः रामपार्श्वमुपागत्य चिंतापर उपस्थितः १६ कुंभकर्णोऽपि हस्ताभ्यां पादाभ्यां पृथक् पृथक् हरीन्
चचारवानरीसेना कालयन् गंधहस्तिवत् १७ दृष्ट्वा ताराधवः कुन्दावायव्यं शस्त्रमादरात् चिक्षेप कुंभकर्णा
यतेन चिच्छेद रक्षसः १८ समुद्ररंदक्षहस्तं तेन धारं ननाद सः सहस्तः पतितो भूमावने कान्दयन् कपीन्
१९ पर्यंतमाश्रिताः सर्वे वानरा भयवेषिताः रामराक्षसयोर्युद्धं पश्यंतः पर्यवस्थिताः २० कुंभकर्णोऽच्छिन्न
हस्तः शालमुद्यम्य वेगतः समरे राघवं हंतुं दुद्रावत मथोच्छिनत् २१ शालेन सहितं वामहस्तं मेघेण राघवः
छिन्नबाहुमथायातं न हंतुं वीक्ष्य राघवः २२ हावर्द्धं चंदौ निशिता वादायास्य पदद्वयम् चिच्छेद पतितोऽपि
दौलंकाहारि महास्वनी २३ निहत्त पाणिपादौपि कुंभकर्णोऽतिभीषणः वडवामुखं वदन् व्यादाय रघुनंद
नम् २४ अभिदुद्रावनि नदन् राहुश्चंद्रमसं यथा अपूरयत् शिताग्रैश्च सायकैस्तद्रघूत्तमैः २५ शरपू
रितवक्त्रोऽसौ चक्रैः शातिभयंकरः अथ सूर्यप्रतीकाशमैर्द्रशरमनुत्तमम् २६

हृदयं च चार १७ वायव्यं शस्त्रं वायव्यास्त्राभिर्मंत्रितं शस्त्रम् १८ १९ पर्यंतमाश्रिता युद्धभूम्ये स्थिता हस्तपातभयात् तत्त्वांतमाश्रि
ता इत्यर्थः २० २१ २२ २३ २४ वडवामुखं नाम समुद्रेशतयोजनविस्तीर्णं विडवाग्निवासस्थानम् २५ २६ २७ २८ २९

२५

अ. रा. टी.
१०

जगन्मातृत्वं जगत्कारणत्वपालकत्वाभ्याम् ५६ असुराध्यक्ष इति च्छेदः तमोगुणप्रधानत्वादिरोधेः ५७ एतदर्थं त्वदिरोधेन
त्वत्तोमृत्फलार्थम् ५८ त्वयाऽत्येति त्वत्कर्तृकात्मवधेच्छयेत्यर्थः ५९ ६० इति श्रीमत् उत्तरकाण्डे तृतीयः सर्गः ३ नारदोऽपि

उ. कां.
७

पितुर्नियोगात्स भ्रात्राभार्ययादंडकेवने विचरिष्यति धर्मात्मा जगन्मात्रास्वमायया ५६ एवं ते सर्वमारया
तं मयारावणविस्तरात् भजस्वभक्तिभावेन तदारां मंत्रियायुतम् ५७ एवं श्रुत्वा सुराध्यक्षो ध्यात्वा किंचि
द्विचार्य च त्वया सह विरोधेऽस्मिन्मुदेरावणो महान् ५८ युद्धार्थं सर्वतो लोकान् पर्यटनं समवस्थितः
एतदर्थं महाराज रावणोऽतीव बुद्धिमान् त्वत्तवान् जानको देवी त्वयात्मवधकाक्षया ५९ इमां कथां यः
शृणुयात्पठेद्वा संश्रावयेद्वा श्रवणार्थिनां सदा आयुष्यमारोग्यमनंतसौख्यं प्राप्नोति लाभधनमस्य च
६० इति श्रीमद्भ्यात्मरामायणे उमा महेश्वरसंवादे उत्तरकाण्डे तृतीयः सर्गः ३ अगस्त्य उवाच
एकदा ब्रह्मणो लोकादायातं नारदं मुनिम् पर्यटनं रावणो लोकान् दृष्ट्वा नत्वा ब्रवीद्ब्रह्मचः १ भगवन् ब्रूहि
मेयोद्धुक्त्रसंति महाबलाः योद्धुमिच्छामि बलिभिस्त्वं ज्ञातासि जगन्नयम् २ मुनिर्ध्यात्वा हसन् चिरं श्वेतद्वीप
निवासिनः महाबलामहाकायास्तत्र याहि महामते ३ विष्णुपूजार्ताये वै विष्णुनानिहताश्च ये त एव तत्र संजा
ता अजेयाश्च सुरासुरैः ४ श्रुत्वा तद्वावणो वै गान्धर्विभिः पुष्पकेण तान् योद्धुः कामः समागत्य श्वेतद्वीपस-
मीपतः ५

सर्वतो बलवंतं त्वां त्वत्सामीप्यं प्राप्नानेव चाहेत्याह एकदेति १ ज्ञाताऽसीति त्वन् २ ३ ४ मंत्रिभिः सह पुष्प-
केण श्वेतद्वीपसमीपतः समागत्य स्थितः ५ ७ ७ ७ ७

१०

तद्दीपप्रभयाहृततेजस्कंप्रतिरुद्धगतिकम् मंत्रिणश्चप्रययुः पद्मामितिशेषः ६ योषितादासीरूपयाकयाचित् ७ - विष्णुना
हृतः सर्वथावैकुण्ठ्यामि यास्यामीतिनिश्चिनः निश्चयवान्सन् ९ १० स्वकंवधंस्वीयंवधमित्यर्थः ११ एवंकथामुक्तास्वाश्रमं
जिगमिषूरामंभगवंतंस्तोति रामेति सकलज्ञानवत्त्वेहेतुः विज्ञानदृक् विज्ञानंस्वस्वरूपमेवदृक् ज्ञानकारणंयस्य ज्ञानेइतर

तत्प्रभाहृततेजस्कंपुष्पकंनचलत्ततः त्यक्त्वाविमानंप्रययौमंत्रिणश्चदशाननः ६ प्रविशान्नेवतद्दीपं
धृतोहस्तेनयोषिता पृष्टश्चत्वंकुतःकोसिप्रेषितः केनवावद ७ इत्युक्तोलीलयास्त्रीभिर्हसंतीभिःपु
नःपुनः कृच्छ्रान्दस्ताद्विनिर्मुक्तस्तामास्त्रीणांदशाननः ८ आश्रयंमतुलंलब्ध्वाचिंतयामासदुर्मतिः
विष्णुनानिहतोयामिवैकुण्ठमितिनिश्चितः ९ मयिविष्णुर्यथाकुप्येत्तथाकार्यकरोम्यहम् इतिनिश्चित्यवै
देहीजहारविपिनेऽसुरः १० जानन्नेवपरात्मानंसजहारावनीसुताम् मातृवत्यालयामासत्वत्तः कांस्य
धंस्वकम् ११ रामत्वंपरमेश्वरोऽसिसकलंजानासिविज्ञानदृक् भूतंभव्यमिदंत्रिकालकलनासाक्षीविक-
ल्योज्झितः भक्तानामनुवर्तनायसकलांकुर्वन्क्रियासंहतित्वाशृण्वन्मनुजाकृतिर्मुनिवचोभासीशल्लोका-
र्चितः १२ स्तु त्वेवंराघवंतेनपूजितःकुंभसंभवः स्वाश्रमंमुनिभिःसार्धंप्रययौहृष्टमानसः १३

कारणानपेक्षइतिचावत् अतएवभूतंअतीतंभव्यंभाविदंवर्तमानंएवंत्रिषुकालेषुयाकलनातत्तत्कालवैशिष्यंतस्यसाक्षाद्दृष्टा विक-
ल्योज्झितः त्यक्तसंशयइत्यर्थः भक्तानामनुवर्तनायस्वचरितकीर्तनादिनातेषांपापक्षयायसकलक्रियासंहतिंकुर्वन्मनुजाकृतिः ननुव-
स्तुतोमनुष्यइत्यर्थः ईशलोकैरिन्द्रादिभिरर्चितस्त्वमुनीनामस्माकंवचआशृण्वन्भासिशोभसे १२ रामेणपूजितोऽगस्त्यएवंराघवंस्तुत्वास्वा
श्रमंययौ १३

सशरः तत्शिरः २० शिरोलंकाद्वारिपतितम् कायोमहोदधौ पतितइतिशेषः २८ अस्यशिरोद्वारंरोधयत् अरुंधदित्यर्थः अड
भावआर्षः निवृत्ताप्रेषणाणिच नकादिसमुद्रकायपातात्स्वगाः पक्षिणः २९ अप्सरोभिः सहेतिशेषः ईडिरे तुष्टुवुः कुरुमा
सारैरामं वषति अभिनंदवंतो बभूवुरितिशेषः ३० ३१ ऐंद्रास्त्रेण युक्तो बाहुयस्यतम् ३२ ३३ देवानां हिरण्यगर्भादीनामपि दे

वज्राशानिसमंरामश्चिक्षेपासरमृत्यवे सतत्पर्वतसंकाशं स्फुरत्कुंडलदंष्ट्रकम् २७ चकत्तरक्षोधिपतेः
शिरोवृत्रमिवाशानिः तच्छिरः पतितलंकाद्वारिकायोमहोदधौ २८ शिरोस्थंरोधयद्द्वारंकायो नकाद्यचूर्ण
यत् ततो देवाः सक्कूषयोगंधर्वाः पन्नगाः स्वगाः २९ सिद्धायक्ष्मागुह्यकाश्च अप्सरोभिश्चराधवम् ई-
डिरेकुरुमासारैर्वषतश्चाभिनंदिताः ३० आजगामतदारामं द्रष्टुं देवमुनीश्वरः नारदो गगनात्तूष्णीं स्वभा
साभासयन्दिशः ३१ राममिंदीवरश्यामसुदारंगंधनुर्धरम् ईषत्ताम्रविशालाक्षमैंद्रास्त्रांचितबाहु
कम् ३२ दयाद्रहस्यापश्यंतवानरान्शरपाडितान् दृष्ट्वागद्गदयावाचा भक्त्यास्तोतु प्रचक्रम ३३
नारद उवाच देवदेव जगन्नाथ परमात्मन् सनातन नारायणारिविलाधारविश्वसाक्षिन् नमोस्तुते
३४ विशद्भूतानरूपोपित्वलोकानतिवंचयन् माययामनुजाकारः सखदुःखादिमानिव ३५

वपूज्य परमात्मन् सर्वे जीवा अंशायस्यतादृश अतएव सनातन सदाभव नित्येत्यर्थः नारं जीवसमूहस्तस्यायनं अखिलाधार-
जगदुत्पत्तिस्थितिनाशकारणविश्वसाक्षिन् अंतर्गामीतयेतिभावः ३४ अतिवंचयन् स्वस्वरूपगोपनेन संसारपातिनः कु-
र्वन् एतदपि माया कृतमेव तत्त्वतस्तत्रारोपितं बोध्यम् ३५ ७ ७ ७ ७ ७ ७

संसारीवनतुवस्तुतस्तथा १४ अनासक्तोऽप्यासक्तवद्विषयालुभुजे सद्विःसाधुभिः १५ ततोभवदाज्ञयाकुबेरसमीपगमनानंतरंकुबे
रेणत्वांप्रतिषेधितमितिप्राह १६ अथकुबेरवचआह जितमिति १७ यावदुच्छेदितिपावेऽपियदागच्छेदित्येवार्थः मांयाहिमांप्रत्या
गच्छेत्यर्थः १८ तदागच्छेति छेदः आगमनोत्तरमात्मानमंतर्धायतिष्ठ यथासर्वलोकोमांदेवत्वेन नजानीयादित्यर्थमेवमुक्तिः १९

रामस्तुसीतयासार्द्धभ्रातृभिः सहमंत्रिभिः संसारीवरमानाथोरममाणोऽवसदुहे १४ अनासक्तोऽपिवि
षयानुबुभुजेप्रिययासह हनुमत्सुरैः सद्विर्वानरैः परिवेष्टितः १५ पुष्पकंचोगमद्राममेकदापूर्ववत्स
भुम् प्राहदेवकुबेरेणप्रेषितंत्वामहंततः १६ जितंत्वंरावणेनादौपश्चाद्रामेणनिर्जितम् अतस्त्वंराघ
वंनित्यंवहयावदसेदुवि १७ यदागच्छेद्रघुश्चेष्टोवैकुण्ठयाहिमांतदा तच्छ्रुत्वा राघवः प्राहपुष्पकंसूर्यस
न्निभम् १८ यदास्मराभिभद्रतेतदागच्छममांतिकम् तिष्ठांतर्धायसर्वत्रगच्छेदानीममाज्ञया १९ इत्य
त्कारामचंद्रोऽपिपौरकार्याणिसर्वशः भ्रातृभिर्मंत्रिभिः सार्द्धयथान्यायंचकारसः २० राघवेशासतिभु
वंलोकनाथोरमापतौ वसुधासस्यसंपन्नाफलवतश्चसूरुहाः २१ जनाधर्मपराः सर्वेपतिभक्तिरताः
स्त्रियः नापश्यत्पुत्रमरणंकश्चिद्राजनिराघवे २२ समारुह्यविमानाग्र्यंराघवः सीतयासह वानरैर्भा
तृभिः सार्द्धेसंचचारावनिंप्रभुः २३

२० शासति शिक्षयतिसतिपालयतीति यावत् २१ २२ ततः कदाचित्पृथिव्यांसम्यग
क्षणंवर्ततेनवेतिदृष्टुंपुष्पकंस्मृत्वातत्रारुह्यपृथिव्यांसंचारंकुर्वन्नेकान्यमानुषाणिकार्याणिचकारेत्याह समारुह्येति २३

तेषां मध्ये कियत्कर्महि ब्राह्मणस्येति अकालतः अकाले सार्वविभक्तिकस्तसिः २४ २५ लोकानामुपदेशार्थं यद्यदाचरति श्रेष्ठस्त
न देवेनरो जनः इति न्यायेन २६ २७ कथां स्वचरित्रविषयाम् २८ २९ शिक्षयन् जनानिति भगवतो धर्माचरणं लोकशिक्षार्थं

अमानुषाणि कार्याणि चकार बहुशो भुवि ब्राह्मणस्य सततं हृत्वा बालं मृतमकालतः २४ शोचंतं बालं
पञ्चापि ज्ञात्वा रामो महामतिः तपस्यंतं वने शूद्रहत्वा ब्राह्मणबालकम् २५ जीवयामास शूद्रस्य हृदोस्त्र
गमनुत्तमम् लोकानामुपदेशार्थं परमात्मारघूत्तमः २६ कोटिशः स्थापयामास शिवलिंगानि सर्वशः
सीता चरमयामास सर्वभोगैरमानुषैः २७ शशास रामो धर्मेण राज्यं परमधर्मवित् कथां संस्थापयामास
सर्वलोकमलापहाम् २८ दशवर्षसहस्राणि मायामानुषविग्रहः चकार राज्यं विधिवल्लोकं व
द्यपदां बुजः २९ एकपत्नीव्रतो रामो राजर्षिः सर्वदा शुचिः गृहमेधीयमखिलमाचरन् शिक्षयन् जनान्
३० सीता प्रेम्णाऽनुवृत्त्या च प्रश्रयेण दमेन च भर्तुर्मेनोहरा सा धीमावज्ञासाहियाभिषिक्ता ३१ एकदा
ः क्रीडविपिने सर्वभोगसमन्विते एकांते दिव्यं भवने सुरवासीनं रघूत्तमम् ३२ नीलमाणिक्यसंका
शं दिव्याभरणभूषितम् प्रसन्नवदनं शांतं विद्युत्सुजनिभांबरम् ३३ सीता कमलपत्राक्षी सर्वाभर
णभूषिता राममोहकराभ्यां सालालयंती पदांबुजे ३४

मेवेति भावः ३० प्रेमप्ररूढावस्था प्राप्तिः अनुवृत्तिरावृत्तिः
ल्यम् प्रश्रयस्तन्मातृवृत्तानंदमइंद्रियनिग्रहः भावज्ञा अभिप्रायज्ञा मनोहरा आसीदिति शेषः ३१ आक्रीडविपिनं पुष्पवादि-
का ३२ ३३ रामस्य पदांबुजे कराभ्यां लालयंती राममाह ३४

अ. रा. टी.
२६

सर्वेषां तद्दिस्थितोऽपि स्वप्रकाशोऽपि त्वं मायया गूह्यमानो भवसित ही दृशत्वे किं मानमित्यत आह अमलात्मनां व्यक्त एवेति
तदनुभव एव तव तादृशत्वे प्रमाणं इति भावः ३६ उन्मीलयन्निति तव निमेषो नोपावेव सृष्टिप्रलयाविति भावः ३७ यस्मिन्नित्य-
दाधारत्वादिदं भातीति व्यवहारविषयः मानसत्वं द्रूपत्वादिति भावः यत एतच्चराचरं जायते यस्मिन् लीयते येन तिष्ठति चेत्यर्थः
सार्वभौमिकस्तसिः यस्मादधिकं न किञ्चित् तस्मै ब्रह्मरूपिणे नम इत्यर्थः ३८ यं प्रकृतिं जानंति शक्तिशक्तिमतोरभेदात् यं पुरु-
षं जानंति अंशांशिनोरभेदात् ममेवांशो जीवलोके जीव भूतः सनातन इति गीतोक्तेः व्यक्तस्वरूपः कालो निमिषादिः अव्यक्तः

त्वं मायया गूह्यमानः सर्वेषां तद्दिस्थितः स्वयं ज्योतिः स्वभावस्त्वं व्यक्त एवामलात्मनाम् ३६ उन्मी-
लयन् सृजस्येत् तन्नेत्रेण जगत्त्रयम् उपसंह्रियते सर्वं त्वया चक्षुर्निर्मिलनात् ३७ यस्मिन् सर्व-
मिदं भातियतश्चेतच्चराचरम् यस्मान्न किञ्चित् लोके स्मिन् तस्मै ते ब्रह्मणे नमः ३८ प्रकृतिं पुरुषं का-
लं व्यक्ताव्यक्तस्वरूपिणम् यं जानति मुनिश्चेष्टास्तस्मै रामायते नमः ३९ विकाररहितं शुद्धं ज्ञानरूपं
श्रुतिर्जगौ त्वं सर्वजगदाकारमूर्तिं चाप्याह सा श्रुतिः ४० विरोधो दृश्यते देववेदिको वेदवादिनाम् नि-
श्चयं नाधिगच्छंति त्वत्प्रसादं विना बुधाः ४१ मायया क्रीडतो देवनविरोधो मनागपि रश्मिजालं रवेर्यद्
दृश्यते जलवद्भूमात् ४२ क्षणरूपस्तदुभयरूपं कालं यं त्वं जानंति तस्मै नमः ३९ ४० विकाररहितत्ववादसर्वा

कारवादयो रापाततो विरोधो दृश्यते जगतो विकाररूपत्वात् ४१ त्वत्प्रसादं लभ्यन्ति श्रव्यमाह माययेति एवं च जगदाकाररू-
पत्वं मायिकमिति न विरोधः मायिकत्वज्ञानं च जगति त्वत्प्रसादं विना दुर्लभमिति भावः ननु मायिकत्वेऽपि जगतस्तद्रूपत्वमग-
वतः कथमित्यत्राह रश्मिजालमिति तथा तत्र मरुद्देशावच्छिन्ने रश्मिजाले जलममो मृगाणाम् ४२ ४३

शु. कां.
६

२६

चिदानंदज्ञानसरवरूप आदिमध्यांतहीन आद्यंतयोरभावादेवमध्यस्याप्यभावः अशेषस्यजगतः कारण ३५ हेदेवदेवाः इं
द्राद्याः तेतववैकुण्ठागमनंप्रति बहुशोभां प्रार्थयमानावचोः बुवन् ३६ निर्विषयचितः सविषयत्वसंपादकत्वेन चिच्छक्तिरूपया
मायया विसृज्यत्यक्त्वा स्वकंसनातनंधामवैकुण्ठचहिला ३७ अतः प्रथमं त्वमागच्छ ततः स आगमिष्यत्येव शक्त्या विनाशक्ति

देवदेवजगन्नाथ परमात्मनः सनातन चिदानंदादिमध्यांतरहिताशेषकारण ३५ देवदेवाः समासा-
द्यमामेकांतेऽबुवन्वचः बहुशोऽर्थयमानास्तेवैकुण्ठागमनंप्रति ३६ त्वया समेतश्चिच्छक्त्या रामस्ति
प्रतिभूतले विसृज्यास्मान्स्वकंधामवैकुण्ठचसनातनम् ३७ आस्ते त्वया जगद्वात्रिरामः कमललोच-
नः अग्रतो याहि वैकुण्ठं त्वं तथा चैद्रघुत्तमः ३८ आगमिष्यति वैकुण्ठसनाथान्नः करिष्यति इति विज्ञा-
पिताहंतैर्मया विज्ञापितो भवान् ३९ यद्यक्तं तत्कुरुधाधनाहमाज्ञापयेप्रभो सीतायास्तद्वचः कलारा-
मो ध्यात्वा ब्रवीत्क्षणम् ४० देवि जानामि सकलं तत्रोपायं वदामि ते कल्पयित्वा मिषं देवि लोकवाद-
त्वादभयम् ४१ त्यजामित्वा वने लोकवादाद्भीत इवापरः भविष्यतः कुमारो हौवाल्मीके रात्र्यमांतिके
४२ इदानीं दृश्यते गर्भः पुनरागत्य मेऽंतिकम् लोकानां प्रत्ययायैव हृत्वा शपथमादरात् ४३ भूमे
विवरमात्रेण वैकुण्ठयास्यसिद्रुतम् पश्चादहंगमिष्यामि एष एव स निश्चयः ४४

मतः स्थातुमशक्यत्वात् ३८ ३९ ४० लोकवादरूपं मिषं कल्पयित्वा ततो भीतः अपर इव पृथग्जन इव त्वां त्यजामि सर्वस्या-
पि स्वकल्पनारूपत्वादिममपि जनमनसि कल्पयिष्यामीत्याशयः ४१ ४२ प्रत्ययार्थं सीतानेदृशीति विश्वासार्थम् ४३ ४४

४५ हास्यविषये मोदाश्च ते कथासूज्ञाः ४६ इह एतज्जन्मविषये ४७ सीतामित्यादेः प्रतीतिशेषः तत्तद्विषयं किं शङ्काशङ्कमं वदं
तीत्यर्थः शापितोऽसि स्वशापपुर्व्वपृच्छामीत्यर्थः ४८ ४९ वेश्मप्रत्यपादयत् गृहं प्रवेशितवान् ५० यादुष्टेन रावणेन हता

इत्युक्त्वा तां विसृज्याथ रामो ज्ञानैकलक्षणः मन्त्रिभिर्मन्त्रितत्वं ज्ञौर्बलमुख्यैश्च संवृतः ४५ तत्रोपविष्टं श्री
रामं संहृदः पर्युपासत हास्यमोदकथासूज्ञाहासयन्तः स्थिता हरिम् ४६ कथाप्रसंगात्पुनश्च रामो
विजयनामकम् पौराजानपदामे किं वदंतीह शङ्काशङ्कमम् ४७ सीतां वामातरं वामे भ्रातृन्वाके कथामथ
नभेतव्यं त्वया ब्रूहि शापितोऽसि ममोपरि ४८ इत्युक्तः प्राह विजयो देव सर्वे वदन्ति ते कृतं सद्दुष्करं सर्वं
रामेण विदितात्मना ४९ किंतु हत्वा दशग्रीवं सीतामाहृत्य राघवः अमर्षपृष्ठतः कृत्वा स्ववेश्मप्रत्यपादय
त् ५० कीदृशं हृदये तस्य सीतासंभोगजं स्मरन् यत् हता विजनेऽरण्ये रावणेन दुरात्मना ५१ अस्माक
मपि दुष्कर्मयोषितां मर्षितं भवेत् यादृक् भवति वै राजा तादृश्यो नियतं प्रजाः ५२ कृत्वा तद्वचनं रामः स्व
जनान्पर्यपृच्छत तेऽपि न त्वाब्रुवन् राममेव मेतन्न संशयः ५३ ततो विसृज्य सचिवांश्चिजयसंहृदस्तं
था आहूय लक्ष्मणं रामो वचनं चेदमब्रवीत् ५४ लोकापवादस्तु महान् सीतामाश्रित्य मेऽभवत् सीतां
प्रातः समानीय वाल्मीके राश्रमातिके ५५

बलान्नीतासापि गृहं प्रवेशितेति अकृत्यमेतदिति शेषः ५१ किंचैवं सति
अस्मदादीनामपि योषितां दुष्कर्ममर्षणं सहनयोग्यं भवेत् भविष्यतीत्यर्थः तदेव स्पष्टयति यादृगिति नियतं नियमेन प्रजास्ता
दृश्यो भवन्ति राजव्यवहारानुरूपव्यवहारा भवन्तीत्यर्थः ५२ ५३ ५४ लोकापवादः कलंकः समानीय अंतःपुराभिः काश्य ५५

तथात्वयिजगत्प्रमांतिज्ञानात् शक्तोरजतमिवप्रकल्प्यतेजनैः माययापिनिरधिष्ठानकफ्रमोत्पादनासंभवात् अतस्त्वंतद्रूपं
पश्यत्युच्यसेयत्तुतेवास्तवंनिर्गुणंरूपंतन्मनसः श्रवणमनननिदिध्यासनादिसंस्कृतस्यमनसोविषयः दृश्यतेपरयाबुद्ध्येति
श्रुतेः ४३ तत्तवनिर्गुणंरूपंदृश्यंचक्षुरादिविषयः कथंभवेत्तद्दृश्याभावेदृश्यत्वाभावेकथंभजेत्तसेवेत् अतःतस्मान्नासं
भवात्तद्रूपाविचारेणावताररूपाणिभजंतितावतेवभवार्णवन्तरत्येव ४४ ४५ भीषयंतित्वस्थानान्निवर्तयंतिध्यानदा

प्रमांतिज्ञानात्तथारामत्वयिसर्वप्रकल्प्यते मनसोविषयोदेवरूपंतेनिर्गुणंपरम् ४३ कथंदृश्यंभवेद्देव
दृश्याभावेभजेत्कथम् अतस्तवावतारेषुरूपाणिनिपुणाभुवि ४४ भजंतिबुद्धिसंपन्नास्तरत्येवभवार्
णवम् कामक्रोधादयस्तत्रबहवःपरिपंथिनः ४५ भीषयंतिसदाचेतोमाजिरामूषकयथा त्वन्नामस्म
रतांनित्यंत्वद्रूपमपिमानसे ४६ त्वत्पूजानिरतानानेकथामृतपरात्मनाम् त्वद्भक्तसंगिनारामसंसारो
गोःपदायते ४७ अतस्तेसगुणंरूपंभ्यात्वाहंसर्वदाहृदि मुक्तश्चरामिल्लोकेषुपूज्योहंसर्वदेवतैः
४८ रामत्वयामहत्कार्यकृतदेवहितच्छ्रया कुम्भकणवधेनाद्यभूभारोयगतःप्रभा ४९

दर्शोपायमाह त्वन्नामस्मरतांपुंसांत्वद्रूपमपिमानसेभवतीतिशेषः नामस्मरणमेवभगवद्रूपध्यानेदृढउपायइतिभावः ४६
सगुणसेवाऽपिमोक्षदेत्याह त्वत्पूजेत्यादिगोःपदायतेइत्यनेनतस्यशक्यतरणत्वंसूच्यते ४७ अतोनिर्गुणसेवायादुष्कर-
त्वात्सगुणसेवायाअपिमोक्षदत्तोच्चेत्यर्थः मुक्तःसंसारक्लेशान्मुक्तावस्थत्वंस्वस्यसूचितम् अतएवसर्वदेवतैःपूज्यः ४८
एवमुक्त्यरूपेणस्तुताप्रसूतकर्मणाऽपिस्तोतिरामेतिगतःगतप्रायः ४९

अ. रा. टी.
१३

रथेन पुनरायाहीत्युक्तासीताया अपिरथेन नयनं सूचितम् ननु साक्षात्तथोक्तम् तस्यां क्रोधातिशयं द्योतयितुमेवमां हतवानसि अत्रा
र्थो विपरीतोक्तौ महदधप्रयुक्तप्रायश्चित्तमित्यर्थः ५६ ५७ ५८ ५९ अतिमुग्धवत् अत्यज्ञवत् शिष्यैः शिष्यसुरैः ६० मुनियोषि

उ. कां
१७

त्यक्ताशीघ्रं रथेन त्वं पुनरायाहीलक्ष्मण वक्ष्यसे यदि वा किंचित्तदामां हतवानसि ५६ इत्युक्तो लक्ष्म-
णो भीत्या पातरुत्थाय जानकीम् समन्त्रेण रथे कृत्वा जगाम सहसा वनम् ५७ वाल्मीके रात्रमस्यां तेत्य-
क्तासीतामुवाच सः लोकापवादभीत्या त्वां त्यक्तवान् राघवो वने ५८ दोषो न कश्चिन्ममातर्गच्छत्यमपदं
मुनेः इत्युक्ता लक्ष्मणः शीघ्रं गतवान् रामसन्निधिम् ५९ सीताऽपि दुःखसंतप्ता विललापाति मुग्धव-
त् शिष्यैः श्रुत्वा च वाल्मीकिः सीतां ज्ञात्वा सदिव्यहम् ६० अर्घ्यादिभिः पूजयित्वा समाश्वास्य च जा-
नकीम् ज्ञात्वा भविष्यं सकलमार्पयन् मुनियोषिताम् ६१ तास्तां संपूजयति स्म सीतां भक्त्या दिनेदि-
ने ज्ञात्वा परात्मनो लक्ष्मीं मुनिवाक्येन योषितः सेवां चक्रुः सदा तस्या विनयादिभिरादरात् ६२ रामोऽ-
पि सीतारहितः परात्मा विज्ञानदृक् केवल आदिदेवः संत्यज्य भोगान् खिलान् विरक्तो मुनिव्रतोऽभून्मुनि-
सेवितांघ्रिः ६३ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमा महेश्वरसंवादे उत्तरकांडे चतुर्थः सर्गः ४

नामार्पयत् एषा सर्वशारक्षणीयेति तासां हस्ते दत्तवान् ६१ परात्मनो विष्णोः ६२ मुनिसेवितांघ्रिः मुनिभिः सेविता वंघ्रीयस्य मुनी-
नां सेविता वंघ्रीयेनेति वा ६३ इति श्रीमत्सकलराजवि० अध्यात्मरामायणे सेतो उत्तरकांडे चतुर्थः सर्गः ४

१३

अथ भगवान् शिवो रामलक्ष्मणसंवादमुखेन परतत्त्वमुपदेष्टुमाह तत इति जगतां यानि मंगलानि आनंदास्तेषामुपजीव्यभूतं मंगलं
ब्रह्मानन्दः स एवात्मास्वरूपं तेन तस्यैवानन्दस्यान्यानि मात्रा मुपजीवन्तीति श्रुतेः मंगलानां च मंगलमिति स्मृतेश्च किंच जगतां मं
गलं कल्याणं यस्मात्तादृशकल्याणरूप आत्मा मूर्तिस्तथा उत्तमांश्चोत्रादीनां मोक्षदत्वेनात्युत्तमां रामायणकीर्तिं वाल्मीक्यादिकृ
तनानाविधरामायणप्रवर्तिकां रावणवधादिजां कीर्तिविधाय स्थितो रघूत्तमः ततः सीतापरित्यागानन्तरं पूर्वं स्ववंशजैराचरितं प्र
जापालनसत्कथाश्रवणादिकं केवलं तत्पूर्वजैरेवाचरितमिति न किंचित्येवैरपि राजर्षिभ्यै रयथाऽभिसेवितं तथा चचार कृतवान्

श्रीमहादेव उवाच ततो जगन्मंगलमंगलात्मना विधाय रामायणकीर्तिमुत्तमाम् चचार पूर्वचरितं
रघूत्तमो राजर्षिवर्यैरभिसेवितं तथा १ सौमित्रिणा पृष्ट उदारबुद्धि नारामः कथाः प्राह पुरातनीः शुभाः
राज्ञः प्रमत्तस्य नृगस्य शापतो द्विजस्य तिर्यक्त्वमथाह राघवः २ कदाचिदेकांत उपस्थितं प्रभुरामं
रमालालितपादपंकजम् सौमित्रिरासादितशब्दभावनः प्रणम्य भक्त्या विनयान्वितोऽब्रवीत् ३

१ उदारा गुरुदेव विश्वासलक्षण महागुणवती यद्वा उदारादानशीला बुद्धिर्यस्य तेन पुरातनीः प्राचीनराजसंबन्धिनीः शुभाः ध
र्माधर्मनिर्णेत्रीः प्रमत्तस्य स्वगोमंडलमिश्रितब्राह्मणगोदानात्मप्रमत्तस्य नृगस्य राज्ञो द्विजस्य शापान्तिर्यत्कमाह तेनाज्ञानकृतब
ह्मस्वापहारेण परमधार्मिकस्यापीदृश्यवस्थेति सर्वथा ब्रह्मसविमुखताधर्म इति सूचितम् २ एकांते विजने उपस्थितं शासम् वि
नयान्वितः सन् भक्त्या गुरुरयमिति बुद्ध्या प्रणम्य अनेन गुरुरूपसदनप्रकार उक्तः आसादितं शब्दभावनं भावनाऽतः करणं येन
सः शब्दांतः करण इति यावत् भगवदुक्तसत्कथाश्रवणेन शब्दांतः करण इत्यर्थः ३ ५ ७

अ. रा. टी.
२७

श्वइति इदं तद्दधस्यासन्नकालताद्योतकंवाल्मीक्युत्तया अग्निवेश्योत्तयाचदिनत्रयेणेंद्रजितोवधःप्रतीयते अग्नेचापिवक्ष्यति अहो
रात्रौस्त्रिभिर्वरिः कथंचिद्दिनिपातितइति एवंपरश्वइत्यपि अग्निवेश्यरामायणे अष्टादशाहानिरामरावणयोर्द्वंद्वसुद्धस्योक्तेः ५०
नभोगतः नभःशब्देनभूलोकोर्ध्वलोकास्तदन्यतमस्थितः सर्वेयुद्धवृत्तांतं पश्यामि साक्षात्करोमि त्वद्भक्तिजनितज्ञानोत्कर्षेण ज्ञा
नप्रतिबंधकस्य सर्वोद्दिश्यतमसो निवर्तनात् अनेन गमनानुज्ञार्थमुक्तं युद्धदर्शनार्थं स्थेयमित्यस्यावसरो निराकृतः ५१ ५२ रामे

श्वोहनिष्यातिसोमि त्रिरिंद्रजेतारमाहवे हनिष्यसेथराम त्वंपरश्वोदशकंधरम् ५० पश्यामि सर्वदेवेशासि
दैः सह नभोगतः अनुगृणहीषमो देवगमिष्यामि सरालयम् ५१ इत्युत्काराममामं च नारदो भगवानुक्त्र-
षिः ययौ देवैः पूज्यमानो ब्रह्मलोकमकल्मषम् ५२ पत्रातरनिहतश्रुत्वा कुम्भकर्णमिहाबलम् रावणः शोकसं-
तप्तो रामेणाक्लिष्टकर्मणा ५३ मुच्छितः पतितो भूमावुत्थाय विललाप ह पितृव्यनिहतश्रुत्वा पितरंचातिवि-
व्हलम् ५४ इंद्रजित्प्राह शोकांतं त्यज शोकं महामते मयि जीवति राजेंद्र मेघनादे महाबले ५५ दुःखस्या
वसरः कुत्र देवांतक महामते व्येतुते दुःखमरि वल्ले स्वस्थो भवमहीपते ५६ सर्वसमीकरिष्यामि हनिष्यामि-
च वैरिपून् गत्वानि कुम्भिलांसद्यस्तपीयित्वा हताशनम् ५७ लब्ध्वा रथादिकं तस्मादजे यो ह भवाम्यरेः
इत्युत्कारात्वरितंगत्वा निदिष्टं हवनस्थलम् ५८ ण निहतं श्रुत्वेत्यन्वयः ५३ पितरंचातिविब्वलं दृष्ट्वेति शेषः ५४ शो

कांतं रावणं प्राह त्यजेत्यादि ५५ देवांतकेति देवनाशकस्य मनुष्यमात्रात् दुःखावसरः कैत्यर्थः ५६ समीकरिष्यामि तदीयसुरव्य-
हननेनात्मीयं सर्वदुःखं दुःखेन समं करिष्यामीत्यर्थः तदेवाह हनिष्यामीति तदुपायमाह गत्वेति ५७ लब्ध्वेत्यस्य योत्स्या-
मीति शेषः तस्माद्रथादिल्लाभात् अजेयः युद्धे इति शेषः निदिष्टं मुक्तं हवनस्थलं गत्वा हवनायोपचक्रमे इत्यन्वयः ५८ ५९

सु. कां.
६

२७

हेमहामते महती सर्वविषयामतिर्यस्यतस्य संबोधनं त्वं शब्दबोधोऽसि अनवच्छिन्नचेतन्यरूपोऽसि सर्वदेहिनामात्माऽसि जीवानां
तत्प्रतिबिंबत्वात् अधीशोऽसि अंतर्गामित्वान्नियंताऽसि वास्तवभेदाभावाच्च सर्वात्मित्वम् औपाधिकभेदाच्च नियंतृनियम्यभा
वो बोध्यः निराकृतिः अस्मदादिवत् स्वार्जितकर्माधीनशरीराकृतिरहितः नन्वेवं सर्वैः कथमेवं न ज्ञायतेऽत आह ज्ञानदृशां स्वय
मेवंप्रतीयसे ज्ञायतेऽनेनेति ज्ञानं वेदांतवाक्यजानं तदेव दृक्दर्शनसाधनं येषां तेषामिति संबन्धसामान्येष्वपि तैरित्यर्थः तादृशदृ
ष्ट्यामश्च त्वद्वत्तयधीन इत्याह पादेति त्वच्चरणकमलयोर्भृंगवदाहितः कृतः संगोयेन तादृशांतः करणसंगवतां त्वच्चरणकमल

त्वं शब्दबोधोऽसि हि सर्वदेहिनामात्मास्यधीशोऽसि निराकृतिः स्वयम् प्रतीयसे ज्ञानदृशां महामते पादा-
ब्जभृंगाहितसंगसंगिनाम् ४ अहंप्रपन्नोऽस्मि पदाब्जं प्रपन्नो भवापवर्गतवयोगिभावितम् यथा
ऽजसा ज्ञानमपारवारिधिं स्रवं तरिष्यामि तथा नुशाधिमां ५

सल्लुगनांतः करणवतामित्यर्थः ४ अथ प्रार्थयते अहमिति भवस्य संसारस्यापवर्गो निवृत्तिर्यस्मात्तादृशांतवपदाब्जं प्रपन्नोऽस्मि
शरणं प्राप्तोऽस्मि योगिभावितं योगिभिः संसारमुक्तये भावितम् अनेन तस्य भवापवर्गत्वे सदाचारः प्रमाणमुक्तम् प्रार्थनीय
माह अपारवारिधिरूपं यदज्ञानं संसारमूलकारणं यथा स्रवं मक्लेशेन तरिष्यामि तथा मामनुशाधिशिक्षय अपारवारिधि-
मित्यनेन सपारप्रसिद्धसमुद्राद्व्यतिरेक उक्तः अशक्यतरणाताऽनेन ध्वनिता ५

अथोत्तरमवतारयति श्रुत्वेति रामः सोमिन्निवचः श्रुत्वा अथशब्दोवाक्यालंकारे तदाश्रवणाव्यवहितकालेऽवप्रपन्ना
नाभक्तानामार्त्तिं संसारदुःखं हरति तादृशः प्रसन्नाभ्रमादिहीनाभक्तानुग्रहपराचर्धीर्यस्य सः क्षितिपालानाराज्ञां भू
षणभूतो ज्ञानरूपतमस उपशांतयेतदर्थम् संधिरार्षः श्रुतिभिः तमेव विदित्वा तिमृत्युमेतीत्यादिश्रुतिभिः प्रपन्नं तत्फलकत्वेन
बोधितं विज्ञानमात्मतत्त्वज्ञानमिति सामान्यतः प्रथमं प्राह ६ अथ तादृशज्ञानप्राप्तये क्रमेण बहिरंगान्तरंगसाधनान्याह आदावि
नि स्ववर्णाश्रमेषु शास्त्रेण वर्णिताः याः क्रियानित्यनैमित्तिकयज्ञदानादिरूपास्ताः कृत्वा समासादित शुद्धमानसः प्राप्नोतः करण

श्रुत्वाथ सोमिन्निवचोः खिलं तदा प्राह प्रपन्नार्त्तिहरः प्रसन्नधीः विज्ञानमज्ञानतमोपशांतये श्रु
तिप्रपन्नक्षितिपालभूषणः ६ आदौ स्ववर्णाश्रमवर्णिताः क्रियाः कृत्वा समासादित शुद्धमानसः
समाप्य तत्पूर्वमुपात्तसाधनः समाश्रयेत्स दुरुमात्मलब्धये ७

शक्तिः तत्पूर्वमुपात्तसाधनः तदनुष्ठानपूर्वकमे
कउपात्तानि साधनानि शमदमादीनियेन तादृशः अनेन कर्मणां बहिरंगत्वं शमादीनामन्तरंगत्वं स्फुटमेवोक्तम् किंच शमदमवै
राग्यदाढ्यपर्यंतं कर्मानुष्ठानमेवेति सूचितम् ततस्तत्कर्मानुष्ठानं समाप्य त्यक्त्वा सन्यस्येति यावत् आत्मलब्धये आत्मज्ञानाय
तत्फलकाय तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थविचाराय सदुरुन्धोत्रियं ब्रह्मनिष्ठमित्यादिलक्षणलक्षितं समाश्रयेत् सेवेत अनेन सुख
त्तिबलेन स्वयमेव वाक्यार्थविचारः क्रियमाणो न फलायेति सूचितम् ७ ७ ७ ७

५९ दुरात्मनः इन्द्रजितः तदा अजेय इति च्छेदः ६० शीघ्रं होम समाप्तेः प्रागेव बालोलक्ष्मणः कथं तं हन्यादिति संदे होमास्ति
त्याह हनिष्यतीति ६१ रामो मायामानुष्यं नाटयन्नाहाहमेवेति ६२ ६३ लक्ष्मणस्तु तादृश इत्याह लक्ष्मणास्ति त्वया सह

रक्तमाल्यांबरधरो रक्तगंधानुलेपनः निकुंभिलास्यलेमौनी हवनायोपचक्रमे विभीषणो यतच्छ्रुत्वा
मेघनादस्य चेष्टितम् ५९ प्राहरामाय सकलं होमारं भद्रात्मनः समाप्यते चेद्दोमोयं मेघनादस्य दुर्मतेः
तदा जेयो भवेद्राम मेघनादः सुरासुरैः ६० अतः शीघ्रं लक्ष्मणेन घातयिष्यामिरावणिम् आज्ञापय म-
यासां हं लक्ष्मणं बलिनां वरम् हनिष्यति न संदेहो मेघनादं तवानुजः ६१ श्रीराम उवाच अह-
मेवागमिष्यामि हंतुमिन्द्रजितं रिपुम् आग्नेयेन महारुपेण सर्वराक्षसघातिना ६२ विभीषणोऽपि तं प्राहना
सावर्त्यैर्निहन्यते यस्तु द्वादश वर्षाणि निद्राहारविवर्जितः ६३ तेनैव मृत्युनिर्दिष्टो ब्रह्मणा स्य दुरात्मनः
लक्ष्मणस्तु अयोध्याया निगम्याया त्वया सह ६४ तदा विनिद्राहारादीन् जानाति रघुत्तमं सेवार्थं तव रा-
जेंद्रज्ञातं सर्वमिदं मया ६५ तदा ज्ञापय देवेश लक्ष्मणं त्वरया मया हनिष्यति न संदेहः शेषः साक्षाद् दूरा-
धरः ६६ त्वमेव साक्षाज्जगतामधीशो नारायणो लक्ष्मण एव शेषः युवांधराभारनिवारणार्थं जातो जग-
न्नाटकसूत्रधारो ६७ इति श्रीमदध्यात्मरामायण्युद्धकांडे अष्टमः सर्गः ८

यत्प्रभृत्यायात् ६४ तदादि निद्रादीनि न
जानाति न स्मरति अनुष्ठानं तु दूरापास्तमित्यर्थः तत्प्रागे हेतुः सेवार्थं तवेति ६५ मया सह इति शेषः ६६ तस्य शेषत्वमेव दादृशय
पुनराह त्वमेवेति जगतो निर्माणरूपं नाटकं तस्य सूत्रधारो मुख्यकारणो ६७ इति श्रीमत्सकलरा० युद्धकांडे अष्टमः सर्गः ८

अ. रा. टी.
१५

संसारस्य भ्रमि मच्चक्ररूपत्वात्तन्निवृत्तेश्च तत्कारणाज्ञाननिवृत्तिमूलकत्वाद्ज्ञाननिवृत्तेश्च तत्त्वज्ञानैकसाध्यत्वात्तत्त्वज्ञान-
स्य च वेदांतविचारसाध्यत्वात्तदर्थं गुरुसमाश्रयणमित्याह क्रियेति भवः संसारः चक्रवद्विपरिवर्तमान ईर्यते कथ्यते तदेवो-
पपादयति आह ता आदरपूर्वं पूर्वजन्माभिंता क्रिया एतस्य शरीरोद्भवस्य जन्मनो हेतुः तत्र जन्मनि सुरागिणो विषयाभिलाषवतः
तो शास्त्रप्रसिद्धौ धर्मे तरो धर्मो धर्मो प्रिया प्रियो सुरवदुःखजनको भवतः कस्यचिदधर्मे एव सखत्त्वबुद्ध्या प्रवृत्तिः क-
स्यचिदधर्मे एव कदाचिदित्यप्युक्तम् एवंचोत्पादितकर्मणा पुनः शरीरं पुनः क्रिया इत्येवं चक्रवद्विपरिवृत्तिः यथा चक्रेष्वा-
म्यमाणोऽधोभागः कदाचिदुपरि उपरितनश्चाधः पुनरुपरि पुनरध एव जन्मक्रिययोजन्यजनकभावेन परिवृत्तिरिति बोध्य-

उ. का.
७

क्रियाशरीरोद्भवहेतुताहता प्रिया प्रियो तो भवतः सुरागिणः धर्मे तरो तत्र पुनः शरीरकं पुनः क्रि-
या चक्रवदीर्यते भवः ८ अज्ञानमेवास्य हि मूलकारणं तद्ज्ञानमेवात्र विधौ विधीयते विधौ वतन्ना-
शविधौ पटीयसी न कर्म तज्जं सविरोधमीरितेम् ९

मू ८ तस्य चाज्ञानमेव मूलमित्याह अज्ञानमेवेति अत्र
विधौ संसारनिवृत्तिलक्षणकर्तव्येऽर्थे तद्ज्ञानमेव मूलकारणत्वाद्ज्ञानहानमेव विधीयते साधेन त्वेनेति शेषः ननु कर्मे वतन्ना-
शकमस्तु किं ज्ञानेनेत्याशंक्याह विधौ व ज्ञानमेव तन्नाशविधौ मूलाज्ञाननाशने पटीयसी समर्था न कर्म समर्थमिति शेषः
यतस्तत् तज्जं अज्ञानजं आत्मस्वरूपाज्ञानजन्यदेहाद्यभिमानजन्यत्वात्कर्मणो ज्ञानजन्यत्वं बोध्यम् ननु तज्जन्यस्यापि त-
न्नाशकत्वं वृश्चिकर्कट्यादौ दृष्टमित्याशंक्य तज्जन्यत्वं वाननाशकत्वे प्रयोजकं किंतु सविरोधत्वमेवेत्याह यत्सविरोधं त-
दीरितं नाशकमुक्तमित्यर्थः ९

१५

अतएवकर्मणा नान्नानहानिरित्याह नाज्ञानेत्यादियतः कर्मणाविरोधाभावान्नाज्ञाननाशोनापिरागनाशो वस्तुतः कर्मानुष्ठानात्पुनः
सदोषक्षयिफलत्वादोषविशिष्टं कर्मैवोद्भवेत् कर्मणश्चपुनः संसारएवेति नमुक्तिमत्याशा ततस्तस्माद्बुधोविवेकी ज्ञानविचार
वान् ज्ञायतेऽनेनेतिज्ञानं वेदांतवाक्यं तद्विचारवान्भवेत् १० इदानींज्ञानस्यैवमोक्षहेतुत्वंवक्तुं ज्ञानकर्मसमुच्चयवाददूष
णायानुवदतिसाद्धेन नन्विति नन्वितिशंकायांयथाविद्यावेदमुखेनश्रुतिपुराणलक्षणैर्ब्रह्मविदाप्रोतिपरमित्यादिना
पुरुषार्थसाधनमुक्ता तथाउभाभ्यामेवपक्षाभ्यांयथारूपेपक्षिणांगतिः तथैवज्ञानकर्मभ्यांप्राप्यते ब्रह्मशा श्रुतमित्यादिना
क्रियाऽपितत्साधनत्वेनोक्ता किंच क्रियाकर्तव्यतातृतीयार्थेप्रथमा कर्तव्यतया आवश्यकैकृत्येअवश्यकर्तव्यतयाप्रचोदिता

नाज्ञानहानिर्नचरागसंक्षयोभवेत्ततः कर्मसदोषमुद्भवेत् ततःपुनःसंसृतिरूप्यवारितातस्माद्बुधो
ज्ञानविचारवान्भवेत् ११ ननुक्रियावेदमुखेनचोदितायथैवविद्यापुरुषार्थसाधनम् कर्तव्यता
प्राणभृतःप्रचोदिताविद्यासहायत्वमुपैतिसापुनः ११ कर्माकृतौदोषमपिश्रुतिजगौतस्मात्सदा
कार्यमिदंमुमुक्षुणा ननुस्वतंत्राधुवकार्यकारिणीविद्यानकिंचिन्नानसाप्यपेक्षते १२

नित्यनैमित्तिकरूपा एवंचतदकरणेप्रत्यवायोत्पत्त्याज्ञानोत्पत्तिरेव न स्यात् तस्मात्सापुनर्विद्यायाः सहायत्वंप्राप्नोतिघ
टेजननीयेयथादंडचक्रादीनांपरस्परसहायता ११ कर्तव्यतेतिस्वीकृतमेवविद्वणोति कर्मेति वीरहावाएषदेवानांयोगिनिमुद्रासय
तेयावज्जीवमग्निहोत्रंजुहोतीतिश्रुतिः तत्रसिद्धांतीशंकते नन्विति ध्रुवंस्थिरंकार्यमिदंपुरुषार्थमोक्षजनिकाविद्यायतःस्वतंत्रा
विनापिसहायेनस्वकार्यसंपादनेसमर्थायथातेजस्तिमिरनिवर्तनसमर्थमनसाऽपिकिंचित्सहायभूतंवस्तुनापेक्षते तथा
फलेजननीयेसहायांतरसंभावनाऽपिनेतिभावः अनेनविद्याफलजननेनिरपेक्षास्वतंत्रत्वात्तेजोवदित्यनुमानंस्मृतम् १२

अ.रा.टी.
२८

बिभीषणेति तस्य इन्द्रजितः रौद्रस्य अतितामसस्य १ ममसेवनं मत्सेवाकरणं निद्रादिराहित्यरूपम् २ पूर्ववनवाससमये
हंतस्य निद्राहारादिराहित्यं ज्ञात्वा पिभविष्यतः कार्यस्येन्द्रजिद्वयरूपस्य गुरुत्वात् तूष्णीमासंतं न निषिद्धवानित्यर्थः इत्युक्त्वा
बिभीषणमिति शेषः ३ लक्ष्मणेति हिः संबोधनमादरपूर्वमन्यासाध्यत्वसूचनाय ४ ससेन्यसंवृतक्रूरराजः सचिवसहितो

सु.कां.
६

श्रीमहादेव उवाच बिभीषणवचः श्रुत्वा रामो वाक्यमथाब्रवीत् जानामितस्य रौद्रस्य मायां कुत्स्नां बिभी
षण १ सहिब्रह्मास्त्रविच्छुरो मायावीचमहाबलः जानामिलक्ष्मणस्यापि स्वरूपं ममसेवनम् २ ज्ञात्वा वास
महंतूष्णीमविष्यत्कार्यगौरवात् इत्युक्त्वा लक्ष्मणं प्राहरामो ज्ञानवतां वरः ३ गच्छ लक्ष्मण सैन्येन महता ज-
हिरावणिम् हनूमत्समुखैः सर्वैर्यथैपैः सह लक्ष्मण ४ जांबवानक्षराजो यं सह सैन्येन संवृतः बिभीषणश्च
सचिवैः सह त्वामभियास्यति ५ अभिज्ञस्तस्य देशस्य जानाति विवराणि सः रामस्य वचनं श्रुत्वा लक्ष्मणः स
बिभीषणः ६ जग्राह कार्मुकं श्रेष्ठमन्यद्भीमपराक्रमः रामपादां बुजं स्पृश्य हृष्टः सौमित्रिरब्रवीत् ७ अ-
द्य मत्कार्मुकान्मुक्ताः शरानिभिर्द्विरावणिम् गमिष्यंति हि पातालं स्नातुं भोगावतीजले ८ एवमुक्त्वा स सौ-
मित्रिः परिक्रम्य प्रणम्य तम् इन्द्रजिन्निधनाकांक्षीययौत्वरितविक्रमः ९ वानरैर्बहुसाहस्रैर्हनूमान्पृष्ठतो
ऽन्वगात् बिभीषणश्च सहितो मंत्रिभिस्त्वरितं ययौ १०

बिभीषणश्च त्वामभियास्यति अनुयास्यति
५ बिभीषणस्यानुगमनं कार्यसाधकमित्याहामिज्ञइति तस्य इन्द्रजिद्वचनदेशस्य विवराणि रिपूणां छिद्राणि ६ स्पृश्य
स्पृष्ट्वा ७ भोगावतीपातालं गंगा ८ संस्पृतात्मरूपः स्मृतस्त्वनिवासश्च तं रामम् ९ १० ११ १२ १३

२८

अ.रा.टी.

१६

समुच्चयवादीपरिहरति नेति त्वदुक्तं नेत्यर्थः सत्यकार्यः असत्यं हवे चातुर्मास्ययाजिनः सुकृतं भवतीत्यादिवेदेन बोधितः
स्थिरकार्योऽपि अध्वरः यथान्यानपिकारकादिकान् आरादुपकारकप्रयाजाद्यङ्गानि देशकालादीनि च प्रकांक्षते
तथाविद्यापि अग्निहोत्रं जुहोतीत्यादिविधिवाक्यतः तत्समूहेन प्रकाशितैः कर्मभिः सहितैव मुक्तये विशिष्यत इत्यर्थः विद्या
फलदाने कर्मापेक्षा अङ्गित्वात् प्रयाजाद्यङ्गापेक्षादर्शादिवदिति सत्यतिपक्षानुमानमनैनसूचितम् १३ तदनुद्यसिद्धान्ती

उ.कां.

७

न सत्यकार्योऽपि हि यद्वदध्वरः प्रकांक्षतेऽन्यानपिकारकादिकान् तथैव विद्याविधितः प्रकाशितै
विशिष्यते कर्मभिरेव मुक्तये १३ केचिद्वदन्तीति वितर्कवादिनस्तदप्यसदृष्टविरोधकारणात् दे
हाभिमानादभिकर्तुं क्रियाविद्यागताहंकृतितः प्रसिद्धानि १४

दुषयति केचिदिति यत्केचि द्वितर्कवादिन इ
ति ज्ञानकर्मणी समुच्चित्यमुक्तिसाधनं वदन्ति तदप्यसत् यथा केवलं कर्ममोक्षसाधनमित्यसत्तथा तन्मीलितमित्यप्यसत् तत्र हे
तुर्दृष्टविरोधकारणात् दृष्टोयो विरोधः सर्वलोकदृष्टविरोधरूपात् कारणात्तदसदित्यर्थः विरोधमेवाह देहाभिमानात्क्रियावर्द्ध
नै अनात्मनि देहादावात्मत्वाभिमानात्क्रियावृद्धिः विद्यातु गताहंकृतितः गताहंकृतिर्यस्य तस्य नष्टाहंकृतेः प्रसिद्धानि सार्व
विभक्तिकस्तसिः एवं चाहंकारसत्तामूलकत्वात् क्रियाज्ञानयोः समुच्चयो विरुद्ध इत्यर्थः १४

१६

अथ पूर्वपक्ष्युक्तानुमानं दूषयन् विद्यास्वरूपमाह विशद्विज्ञानं येन सत्त्वावेदांतवाक्यानां यद्विशेषेण रोचनं रत्नयोरभेदा
दालोचनं विचारस्तेनां चिता प्रापिताया चरमा आत्मवृत्तिर्ब्रह्माकारांतः करणवृत्तिः सा विद्येति भण्यते विद्वद्भिरिति शेषः
पुनः समुच्चयवारणाय विद्याकर्मणोर्वैषम्यमाह कर्मयज्ञादि अखिलकारकादिभिः कर्तव्यकर्मादिभिरंगैश्च सहितं सदुदेति
फलोत्पन्नं भवति विद्यापुनरखिलकारकादिनिहंति तत्र कर्तृत्वादिवुद्धिं निहंति सकलव्यापारपरित्यागेन ब्रह्मणिसमाप्ति
र्हि विद्या अतः स्वोत्पत्तौ चित्तशुद्धिद्वारा कर्मसापेक्षा स्वफले जनयितव्ये तन्निरपेक्षैवान्यथा विद्यास्वरूपस्यैव भगापत्तेरिति

विशद्विज्ञानविरोचनां चिता विद्यात्मवृत्तिश्चरमेति भण्यते उदेति कर्माखिलकारकादिभिर्निहं
ति विद्याखिलकारकादिकम् १५ तस्मात्त्यजेत्कार्यमशेषतः सुधीर्विद्याविरोधान्न समुच्चयो भवे
त् आत्मानुसंधानपरायणः सदा निवृत्त सर्वेन्द्रियवृत्तिगोचरः १६

ति पूर्वपक्ष्युक्तहेतोरसिद्धिरिति भावः १५

उपसंहरन् मुमुक्षोर्वृत्तिप्रकारमाह तस्मादिति विद्याविरोधाद्विद्यायाः कर्मणा सह विरोधेन समुच्चयोन भवेत्तस्मात्सुधीर्मुमु
क्षुरशेषतः कर्मत्यजेत् कार्यं तु सर्वथा त्याज्यमेव नित्यनैमित्तिकमपि यावच्चित्तशुद्धिस्तावत्कर्तव्यमेव ततोऽपि ब्रह्मणि चित्तस्थे
यपर्यंतं कर्तव्यमेव ततस्तदनुसंधानप्रतिबंधकत्वात्प्रयोजनाभावाच्च तदपित्याज्यमेवेति भावः इदानीं मुमुक्षु कर्तव्यमाह
निवृत्ताः सर्वेषां मिन्द्रियाणां गोचरा विषयाश्चाब्दादयो यस्मात्तादृशः सन् आत्मनः सच्चिदानंदस्यानुसंधानमेव परमयनं प्राप्य
यस्य तथाविधो भवेत् अत्रेन्द्रियप्रत्याहारः कर्तव्यत्वेनोक्तस्तेन तत्पूर्वप्राणायामाद्यथा दाक्षिणम् १६ ५

११ बलसंघातं दंद्रजिद्रक्षणाथी स्थितं राक्षससंकुलं राक्षसव्यासम् १२ अंगदेन वीरेण जांबवान्यत्तो भूदित्यनुकर्षः राक्षसा
धिप इत्युत्तराईत्यविभीषणान्वयिराक्षसान् दंद्रजिद्रक्षकान् १३ १४ अस्मिन् राक्षसानीके भिन्ने त्वच्छुरभेदेन पलायिते एत
त्कर्म दंद्रजिद्रवनकर्म १५ १६ राक्षसेन्द्रसुते प्रति तत्सेनां प्रतीत्यर्थः १७ ते राक्षसाः १८ शब्दः शूराणां सिंहनादरूपः १९

जांबवत्त्वमुरवाक्रक्षाः सोमित्रिंस्वरयान्वगुः गत्वानि कुंभिलादेशं लक्ष्मणो बानरैः सह ११ अपश्य हल
संघातं दुराद्राक्षससंकुलम् धनुरायम्य सोमित्रिर्यत्तो भूदिरिविक्रमः १२ अंगदेन च वीरेण जांबवान् रा
क्षसाधिपैः तदा विभीषणः प्राह सोमित्रिं पश्य राक्षसान् १३ यदेतद्राक्षसानीकं मेघश्यामं विलोक्यते
अस्यानीकस्य महतो भेदेन यत्नवान् भव १४ राक्षसेन्द्रसुतोऽप्यस्मिन् भिन्ने दृश्यो भविष्यति अभिद्रवा
शुचावहेनैतत्कर्म समाप्यते १५ जहि वीर दुरात्मानं हिंसा परम धार्मिकम् विभीषणवचः श्रुत्वा लक्ष्म-
णः शम्भलक्ष्मणः १६ ववर्ष शरवर्षाणि राक्षसेन्द्रसुते प्रति पाषाणैः पर्वताग्रेभ्यश्च दृष्टेभ्यश्च हरियूथपाः १७
निर्जघ्नुः सर्वतो दैत्यान् तेऽपि बानरयूथपान् परश्वधैः सितैर्बाणैरसिभिर्यष्टितामरैः १८ निर्जघ्नुर्वा नरानी
कं तदा शब्दो महान् भूत् ससंप्रहोरस्तुमुलः सज्जो हरिरक्षसाम् १९ दंद्रजित्स्वबलं सर्वमर्थमानं वि-
लोक्य सः नि कुंभिलाच होमं च तत्काशो घ्राविनिगतिः २० रथमारुह्य स धनुः क्रोधेन महता गमत् स
माह्वयित्वा सोमित्रिं युद्धायरणमूर्धनि २१

नि कुंभिलाच होमं चेति केवलं कर्मत्याग एव न किंतु तद्देशत्यागोऽपीत्यर्थः २०
महता क्रोधेन युतो युद्धाय सोमित्रिं लक्ष्मणमाह्वयित्वा रणमूर्धनि रणभूमध्यभागं आगमत् प्राप्तः ल्यबुभाव आर्षः २१ २२ २३

रागिविरागिभेदेन कर्मणां कर्तव्यतेत्याह यावदिति माययाऽविद्यया शरीरादिधनात्मसु आत्मधीरहं कर्तेत्यादिरूपायावद्वर्तते ता
वद्विधिवादकर्मणां विधिर्यजेतेत्यादिवादः कर्तव्यता बोधकोयेषां कर्मणां विधेयो वरीवर्तितत्कर्मता भवेत् तदपगमे तु तदखिलं जग
न्नेतीति वाक्यैः अथात आदेशो नेति नेतीत्यादि वाक्यैर्निषिद्धमिथ्यात्वेन निणीयितद्विलक्षणतया सत्यत्वेन परमात्मस्वरूपज्ञात्वा
क्रियास्त्यजेत् निरूपितमेतत् १७ आत्मविज्ञाने सत्यवश्यमविद्या निवर्तत इत्याह यदेति आत्मनि शुद्धे तः करणे परमात्मन ई
शस्यात्मानो जीवस्य च यो विभेदो मायांतः करणरूपोपाधिद्वयकृतो विभेदो भेदस्तस्य भेदकं नाशकं भास्वरूपकाशशीलं यदि ज्ञा
नं इतरदृत्त्युपमर्दनपूर्वकं ब्रह्माकाराऽखंडावृत्तिर्यदा वभाति असंभावनादिति रस्कारेणोदेति तदैव सकारकाजन्मांतरप्रापक

यावच्छरीरादिषु माययात्मधीस्तावद्विधेयो विधिवादकर्मणाम् नेतीति वाक्यैरखिलं निषिध्यतत्ज्ञात्वा
परात्मानमथत्यजेत्क्रियाः १८ यदा परात्मात्मविभेदभेदकं विज्ञानमात्मन्यवभाति भास्वरम् तदै
व माया प्रविलीयतेऽजसा सकारका कारणमात्मसंसृतेः १९ श्रुतिप्रमाणाभिनिवेशितान् च साक-
थं भविष्यत्यपि कार्यकारिणी विज्ञानमात्रादमलाद्वितीयतस्तस्मादविद्या न पुनर्भविष्यति १९

कर्मसहिता माया तत्तज्जीवोपाधिभूता विद्याऽजसा इति विलीयते नश्यति ननु तन्नाशोऽपि संसारनाशः कथमतो मायाविशेष
णं आत्मसंसृतेः कारणं संसारस्योपादानं कारणमेवं च तन्नाशो कार्यनाशो भवत्येवेति भावः १९ उक्तमेवार्थं पुनर्दर्शयामाह श्रु
तीति तत्त्वमसीत्यादिश्रुतिरूपैः प्रमाणैस्तज्जनि तज्ञानेन नाशिता सा विद्या कथमपि कार्यकारिणी भविष्यतीति का कुरत्र सर्वथाने
त्यर्थः असतः कार्यकारित्वासंभवादिति भावः पुनश्च तस्यानोद्भव इत्याह विज्ञानमात्रादिति अमलाद्वितीयतः शुद्धाद्वितीया
त्मविषयकविज्ञानमात्रादितरा सहकृतानि दिव्यासनपरिपाकजज्ञानाद्यतो नष्टा तस्मात्सा पुनर्न भविष्यति रज्ज्वज्ञानमूल
कस्य सर्पस्य रज्जुज्ञानेन निवृत्तस्य यथानुपनरुत्पत्तिरिति भावः १९

विद्याया इतरनिरपेक्षया एव मोक्षकारणत्वमुक्तम् युक्तिपूर्वकं पुनः कथयति श्रोतृदाढ्याय यदीति यदि नष्टा तत्त्वज्ञाननाशिता
सानपुनः प्रसूयते नोत्पद्यते तदा कारणभावादहंमतिः कथं भवेत् कथमपि न भवेदित्यर्थः तदभावाच्च तत्काले कर्मभाव इति स्वफल
जनने सा स्वतंत्रा इतरनिरपेक्षेवन किमप्यपेक्षते द्वितीयस्यासंभवात् अतः केवला सहायेव विमोक्षाय विभाति तत्फलिका भवती
त्यर्थः २० अत्रार्थे श्रुतिरपि प्रमाणमित्याह सेति सा प्रसिद्धा न कर्मणान् प्रजयाधनेन त्यागेनैके अमृतत्वमानशक्तित्यादिका तेतिरी
यश्रुतिः प्रशस्तानामर्थवादैः प्राशस्त्येन बोधितानामपि कर्मणान्यासत्यागसादरं स्फुटमाह नतु कर्मसमुच्चयमित्यर्थः तथा वाजि
नां वाजसनेयिनां एतावदरेखत्वमृतत्वमित्यादिका ज्ञानविमोक्षाय साधनन कर्मैत्येतदाह २१ अहंकारत्यागरूपकारणवैषम्या

यदि स्मृतं नष्टानपुनः प्रसूयते कर्ता हि मस्येति मतिः कथं भवेत् तस्मात्स्वतंत्रान किमप्यपेक्षते विद्यावि
मोक्षाय विभातिकेवला २२ सा तेतिरीयश्रुतिराह सादरं न्यासं प्रशस्तारिवलु कर्मणां स्फुटं एतावदि
त्याह च वाजिनां श्रुतिज्ञानविमोक्षाय न कर्मसाधनम् २३ विद्यासमत्वेन तु दर्शितस्त्वया क्रतुर्न दृष्टा त उदा
हतः समः फलैः पृथक्काहुकारकैः क्रतुः संसाध्यते ज्ञानमतो विपर्ययम् २२ त्र क्रियाज्ञानयो वैषम्यमुक्त्वा फल

प्रयुक्तमपि वैषम्यमाह विद्येति हे ससुच्चयवादिन् त्वया क्रतुरग्निष्टोमादिर्विद्यासमत्वेन दर्शितः परंतु समो दृष्टांतो नोदाहतः
अनेन क्रतुर्विद्यासमश्रुतिबोधितकर्तव्यताकत्वात् इत्यनुमाननिरस्तम् दृष्टांताभावात् अन्वयेवानुमानं न व्यतिरेकीति भा-
वः एतच्चाकरे विस्तरेण प्रपञ्चितम् ननु विद्याकर्मणी समे एकफलत्वाच्चक्रदंडादिव दित्यनुमानमिति चेत्तत्राह फलैः पृथक्कात्
षष्ठ्यर्थे तृतीया फलानां भेदादित्यर्थः एवं च स्वरूपा सिद्धौ हेतुरिति भावः समानकारकत्वमपि हेतुर्नैत्याह क्रतुर्बहुभिः कारकैरह
ममताभिमानरूपैरांतरैर्बाह्यैश्च देशकालादिनियमैश्च साध्यते ज्ञानं ततो विपर्ययवदतो न तयोः साम्यमिति भावः २२ ७

अ. रा. टी.
२९

समाह्वयन्नेवाह सोमित्रे इति निष्ठुरभाषणं निष्ठुरवाक्यम् २२ परमृत्युत्वमागत इत्यस्येदृशं त्वां धिगिति शेषः २३ दुह्यसिमदीयं छि
द्रं शत्रुभ्यो दर्शयित्वेत्यर्थः पृष्ठतः सार्वविभक्तिकस्तसिः पृष्ठे इत्यर्थः २४ उद्यंति प्रकाशां स्थितानि आयुधानि निस्त्रिंशां श्वयस्मिन्
तादृशैरथे इत्यर्थः महाप्रमाणं सार्धसप्तवितस्ति २५ भोवानरायुष्माकं प्राणान्मम बाणाः पास्यन्ति इति अवददिति शेषः दाशर

यु. कां.
६

सोमित्रे मेघनादो हं मया जीवन्मोक्षसे तत्र दृष्ट्वा पितृव्यंसः प्राह निष्ठुरभाषणम् २२ इहैव जातः संच्छद्ः साक्षा
द्भानापितुर्मम यस्त्वं स्वजनमुत्सृज्य परमृत्युत्वमागतः २३ कथं दुह्यसि पुत्राय पापीयानसि दुर्मतिः इत्य-
त्कालक्ष्मणो दृष्ट्वा हनूमत्पृष्ठतः स्थितम् २४ उद्यदायुधनिस्त्रिंशैरथैर्महतिसंस्थितः महाप्रमाणमुद्यस्य
घोरं विस्फारयन् धनुः २५ अद्य वो मामका बाणाः प्राणान्पास्यन्ति वानराः ततः शरं दाशरथिः संधायामि
त्रकर्षणः २६ सुसर्जराक्षसे द्रायकुद्धः सप इव म्वसन् इन्द्रजित्कनयनो लक्ष्मणो समुदेक्षत २७
शक्राशानि समस्पर्शैर्लक्ष्मणेनाहतः शरैः मुहूर्तमभवन्मूढः पुनः प्रत्याहृतैर्द्रियः २८ दृढशो विस्थितं वीरं-
वीरो दशरथात्मजम् सोमित्रं कामसोमित्रिं क्रोधसंरक्तलोचनः २९ शरान् धनुषिसंधाय लक्ष्मणं च द-
मब्रवीत् यदि ते मथ मे युद्धेन दृष्टो मे पराक्रमः ३० अद्य त्वां दर्शयिष्यामि तिष्ठेदानीं व्यवस्थितः इत्युक्त्वा
सप्तभिर्बाणैरभिविव्याध लक्ष्मणम् ३१

थिर्लक्ष्मणः २६ इन्द्रजित्क्रोधाद्रक्तनयनो बाण-
पातसमकालं लक्ष्मणमपश्यत् २७ ततः शरैराहतः पीडितो मूढः मूर्च्छितो भवत् प्रत्याहृतैर्द्रियः प्राप्तेर्द्रियज्ञानः पुनर्व्यपिग-
तमूर्च्छो भवदितियावत् २८ सोमित्रिं मभिचक्राम तस्मै सुरैर्वज्रगामेत्यर्थः २९ ३० ३१ ३२ ३३ ३४ ३५

२९

अ. रा. टी.

१८

नन्वकरणे प्रत्यवायभिराकर्माकार्यमिति चेन्नेत्याह सप्रत्यवायइति कर्मत्यागेन हि निश्चयेनाहं प्रत्यवायसहितो भविष्यामीत्येवं शब्दात्मनि अनात्मधर्मस्य धीरज्ञस्य तत्त्वज्ञानविकलस्य प्रसिद्धा न तु तत्त्वदर्शिनिः तस्याहंबुद्धेरभावात् पापादेरनात्मधर्मतानिश्चयाच्च तस्माद्बुद्धेः कर्मक्रियात्मभिः पञ्चमर्थे तृतीया क्रियाफलसक्तचित्तानां विधानतो विधानेनेति कर्तव्यतया युक्तं कर्मविधिभिरवश्य कर्तव्यतया बोधितमपित्याज्यमित्यर्थः २३ अथ विरक्तस्य कार्यमाह शब्देति गुरुशास्त्रयोर्विश्वासः शब्दा तदन्वितो बुभुक्षुः शुद्धमानसोऽपि निष्कामकर्मानुष्ठानाच्छुद्धमानसश्च गुरोः प्रसादाल्लब्धमत्त्वमसीति वाक्यतः श्रुतमात्मजीवयो

सप्रत्यवायो ह्यहमित्यनात्मधीरज्ञप्रसिद्धान्तु तत्त्वदर्शिनिः तस्माद्बुद्धेस्त्याज्यमपि क्रियात्मभिर्विधानतः कर्मविधिप्रकाशितम् २३ शब्दान्वितस्तत्त्वमसीति वाक्यतोगुरोः प्रसादादपिशुद्धमानसः विज्ञाय चैकात्म्यमथात्मजीवयोः सुखी भवेन्नोरुरिवाप्रकंपनः २४ आदौ पदार्थो वगतिर्हि कारणं वाक्यार्थविज्ञानविधौ विधानतः तत्त्वपदार्थोऽपरमात्मजीवकावसीति चैकात्म्यमथानयो भवेत् २५

रैकात्म्यं विज्ञाय मनननिदिध्यासनपरिपाकाभ्यां साक्षात्कृत्य च एवार्थः साक्षात्कृत्यैव सुखी भवेत् सकलदुःखहीनो भवेदित्यर्थः अप्रकंपनः विषयाभिलाषासोभितान्तःकरणः २४ महावाक्यं विवरितुं वाक्यार्थस्य पदार्थबोधपूर्वकत्वमाह आदाविति विधानतः अमप्रमादराहित्येन वाक्यार्थविज्ञानस्य विधावुत्पत्तौ आदौ प्रथमं मुख्यमिति यावत्पदार्थो वगतिः कारणं हि प्रसिद्धं तस्य पदचयं तत्त्वमसीति तत्र तत्त्वपदार्थपरमात्मा सर्वज्ञत्वादिगुणः त्वपदार्थो जीवः अनयोस्तत्त्वपदार्थयोरेकात्म्यं तद्बोधकमसीति पदम् २५

उ. कां.

१८

१८

ननु सर्वज्ञत्वादिगुणस्येशस्य किंचिज्ज्ञत्वधर्मवता जीवे नैकात्म्यं विरुद्धमित्याशङ्क्याह प्रत्यगिति अहं बुद्धिबोधत्वं प्रत्यक्तं
जीवधर्मः परोक्षत्वमीशधर्मस्तदादिधर्मकृतमात्मनोः परमात्मजीवात्मनोर्विरोधं विहाय त्यक्ता तयोः संशोधितांशुक्तिभिः
सम्यग्विचारितां तत्त्वं पदार्थांशान्त्यभावेऽपि वक्ष्यमाणप्रकार्यालक्षणाया लक्षितां चिदात्मतां संगृह्य तत्त्वं पदोपस्थिति विषया
कृत्वा स्वमात्मानं तथा ज्ञात्वाऽयं एकात्मज्ञानानंतरं अद्वयो भवेत् चित्स्वरूपतां प्राप्त इव भवेत् पूर्वमपि तत्स्वरूप एव विस्मृतकं

प्रत्यक् परोक्षादिविरोधमात्मनोर्विहाय संगृह्य तयोश्चिदात्मताम्
संशोधितां लक्षणाया च लक्षितां ज्ञात्वा स्वमात्मानं तथा अद्वयो भवेत्

चामीकरण्यायेन च तस्यातिरत इवेत्युक्तम् अयं भावः तत्त्वं पदयोर्द्विविधौ वाच्यो लक्ष्यश्च तत्र तत्सदस्यमायोपाधिः सर्वज्ञत्वा
दिविशिष्टो वाच्यः त्वं पदस्यापि किंचिज्ज्ञत्वादिविशिष्टो मायाकार्यो विद्योपाधिरविद्यावदन्तः करणोपाधिर्वाच्यः उभयोरपि-
विशेषणां शत्यागेन श्रद्धाश्चिदात्मा लक्ष्यः तत्र वाच्ययोर्विरुद्धधर्मकत्वादौ क्यासंभवेऽपि लक्ष्ययोरेक्यं निर्वाधिमेवेति ६

संप्रयुक्तेन धनुषः सकाशात् प्रेरितेन ३२ ३३ स्रसंविद्धं सतरां सम्यक् विद्धं रथमध्ये विशीर्णं तत्र पुनर्बाणौ स्तिलशः खंडितं मुवि
पतितम् ३४ ३५ दिव्यमपिलक्ष्मणस्य कवचं तद्बाणैर्व्यशीर्यतापतच्च अन्योन्यं कृतप्रतिहतौ कृतप्रतिहतं याभ्यां तादृशो संधि

दशभिश्च हनुमंतं तीक्ष्णधारैः शरोत्तमैः ततः शरशतेनैव संप्रयुक्तेन वीर्यवान् ३२ कोधद्विगुणसंरब्धो-
निर्विभेदविभीषणम् लक्ष्मणोऽपि तथा शत्रुशरवर्षैरवाकिरत् ३३ तस्य बाणैः स्रसंविद्धं कवचं काच
न प्रभम् व्यशीर्यतरथोपस्थे तिलशः पतितं मुवि ३४ ततः शरसहस्रेण संकुद्धो रावणात्मजः विभेद
समरे वीरं लक्ष्मणं भीमविक्रमम् ३५ व्यशीर्यतापतद्विव्यं कवचं लक्ष्मणस्य च कृतप्रतिहतान्योन्यं ब
भूवतुरभिदूतौ ३६ अभोक्ष्णानि च संतोतौ युध्येतांतु मुलपुनः शरसंहतसर्वांगौ सर्वतोरुधिरोक्षितौ
३७ स्रदीर्घकालं तोवीराव न्योन्ये निशितैः शरैः अयुध्येतां महासत्त्वौ जयाजयविवर्जितौ ३८ एतस्मिन्नं
तरे वीरौ लक्ष्मणः पंचुभिः शरैः रावणैः सारथिसाश्वरथं च समचूणयत् ३९ विच्छेदकार्मुकं तस्य दर्श-
यत् हस्तलाघवम् सान्यत्तु कार्मुकं भद्रं सज्यं च क्लेशान्वितः ४० ते चापमपि विच्छेदलक्ष्मणस्त्रिभिरा-
शुगैः तमेवं छिन्नधन्वानं विव्याधानेकसायकैः ४१ पुनरन्यत्समादाय कार्मुकं भीमविक्रमः इन्द्रजिह्व
क्ष्मणं बाणैः शतैरादित्य सन्निभैः ४२ विभेदवानराक्षसं सर्वान् बाणैरापूरयन् दिशः ततोऽद्रं समादाय ल-
क्ष्मणो रावणिं प्रति ४३

राक्षः ३६ तुमुलं अत्याश्चर्यं दृष्टुमिर्विशिष्यं ज्ञातुमशक्यं च ३७ जयाजयविवर्जितावित्यने
न समयुद्धोक्ता ३८ ३९ ४० ४१ ४२ ऐंद्रं ऐंद्रास्त्राभिर्मन्त्रितं यद्वा अगस्त्यद्वारा इन्द्रदत्ततूणीराद्रामेण दत्तमित्यर्थः ४३ ४४

उक्तलक्षणास्वरूपमाह एकात्मकत्वादिति जहतीलक्षणाजहत्त्वार्थलक्षणा यथा गंगायां घोष इत्यत्र गंगा पदार्थस्य प्रवाहस्य घोषाधारतानुपपत्त्या सर्वथा तत्परित्यागेन तीररूपार्थलक्षणा सा प्रकृतेन एकात्मकत्वात् विशेष्यांशस्यैकत्वात् सर्वथा स्वार्थत्यागाभावात् तथा जहल्लक्षणाजहत्त्वार्थलक्षणावत्त्वमपि अत्र न संभवति यथा काकेभ्यो दधिरक्ष्यतामित्यादौ का कपदस्य स्वार्थत्यागेनैव दध्युपधातुके लक्षणा सापि न विरोधतः विशेषणत्यागेन सर्वथा स्वार्थत्यागाभावात् अतो भागलक्षणाजहदजहल्लक्षणा युज्येत अदोषतः पूर्वोक्तदोषाभावात् विशेष्यांशस्यात्यागाद्विशेषणांशस्य त्यागाच्च तत्र दृष्टान्तः सोऽयं पदार्थाविव यथा सोऽयं देवदत्त इत्यत्र तद्देशादिविशिष्टोतीतानुभवविषयो वा तत्पदार्थः एतद्देशादिविशिष्टोऽनुभूयमानो वैदशब्दार्थः

एकात्मकत्वाज्जहती न संभवेत्तथा जहल्लक्षणाविरोधतः सोऽयं पदार्थाविव भागलक्षणा युज्येत तत्त्वं पदयोर्दोषतः २७ रसादिपञ्चीकृतभूतसंभवं भोगालयंदुःखसुखादिकर्मणाम् शरीरमाद्यंत वदादिकर्मजं मायामयं स्थूलसुषुप्ताधिमात्मनः २८

तयोश्च विरुद्धविशेषणकत्वादौक्या संभवेन देशादिरूपविशेषणत्यागेनानुभवतातीतत्वादिविशेषणत्यागेन बालक्षणैक्यं तद्वदिति भावः २७ अथ त्याज्यत्वाय जीवोपाधिमाह रसादीति रसापृथ्वी आदिर्येषां तानि पञ्चीकृतानि यानि भूतानि तेभ्यः संभवो यस्य तत् पञ्चीकरणं चेत्थम् एकैकं भूतं द्विधा विभज्य तत्रैकं भागं चतुर्धा विभज्य तेषां भागानां स्वेतरभूतचतुष्टयार्धभागचतुष्टये संयोजने एकैकं भूतं पञ्चात्मकं भवति भागाधिक्याच्च प्रातिस्विकतया भूरादिव्यवहारोऽपि स्वरवदुःखादीनि यानि कर्माणि तेषां भोगस्तत्कर्मजस्वरवदुःखानुभवस्तस्यालयाभावात् भूतमाद्यंतवत् उत्पत्तिनाशयोगि आदिकर्मजं प्राग्भवीय कर्मजन्यं मायामयं परंपर्यामायाधिकारः तद्विकारभूतविकारित्वात् एतच्छरीरमात्मनः स्थूलसुषुप्ताधिं वदंतीति शेषः २८

अ.रा.टी.
३०

४४ ४५ तं बाणं ऐन्द्रबाणम् ४६ ४७ रघून्तमं कीर्तयन्तः तद्गुणान्कीर्तयन्तः तैरेव स्तुवन्तश्चेत्यर्थः ४८ ४९ स्थिराभूत् ताव
सूर्ये तं राक्षसभावेण कं पमाने वासीदिति व्यंग्यं जयजल्पः सृष्टौ जयशब्दः ५० ५१ गतश्रमा आसन्निति शेषः स्तुवद्भिर्लक्ष्म

सु.कां.
६

संधाया कृष्यकर्णोत्तं कार्मुकं दृढनिष्ठुरम् उवाच लक्ष्मणो वीरः स्मरन् रामपदांबुजम् ४४ धर्मात्मा सत्य
संधश्च रामो दाशरथिर्यदि त्रिलोक्यामप्रतिद्वंद्वस्तदेनं जहिरावणिम् ४५ इत्युक्त्वा बाणमाकर्ण्य द्वि-
ष्यतमजिह्मगम् लक्ष्मणः समरे वीरः ससज्जं द्रजितप्रति ४६ सशरः सशिरस्त्राणं श्रीमज्ज्वालितकुंड-
लम् प्रमथ्यैन्द्रजितः कायात्पातयामास भूतले ४७ ततः प्रमुदिता देवाः कीर्तयन्तोरघून्तमम् बवर्षुः पुष्प
वर्षाणि स्तुवन्तश्च मुहुर्मुहुः ४८ जहृषशक्रो भगवान् सहदेवैर्महर्षिभिः आकाशेऽपि च देवानां सुश्रवद्
दुष्मिन् स्वनः ४९ विमलं गगनं चासीत् स्थिराभूद्विश्वधारिणी निहतं रावणिहृत्वा जयजल्पसमाचृतः
५० गतः श्रमः ससौमित्रिः शंखमापूरयद्रणौ सिंहनादततः कृत्वा ज्याशब्दमकरोद्विभुः ५१ तेन नादेन सं-
हृष्टा वानराश्च गतश्रमाः वानरेन्द्रैश्च सहितः स्तुवद्भिर्लक्ष्मणैः ५२ लक्ष्मणः परितुष्टात्मा ददृशाम्येत्य-
राघवम् हनूमद्राक्षसाभ्यां च सहितो विनयान्वितः ५३ ववदे भ्रातरं रामं ज्येष्ठं नारायणं विभुम् त्वत्प्रसा-
दाद्दधुश्च हतौ रावणिं राहवे ५४ श्रुत्वा तल्लक्ष्मणाद्भक्त्या तमालिङ्ग्य रघून्तमः मूर्ध्नि वधाय मुदितः स स्म-
हमिदमब्रवीत् ५५ साधु लक्ष्मण तुष्टोऽस्मि कर्मते दुष्करकृतम् मेघनादस्य निधनं जितं सर्वमरिदम् ५६

णमिति शेषः ५२ राक्षसो विभीषणः ५३ ५४ लक्ष्मणात्तत्तद्विजितं निधनं श्रुत्वेत्यर्थः ५५ सर्वं राक्षसकुलम् ५६ ७ ७

३०

५७ मयायोद्धुंनिर्यास्यतीत्यन्वयः ५८ ५९ पर्यदेवयत्तशोकंकृतवानित्यर्थः ६० पुत्रलालसः पुत्रे लालसा प्रीतिर्यस्यसः ६१
सर्वान् राक्षसान् निनाशयिषुर्नाशयितुमिच्छुर्वाचयुद्धाय गच्छध्वमितीति शेषः ६२ बुद्ध्या संवीक्ष्य सीतानाशे रामना-

अहोरात्रे हि विभीषणः कथंचिद्विनिपातितः निःसपत्नः कृतोऽस्य ह्यनिर्यास्यति हिरावणः ५७ पुत्रशोकान्
मयायोद्धुंनहनिष्यामिरावणम् मेघनादं हतं शुक्लालक्ष्मणेन महाबलम् ५८ रावणः पतितो भूमौ मूर्च्छि-
तः पुनरुत्थितः विललापाति दीनात्मा पुत्रशोकैर्नरावणः ५९ पुत्रस्य गुणकर्माणि संस्मरन् पर्यदेव यत्
अद्य देवगणाः सर्वे लोकपाला महर्षयः ६० हतमिद्रजितं ज्ञात्वा सरवस्वस्य निनिर्मयाः इत्यादि बहुशः
पुत्रलालसो विललाप ह ६१ ततः परमसंकुद्धो रावणो राक्षसाधिपः उवाच राक्षसान् सर्वान् निनाशयिषु
राहवे ६२ सपुत्रवधसंतप्तः शूरः क्रोधवशात् गतः संवीक्ष्य रावणो बुद्ध्या हतुं सीतां प्रदुर्दुर्व ६३ खड्गपाणि
मयायातकुद्धहृत्वादशाननम् राक्षसीमध्यगासीतामयशोकाकुलाभवत् ६४ एतस्मिन्नन्तरे तु स्य स-
चिवो बुद्धिमान् शतचिः सपाश्वेनाममेधावीरावणं वाक्यमब्रवीत् ६५ ननु नाम दशग्रीवसाक्षाद्भवणा-
नुजः वेदविद्याव्रतस्नातः स्वकर्मपरिनिष्ठितः ६६ अनेकगुणसंपन्नः कथं स्त्रीवधमिच्छसि अस्माभिः
सहितो युद्धे हत्वा रामं चलक्ष्मणम् प्राप्स्यसे जानकीं शीघ्रमित्युक्तः स न्यवर्तत ६७

शङ्कति विचार्येत्यर्थः ६३ ६४ ६५ हे दशग्रीववैश्रवणानुजत्वादिभिर्ननुनाम अतिशयेन प्रसिद्धः कथं स्त्रीवध-
मिच्छसीत्यन्वयः ६६ इति सपाश्वेनोक्तः सरावणो न्यवर्तत निवृत्तः ६७ ६८ ६९ ७० ७१

शुचाशोकेनविमूढधीःसभागमनमेवतदवसरेयुक्तम् तत्रगृहगमनंविमोहः ६८ इतिश्रीमत्सकल०युद्धकांडेनवमःस
र्गः ९ १ २ ३ चापीपादपूरणे मारुतेश्चपौरुषेणहृत्वेतिअनुकर्षः ४ एवंप्रकारेणराक्षसयूथपैः सहलंकाविनाशितेत्य

ततोदुरात्मासकृदनिवेदितंवचःसधर्म्यप्रतिगृह्यरावणः गृहंजगामाशुशुचाविमूढधीःपुनःसभांचप्र
ययौसकृदहतः ६८ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणे०युद्धकांडेनवमःसर्गः ९ श्रीमहादेवउवाच
सविचार्यसभामध्येराक्षसैःसहमंत्रिभिः निर्ययौयेवशिष्टास्तेराक्षसैःसहराघवम् १ शलभैःशलभै
र्युक्तःप्रज्वलन्तमिवानलम् ततोरामेणानिहताःसर्वेतेराक्षसायुधि २ स्वयंरामेणानिहतस्त्रीक्ष्णाबाणे
नवक्षसि व्यथितस्त्वरितंलंकाप्रविवेशदशाननः ३ दृष्ट्वारामेस्यबहुशःपौरुषेचाप्यमानुषम् रावणो
मारुतेश्चैवशीघ्रमुक्तातिक्रययौ ४ नमस्कृत्यदशग्रीवःशक्रंभोजलिरब्रवीत् भगवन्राघवेणवलंकाराक्ष
यूथपैः ५ विनाशितामहादेत्यानिहताःपुत्रबांधवाः कथंमेदुःखसंदोहस्त्वयितिष्ठतिसुदुरौ ६ इतिविज्ञा
पितोदेत्यगुरुःप्राहदशाननम् होमंकुरुप्रयत्नेनरहसिखंदशानन ७ यदिविघ्नो न चेद्दोमेतहिहोमानलो
स्थितः ८ महानरथश्चवाहाश्चचापतूणीरसायकाः संप्रविष्यंति ते तेर्युक्तस्त्वमजेयोमविष्यसि ९ गृहा
णमंत्रान्महत्तान्गच्छहोमंकुरुद्रुतम् इत्युक्तस्त्वरितंगत्वारवणोराक्षसाधिपः १० गुहापातालसदृशीमं
दिरेस्वेचकारह लंकाद्वारकपादादिबद्धासर्वत्रयत्नतः ११

नवयः ५ तदेवाह महादेत्यादित्यादिदुःखसंदोहोदुःखसमूहः ६ ७

८ तूणीरसायकाः तूणीरस्थिताःसायकादित्यर्थः संप्रविष्यंति त्वांसम्यक् प्राप्स्यंति ९ १० सर्वत्रसर्वदिक्षुआदिनाअन्यान्यपिछिद्राणि ११

१२ रावणानुजो विभीषणः १३ समारभत आरब्धवान् अजेय इति छेदः १४ १५ १६ १७ विभीषणस्य भार्या सरमानाम हस्तसं

होमद्रव्याणिसंपाद्ययान्युक्तान्याभिचारिके गुहां प्रविश्य चैकोते मौनी होमं प्रचक्रमे १२ उत्थितं धूममालोक्य
मेहांते रावणानुजः रामाय दर्शयामास होमं धूमं भयाकुलः १३ पश्य राम दशग्रीवो हामं कर्तुं समारभते यदि हो
मः समाप्तः स्यात्तदा जेयो भविष्यति १४ अतो विधाय होमस्य प्रेषया शहूरीश्वरान् तथैति रामः सग्रीवसं
मतेनागदकपिम् १५ हनूमत्सुखान् वीरानादिदेश महाबलान् पाकारं लघयित्वा ते गत्वा रावणमंदिरम्
१६ दशकोट्यः पुंवंगानां गत्वा मंदिरं रक्षकान् चूर्णयामास रश्वांश्च गजांश्च न्यहनन् क्षणात् १७ ततश्च
सरमानामप्रभाते हस्तसंज्ञया विभीषणस्य भार्या सा होमस्थानमसूचयत् १८ गुहापिधानपाषाणमंग
दः पादघट्टनैः चूर्णयित्वा महासखः प्रविवेश महागुहाम् १९ दृष्ट्वा दिशाननंतत्र मीलितं संहृदासनम्
ततोऽगदाज्ञया सर्वे वानरा विविशुर्दुतम् २० तत्र कोलाहलं चक्रुस्तोऽयं तश्च सेवकान् संभारांश्चि क्षि
पुस्तत्र होमकुंडे समंततः २१ सुवमाच्छिद्य हस्ताच्च रावणस्य बलादुषा तेनैव संजघाना शहूमान् पु
वगाग्रणीः २२ घृतिदंते श्वकाष्ठैश्च वानरास्तमितस्ततः नजहोरावणो ध्यानं हतोपिविजिगीषया २३
प्रविश्यातः पुरे वैश्वानर्यगदो वेगवत्तरः समानयत् केशबंधं धृत्वा मेदोदरीं शङ्काम् २४

ज्ञया होमस्थानमसूचयत् ज्ञापितवती १८ पादघट्टनैः पादाघातैः १९ २० संभारान् होमसाधनानि २१ हनूमान्
सुवमाच्छिद्य तेनैव संजघान २२ २३ २४ २५ २६ २७ २८ २९ ३०

अ. रा. टी.
३२

विददारनरैः विदीर्णकृतवान् २५ ततः कंचुकादिमुक्ताविभक्तामुक्ताः रत्नसंचयैस्ततोविभक्तैः सहभूमौ पतिता इत्यर्थः
त्रुटितं वानराणामाकर्षणेन भग्नम् २६ तस्य रावणस्य पश्यत एवेत्यर्थः २७ नीतारावणहोमस्थानमिति शेषः २८ करुणाया
या स्यात्तथा कोशंतीजगादेत्यन्वयः त्वं निर्लज्जोसि यत्तव भार्या तवैवाग्रे परैर्वानरैः केशपाशो धत्वा विवृण्वते च २९ अतः किं

यु. कां.
६

रावणस्यैव पुरतो विलपंतो मनाथवत् विददारांगदस्तस्याः कंचुकं रत्नमूषितम् २५ मुक्ताविमुक्ताः पतिताः
समंतात् रत्नसंचयैः श्रोणिसूत्रं निपतितं त्रुटितं रत्नचिञ्चितम् २६ कटिदेशे शास्त्रिस्तानीवीतस्यैव पश्यतः
मूषणानि च सर्वाणि पतिता निसमंततः २७ देवगंधर्वकन्याश्च नीता हृष्टैः पुत्रैर्गमैः मंदोदरीरुरोदाथ-
रावणस्याग्रतो भूशम् २८ कोशंती करुणं दीनाजगाद दशकंधरम् निर्लज्जोसि परैरेव केशपाशो विवृ-
ण्वते २९ भार्या तवैव पुरतः किं जुहोषि न लज्जसे हन्यते पश्यतो यस्य भार्या पापैश्च शत्रुभिः ३० मर्त्ये
तेन तत्रैव जीवितान्मरणं वरम् हामेघनादते माता क्रियते बत वानरैः ३१ त्वयि जीवति मेदुःखमादृशं च क-
थं भवेत् भार्या लज्जा च सत्यक्ता भर्त्रा मे जीविता शया ३२ श्रुत्वा तद्देवितं राजा मंदोदरीं दृशाननः उत्त-
स्थो खड्गमादाय त्यज देवामिति ब्रुवन् ३३ जघानांगदमव्यग्रः कटिदेशे दृशाननः ततोत्सृज्य ययुः स
वैविध्वंस्य हवनं महत् ३४

जुहोषि किं न लज्जसे तदेवाह हन्यते पश्यत इत्यादि ३० ३१ त्वयि जीवति ई-
दृशं दुःखं भवेत् न भवेदेव त्वन्नाशात्तु मे इदं दुःखं प्राप्तं च पादपूरणे मे भर्त्रा जीविता शया भार्या लज्जा चेत्युभयमपित्य-
क्तमित्यर्थः ३२ ३३ ततोत्सृज्य तत उत्सृज्यति छेदः आर्षः संधिः महत् महाफलजनकं हवनमित्यर्थः ३४

३२

३५ जीवताप्राणिना किं न दृश्यते असंभावितमपि दृश्यत इत्यर्थः ततो ममेदृश्यवस्थेति शोकं त्यज ज्ञानं भावि दुर्लभमिति ज्ञानम् ३६ अज्ञानकृतस्य वस्तुतो ज्ञानेन नाश इति चेत्सर्वमिदं मज्ञानकृतमेवेत्याहा ज्ञानेति अतएव कर्तव्या कर्तव्यविषय ज्ञाननाशकोतः सर्वथा ज्ञानालंबेन सत्यं कुंशक्य इति भावः किं बहुना सर्वः संसार एवाज्ञानमूलकस्तन्मूलस्य शरीरादिष्वहं ज्ञानस्याज्ञानप्रभवत्वादित्याहा ज्ञानप्रभवेति ३७ पुत्रदारादिसंबंध एते मदीया इत्यध्यासः ततः संसृतिः बंधककर्मस्यतिः

रामपार्श्वमुपागम्य तस्यः सर्वे प्रहर्षिताः रावणस्तु ततो भायामिवाच परिसंलयन् ३५ देवाधीनमिदं भद्रे-
जीवता किं न दृश्यते त्यज शोकं विशालाक्षि ज्ञानमालंब्य निश्चितम् ३६ अज्ञानप्रभवः शोकः शोको ज्ञा-
नविनाशकृत् अज्ञानप्रभावाहधीः शरीरादिष्वनात्मक ३७ तन्मूलः पुत्रदारादिसंबंधः संसृतिः स्तनः
हर्षशोकभयक्रोधलोभमोहस्पृहादयः ३८ अज्ञानप्रभवाद्येते जन्ममृत्युजरादयः आत्मानुकेवलः श-
ब्दोच्यति रिक्तो ह्यलपकः ३९ आनंदरूपो ज्ञानात्मा सर्वभावविवर्जितः न संयोगो वियोगो वा विद्यते केनचित्स-
तः ४० एवं ज्ञात्वा स्वमात्मानं त्यज शोकमनिंदिते इदानीमेव गच्छामि ह त्वारामं सलक्ष्मणम् ४१ आगमिष्या-
मिनो चेन्मादारयिष्यति सायकैः श्रीरामो वज्रकल्पैश्च ततो गच्छामि तत्पदम् ४२

एवं हर्षादयोजन्माद्याश्चाज्ञानमूलाः तत्तज्जनककर्म
णामज्ञानजन्मत्वात् इदं लब्धमिति हर्षजनकस्येदं मे नष्टमिति शोकजनकस्यायं मे हंतेत्यादिभयादिजनकज्ञानस्याज्ञानमूलकत्वाच्च
३८ आत्मना तु वास्तवो न केनापि संबन्ध इत्याह आत्मा त्विति बहुशो व्याख्यातमेतत् ३९ सर्वभावैः सुखदुःखैर्विवर्जितः तदेवाह न संयो-
ग इति नहुद्विरेव मुख्यतया हर्षशोकादिकारणमिति भावः ४० ४१ दारयिष्यति दारणेन नाशयिष्यतीत्यर्थः वज्रकल्पैः सायकैर्दारयिष्या-
तीत्यन्वयः ततस्तत्पदं सर्वेति मंथानं वैकुण्ठं गमिष्यामि ४२ ७

अ. रा. टी.
३३

सीतां हत्वा त्वयामे क्रियासपिंडीकरणांता कर्तव्यापुत्राभावे तु पत्नीत्यादिति स्मृतेः यद्वा मया साहर्षपावकं प्रवेक्ष्यसि सत्यामिच्छाया
मिति शेषः ४३ सत्यं वाक्यं शृणु तथा कुरु च मह्यं वाक्यं मनुतिष्ठ चेत्पर्यः ४४ प्रधानस्य प्रकृतेः पुरुषाणां जीवानां चेश्वरः नियन्ता

यु. कां.
६

तदा त्वयामे कर्तव्या क्रिया मच्छासनास्थिये सीतां हत्वा मया साहर्षं प्रवेक्ष्यसि पावकम् ४३ एवं श्रुत्वा वच-
स्तस्य रावणस्यातिदुःखिता उवाच नाथ मे वाक्यं शृणु सत्यं तथा कुरु ४४ शक्यो न राघवो जेतुं त्वया चान्यैः
कदाचन रामो देववरः साक्षात् प्रधानपुरुषेश्वरः ४५ मत्स्यो भूत्वा पुरा कल्पे मनुर्वैवस्वतं प्रभुः ररक्ष स
कलापद्भो राघवो भक्तवत्सलः ४६ रामः कूर्मो भवत्पूर्वकस्य योजने विस्तृतः समुद्रमथने पृष्ठे दधारकन-
काचलम् ४७ हिरण्याक्षोतिदुर्वृत्तो ह तोनेन महात्मनो क्रोडरूपेण वपुषा क्षोणीमुद्धरता क्वचित् ४८ त्रि
लोककंदकंदैस्तं हिरण्यकशिपुपुरी हतवान् नारसिंहेन वपुषा रघुनंदनः ४९ विक्रमैस्त्रिभिरेवासौ बलिबद्धा
जगन्त्रयम् आक्रम्या दात्स्वरं द्राय भृत्या यरघुसत्तमः ५० राक्षसाः क्षत्रिया काराजाता भूमिभरावहाः
तान् हत्वा बहुशो रामो भुवजि स्वाह्वादान्मुनेः ५१ स एव सा प्रतजा तोरघुवंशो परात्परः भवदथैरघुश्रेष्ठो-
मानुषत्वमुपागतः ५२ तस्य भार्या किमर्थं बाह्वासीता वनाह्लात् मम पुत्रविनाशार्थं स्वस्यापि निधनाय
च ५३ इतः परं वा वैदेहीं प्रेषयस्वरघूत्तमे विभीषणा यराज्यं तु दत्वा गच्छामहे वनम् ५४

४५ तदेव बोधयंती तदवतारानाह मत्स्य इति इदं पुराणे प्रसिद्धम् ४६ ४७ क्रोडरूपेण वाराह रूपेण ४८ ४९ जगन्त्रयमाक्र-
म्य पादौ रिति शेषः ५० रामः परशुरामः मुनेः कश्यपस्य ५१ भवदथै भवन्नाशार्थम् ५२ ५३ रघूत्तमे तत्समीपमित्यर्थः ५४

३३

५५ राघवेण घातयित्वा कथं जीवामि जीवने प्रियता बुद्धिं करोमि मरणस्य सन्निहितत्वादि परीत बुद्धिं रावणस्याह रामेण सहेत्यादि जानामि राघवमिति च ५६ ५७ रामेण निधनं प्राप्य परं पदं यास्यामीति ज्ञात्वा वैवर्जानकी बलादानीं तेत्यन्वयः हे प्रिये त्वां विमुच्यत्वा संसारात् त्व्यबुद्धोपे पंचमी संसारं संत्यज्य मृतेर्बन्धुभिः सह गमिष्यामि ५८ गम्यते प्राप्यते सा गतिः स्थानं परानन्द

मंदोदरीवचः श्रुत्वा रावणो वाक्यमब्रवीत् कथं मंदोदरेण पुत्रान् भ्रातॄन् राक्षसमंडलम् ५५ घातयित्वा राघवेण जीवामि वनगोचरः रामेण सह योत्स्यामि रामबाणैः सुशीघ्रगैः ५६ विदार्यमाणो यास्यामि तद्विष्णोः परं पदम् जानामि राघवं विष्णुं लक्ष्मीं जानामि जानकीम् ज्ञात्वा वैवर्जानकी सीता मयानीता वनाद्दलान् ५७ रामेण निधनं प्राप्य यास्यामीति परं पदम् विमुच्य त्वां तु संसाराद्गमिष्यामि सह प्रिये ५८ परानन्दमयी शुद्धासे व्यतेया मुमुक्षुभिः तां गतिं तु गमिष्यामि हनो रामेण संयुगे ५९ प्रक्षाल्य कल्मषाणीह मुक्तिं यास्यामि दुर्लभा ६०

मयींदुःखराहित्यात् ब्रह्मलोके कुरुदेशे वैकुण्ठस्था शङ्खद्वारजस्तमोः स्पृष्टा शङ्खसत्त्वमयीया मुमुक्षुभिः सेव्यते दह्राद्युपासनाभिः प्राप्यते रामेण संयुगे हतस्तां गतिं गमिष्यामि ५९ इह कल्मषाणि राक्षसदेहेन कृतानि पापानि अंतकाले रामनामस्मरणाद्राममूर्तिदर्शनाच्च प्रक्षाल्य दूरीकृत्य मुक्तिं यास्यामि ६० ६१ ६२ ६३

कुशादीति अविद्यास्मितारागद्वेषाभिनिवेशाः पंचकुशादितियोगशास्त्रोक्ताः तत्राविद्या अनित्याश्चिदुःखरूपानात्मक
नित्यशुचिसखात्मत्वरव्याप्तिः शक्तिरजनादिज्ञानानि च अस्मिताशरीराद्यातिरिक्त आत्मानास्तीत्येवं प्रत्ययः रागद्वेषो प्र
सिद्धो अभिनिवेशो मरणादित्रासः तज्जन्याः स्थूलवृत्तय आदिपदमाह्याः यासां ध्यानहेयत्वं योगशास्त्रोक्तं तद्रूपास्तर-

कुशादिपंचकतरंगयुगं भ्रमाद्यंदारात्मजासधनबंधुद्वेषाभियुक्तम् औवनिलाभनिजरोषमनंगजालं सं
सारसागरमतीत्यहरिब्रजामि ६९ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे दशमः सर्गः
१० श्रीमहादेव उवाच इत्युक्त्वा वचनं प्रेमणाराजीमंदोदरीतदा रावणः प्रययौ यो ह्युरामेण सहस्रं
युगे १ दृढस्य दनमास्थाय वृत्तौ धीरैर्निशाचरैः चक्रे षोडशभिर्युक्तं सवस्तु सक्ववरम् २ पिशाचवदनै
र्धारैः खरैर्युक्तं भयावहम् सर्वास्त्रशस्त्रसहितं सर्वोपस्करसंयुतम् ३ निश्वक्रामाथ सहस्रावणो भीष
णाकृतिः आयातं रावणं दृष्ट्वा भीषणरणकर्कशम् ४ संचस्ताभूत्तदा सेनावानरीरामपालिता ५ हनूमा
नथ चोत्पुत्य रावणं यो ह्युमाययौ आगत्य हनुमानुरक्षो वक्षस्य तुलविभ्रमः ६ मुष्टिवंधुदृढवध्वाताडया
मासवेगैः तेन मुष्टिप्रहारेण जानुभ्यामपतद्रथ ७ मूर्च्छितोऽथ मुहूर्तेन रावणः पुनरुत्थितः उवाच च-
हनूमंतं शूरो सिममसंमतेः ८ हनूमानाहतं धिक्कायस्त्वं जीवसि रावण त्वं तावन्मुष्टिनावक्षो मम ताडय
रावण ९ गायत्रतंचेमं युगंतत्परिहृतिरूपभ्रमेणाद्यंदारादिरूपे र्दधेर्ग्रहैर्युक्तं तत्तत्प्राणिनां रोष एवौवनिलाभो

यत्र शोषकत्वात्तं अनंगः काम एव जालबंधकत्वाद्यत्र तं कामेन हितं तद्विषये जनो बध्यते ६९ इति श्रीमत्संयुद्धकांडे दश
मः सर्गः १० इत्युक्तेति १ वस्तुयोरथगतिः २ उपस्करो युद्धसामग्री ३ रणकर्कशं अतिनिर्दयम् ४ ५ ६ ७ ८ ९ १०

१० ११ १२ समवेताग्रे इतिच्छेदः संधिरार्षः १३ १४ पृथक्सिंहनादं कृत्वा प्रत्येकं सिंहनादं कृत्वेत्यर्थः दशनच्छदं ओष्ठम् १५ वि
वृत्यक्रोधवशाद्दिस्तार्य १६ तोयदोधाराभिरिव पर्वतमिति शेषः विव्यथे व्यथयामास अंतर्भाविन ण्यर्थः १७ १८ १९ ममका

पश्चान्मयाहतः प्राणान्मोक्षसेनात्रसंशयः तथेतिमुष्टिनावक्षोरावणेनापिताडितः १० विधूर्णमाननयनः
किंचित्कम्पलमाययौ सज्जामवाप्यकपिरादरावणे हेतुमुद्यतः ११ ततो न्यत्रगतो भीत्यारविणोराक्षसा-
धिपः हनुमानं गदश्चेवनलोनीलस्तथैवच १२ चत्वारः समवेताग्रे दृष्ट्वाराक्षसपुंगवान् अग्निवर्णं
तथासपरीमाणं खड्गरोमकम् १३ तथा वृश्चिकरोमाणं निर्जघ्नुः क्रमशो सरान् चत्वारश्चतुरो हत्वा रा-
क्षसान् भीमविक्रमान् १४ सिंहनादं पृथक् कृत्वा रामपार्श्वमुपागताः ततः कुड्रो देशग्रीवः सदृश्य दशन
च्छदम् १५ विवृत्यनयने कुरो राममेवान्वधावत दशग्रीवोरथस्थस्तुरामवज्रोपमेः शरैः १६ आजग्रा-
नमहाघोरैर्धाराभिरिव तोयदेः रामस्य पुरतः सर्वानिवानरानपि विव्यथे १७ ततः पावकसंकाशैः शरैः
कांचनभूषणैः अभ्यवर्ष द्रुणो रामो दशग्रीवं समाहितः १८ रथस्थं रावणं दृष्ट्वा भूमिष्ठं रघुनन्दनम् आ-
हूय मातलिं शक्रो वचनं चेदमब्रवीत् १९ रथेन मम भूमिष्ठं शीघ्रया हिरघूत्तमम् त्वरितं भूतलगत्वा कु-
रुकार्यं ममानघ २० एवमुक्त्वा तनत्वा मातलिं देवसोरथिः ततो हयैश्च संयोज्य हरितैः स्यंदनोत्तम-
म् २१ स्वर्गाज्जयार्थं रामस्य त्वपचक्राम मातलिः अब्रवीच्च ततो राममप्रतर्क्य रथे स्थितः प्राजलिदेव
राजेन प्रेषितोऽस्मि रघूत्तम २२ यं रामस्य रथेन योजनरूपम् २० हरितैः हरितवर्णैः २१ उपचक्राम रामसमीपं ज-
गामेत्यर्थः अप्रतर्क्य रथे अन्यैः सर्वैरेदृश्य रथे प्राजलिरब्रवीदित्यन्वयः किमब्रवीत्तदा ह देवराजेनेत्यादि २२ २३ २४

अ.श.टी.
३५

अयं देवराजस्य रथ इति रूपबोधनं सच तव विजयाय तेन प्रेषितः ऐंद्रं स्वीयं धनुश्च तेन प्रेषितम् २३ २४ २५ लोकानुलक्ष्या नियोजयन् रावणवधस्याख्यकालावशिष्टत्वबोधनेनानंदयन्नित्यर्थः २६ २७ २८ २९ अनलमग्निम् ३० पुरः रावणसंमुखे ३१ ३२ ३३ घोरेण

यु.कां.
६

रथोयं देवराजस्य विजयाय तव प्रभो प्रेषितश्च महाराजधनुर्दैद्रं च भूषितम् २३ अमेघं कवचं खड्गं दिव्यनू
णीयुगंतथा आरुह्य च रथं रामरावणजहिराक्षसम् २४ मया साराथिना देववृत्रं देवपतिर्यथा इत्युक्तं
स्तं परिक्लम्य त्वमस्त्वय रथोत्तमम् २५ आरुरो हरश्च रामो लोकानुलक्ष्या नियोजयन् ततो भवन्महोयुद्धं
भैरवरो महर्षणम् २६ महात्मनो राघवस्य रावणस्य च धीमतः आग्नेयेन च आग्नेये देवं देवं न राघवः
२७ अस्त्रं राक्षसराजस्य जघान परमास्त्रवित् ततस्तु ससृजे घोरं राक्षसं चारुमस्त्रवित् २८ क्रोधेन महता
विष्टो रामस्योपरिरावणः रावणस्य धनुर्मुक्ताः सर्पाश्चूला महाविषाः शराः काचन पुरखाभारो घवपरितोपतन्
२९ तैः शरैः सर्पवदनैर्वमाद्भिरनूलं मुखैः दिशश्च विदिशश्चैव व्याप्तास्तत्र तदा भवन् ३० रामः सर्पांस्ततो ह
त्वा समंतात्परिपूरितान् सर्पान् मस्त्रततः घोरं पुरः प्रावत यद्गणे ३१ रामेण मुक्तास्ते बाणा मूलागरुडरूपि
णः चिच्छिदुः सर्पबाणांस्तान् समंतात् सर्पशत्रवः ३२ अस्त्रं प्रतिहते युद्धे रामेण दशकंधुरः अप्यवर्षत्त-
तो रामं घोराभिः शरवृष्टिभिः ३३ ततः पुनः शरानीकैराममक्लिष्टकारिणम् अर्दयित्वा तु घोरं मातलिप्रत्य
विध्यत ३४ पातयित्वा रथोपस्थे रथकेतुं च काचनम् ऐंद्रानश्वानभ्यहनद्रावणः क्रोधमूर्च्छितः ३५

बाणेनेति शेषः

३४ रथोपस्थे रथकेतुं पातयित्वेत्यनेन तस्य वेतसादिवत् शरैर्नम्रीकरणं विवक्षितं क्रोधमूर्च्छितः उच्छ्रितक्रोध इत्यर्थः ३५

३५

आर्तकारं आर्तसदृशाकारं अभिनीततदाकारं नवस्तुतस्तदाकारम् ३६ ३७ ३८ सदृशकोपं आत्मनः सदृशकोपं देवेन्द्रधनु
वर्षाकाले दृश्यमानमिन्द्रधनुरितिरव्यातं तत्सदृशम् ३९ ४० कालरूपी रामस्तद्रूपमनुसंधाय प्रचक्रमेरावणवधार्थमिति शेषः ४१

विषेदुर्देवगंधर्वाश्चारणाः पितरस्तथा आर्तकारं हरिंदृष्ट्वा व्यथिताश्च महर्षयः ३६ व्यथितावानरेन्द्रा
श्च बभूवुः सविभीषणाः दशास्योविंशतिभुजः प्रगृहीतशरासनः ३७ ददृशोरावणस्तत्र मेनाक इव प
र्वतः रामस्तु भृकुटी बद्ध्वा क्रोधसंरक्तलोचनः ३८ कोपचकार सदृशं निर्देहं निवराक्षसम् धनुरा-
दाय देवेन्द्रधनुराकारमद्भुतम् ३९ गृहीत्वा पाणिना बाणं कालानलसमप्रभम् निर्देहं निवचक्षुष्य
ददृशोरिपुमानिके ४० पराक्रमदशयितुं तेजसा प्रज्वलन्निव प्रचक्रमे कालरूपी सर्वलोकस्य पश्यतः ४१
विकृष्य चापरामस्तुरावणं प्रति विध्य च हर्षयन्वानरानीकं कालान्तक इवाबभौ ४२ कुड्मं रामस्य वदनं दृ-
ष्ट्वा शत्रुप्रधावतः तत्र सः सर्वभूतानि च चालचवस्तधरा ४३ रामे दृष्ट्वा महारौद्रमुत्पानाश्च सदारुणान्
त्रस्तानि सर्वभूतानि रावणं चाविशेद्वयम् ४४ विमानस्थाः सुरगणाः सिद्धगंधर्वकिन्नराः ददृशुः सुमहा-
युद्धलोकसंवर्तकोपमम् ऐंद्रमस्त्रसमादाय रावणस्य शिरोच्छिनुत् ४५ मूर्ध्नी नोरावणस्याथ बहवोरुधि-
रौक्षिताः गगनात्प्रपतन्ति स्म तात्मा दिव फला निहि ४६ नदिनं न च वैरात्रिर्न संध्यानदिशोपि वा प्रकाशं तेन
तद्रूपं दृश्यते तत्र संगरे ४७

४२ ४३ ४४ लोकसंवर्तकोपमं सर्वलोकप्रलयकृदाडीबकादियुद्धसदृशं ४५ मूर्धनिः रामबाणकृत्ता इति शेषः
४६ नदिनमित्यादि अनेनानेकदिनं रामरावणयोर्निरंतरं युद्धं दृष्टमिति सूचितम् तद्रूपं छिन्नमस्तकरावणरूपं पुनः पुनः शिरः प्रा-
दुभावात् ४७

अ.रा.टी.
३६

तदेवाह तत इति एकवर्चसांतुत्यतेजसाम् ४८ शान्तोगतचैष्टः ४९ ५० निष्फलत्वाताः प्राप्ताः निष्फला जाता इति कचित्पाठः
५१ ५२ कुंडलाकारे गते संस्थितम् ५३ अनेलास्त्रेणाग्नेयास्त्रेण ५४ ५५ ५६ शिते स्तीक्ष्णेः ५७ तेजोपगमाच्च स्तान् रूपो ब-

सु.क.
६

ततो रामो बभूवाथ विस्मया विष्टमानसः शतमेकोत्तरं छिन्नं शिरसा चैकवर्चसाम् ४८ न चैवरावणः शान्तो ह
भ्यते जीवितक्षयात् ततः सर्वास्त्रविहीनः कौसल्यानंदवर्द्धनः ४९ अस्त्रैश्च बहुभिर्युक्तश्चित्तयामास रा
घवः ये ये बाणैर्हता दैत्या महासत्त्वपराक्रमाः ५० त एते निष्फला जाता रावणस्य निपातने इति चिन्ता-
कुले रामे समीपस्था बिभीषणः ५१ उवाच राघव वाक्यं ब्रह्मदत्तवरोत्तमो विच्छिन्ना बाह्वोप्यस्य-
विच्छिन्नानि शिरांसि च ५२ उत्पल्यति पुनः शीघ्रमित्याह भगवानजः मामिदं शीघ्रं तस्य कुंडलाकार
संस्थितम् ५३ तच्छोषयानलास्त्रेण तस्य मृत्युस्ततो भवेत् बिभीषणवचः श्रुत्वा रामः शीघ्रपराक्रमः
५४ पावकास्त्रेण संयोज्य नाभिं विव्याध रक्षसः अनंतरं च चिच्छद शिरांसि च महाबलः ५५ बाहू नपि
च संरब्धो रावणस्य रघूत्तमः ततो घोरां महाशक्तिमादाय दशकंधरः ५६ बिभीषणवधार्थाय चिक्षेप क्रो
धविह्वलः चिच्छद राघवो बाणैस्त शितैर्हमभूषितैः ५७ दशग्रीवशिरश्छेदत्तदातेजो विनिर्गतम् स्तान्-
न रूपो बभूवाथ छिन्नेः शीघ्रैर्मयं करैः ५८ एकेन मुख्यशिरसा बाहुभ्यां रावणो बभूव रावणस्तु पुनः कु-
ह्नानां शस्त्रास्त्रवृष्टिभिः ५९ ववर्ष रामं तसमस्तथा बाणैर्वैवर्ष च ततो युद्धमभूत् घोरात्तु मुलसमह-
र्षणम् ६०

भूव ५८ मुख्यशिरसेत्यनेनान्यानि युद्धादिकाले एव प्रादुर्भवन्तीति सूचितम् ५९ ६० ६१ ६२ ६३

३६

६१ प्रथितः कथितः उत्तमांगंशिरः ६२ मर्मणि उरस्थलरूपे ६३ ६४ आकाशमयमित्यनेनातिमहत्त्वं सूचितं आकाशपदेन व्या-
पकत्वाद्द्विरण्यगमो विगौरवे मेरुमंदरो यस्य सदृशा विनिर्गोषः ६५ भास्करवर्चसाभातंतत्तुल्यतेजः प्रकाशं अस्त्रशब्दोर्थवा-

अथ संस्मारयामास मातलीराघवं तदा विसृज्यास्त्रं वधायास्य ब्राह्मं शीघ्रं रघुत्तम ६१ विनाशकालः प्रथि-
तोयः स्फुरैः सोद्यवर्तते उत्तमांगं न चेतस्य छेत्तव्यं राघवत्वया ६२ नैव शीर्ष्णि प्रेमुर्वध्यो वध्य एव हि मर्मणि
ततः संस्मारितो रामस्तेन वाक्येन मातलेः ६३ जग्राह स शरं दीप्तनिःश्वसंतमिवोरगम् यस्य पार्श्वे तु पव-
नः फले भास्करपावको ६४ शरीरमाकाशमयं गौरवे मेरुमंदरो पर्वस्वपि च विन्यस्ता लोकपाला महोजसः
६५ जाज्वल्यमानं वपुषा भातं भास्करवर्चसा तमुग्रमस्त्रं लोकानां भयनाशनमद्भुतम् ६६ अभिमन्युततो
रामस्तं महेशं महाभुजः वेदप्रोक्तेन विधिना संदधे कर्मुके बली ६७ तस्मिन् संधीयमाने तु राघवेण शरीरं तमे
सर्वभूतानि वित्रैस्सुश्च चालचवसंधरा ६८ सरावणाय संकुहो भूशमानस्य कर्मुकम् चिक्षेप परमायत्त
स्तमस्त्रं मर्मधानिनम् ६९ सवज्र इव दुर्धरो विज्रपाणि विसर्जितः कृतांत इव घारास्योन्यपतद्रावणोर-
सि ७० सनिमग्नो महाघोरः शरीरांतकरः परः बिभेद हृदयं तूष्णीं रावणस्य महात्मनः ७१ रावणस्याहर-
त्याणान् विवेश धरणीतले स शरीरावणं हत्वा रामतूष्णीं रमाविशत् ७२

चिः शस्त्रपर्यायोत्र ६६ वेदप्रोक्तेन ब्र-

ह्मास्त्रविधिना अभिमन्येत्यन्वयः ६७ ६८ भूशमतिशयेन ६९ वज्रपाणिना त्यक्तो वज्र इव सर्वाणो रावणोरसिन्यपतत् ७०
७१ वेगवशाद्वावणप्राणहरणोत्तरं भूमौ प्रविश्य पुनः स्वाधिष्ठातृदेवतातेजोवशाद् रामतूष्णीं रमाविशत् ७२ ७३ ७४

अ. रा. टी.
३७

अमिदिति शरपतनकालजानमिवेगेन ७३ ७४ दशग्रीवनिधनंरामविजयंच दृष्ट्वाविदुदुबुरित्यन्वयः ७५ ततोराभजयंरा
वणस्यतद्वधंतनोरामाद्वधंचवदंतोविनेदुरनेनान्वयः सिंहनादांश्च कुरित्यर्थः ७६ ७७ सूर्यतुल्यंरावणस्यदेहोत्थंतेजोरघुश्चे-
ष्टंप्रविवेशतंप्रविश्यतदाज्ञयावैकुण्ठलोकंजगामेतिबोध्यम् ७८ ७९ वयंतितिवयंदेवाअपितेजसाद्योतमानाअपिसालिका

यु. कां.
६

तस्यहस्तात्पपाताशुसशरंकार्मुकंमहतं गतासूक्ष्ममिवेगेनराक्षसेंद्रोपतद्भुवि ७३ तंदृष्ट्वापतितंभूमौहत-
शेषाश्चराक्षसाः हतनाथाभयत्रस्तादुदुबुःसर्वतोदिशम् ७४ दशग्रीवस्यनिधनंविजयंराघवस्यच ततो
विनेदुःसंहृष्टावानराजितकाशिनः ७५ वदंतोराभजयंरावणस्यचतद्वधम् अथांतरिक्षेव्यनदत्सौम्यस्त्रि-
दशदुदुभिः ७६ पपातपुष्पवृष्टिश्चसमेताद्राघवोपरि तुष्टुवुर्मुनयःसिद्धाश्चारणाश्चदिवौकसः ७७ अथा
करक्षेपनृत्तुःसर्वतोऽपरसोमुदा रावणस्यचदेहोत्थंन्योतिरादित्यवत्स्फुरत् ७८ प्रविवेशरघुश्चेष्टंदेवानां
पश्यतांसताम् देवाऊचुरहोभाग्यंरावणस्यमहात्मनः ७९ वयंतुसालिकादेवाविष्णोःकारुण्यभाजनाः
भयदुःखादिभिव्याप्ताः संसारेपरिवर्तिनः ८० अयंनराक्षसःक्रूरोब्रह्महातीवतामसः परदाररतोवि-
ष्णुद्वेषात्तापसहिंसकः ८१ पश्यत्सर्वभूतेषुराममेवप्रविष्टवान् एवंभुवत्सुदेवेषुनारदःप्राहसु-
स्मितः ८२

अपिसत्प्रधानाअपिविष्णोर्मगवतः करुणापात्रभूताअपिभयदुःखादिव्याप्ताः पुनःपुनःसं-
सारभाजश्च ८० अयंनराक्षसःक्रूरोपिब्रह्महापिअत्यंततामसोपिपरदाररतत्वादिगुणोपि ८१ रामंप्रविष्टवान् तत्प्रवेशो
नमोक्षहारंलब्धवानवैकुण्ठगतानांप्रतिसंचरेमुक्तिश्चवणात्इत्याश्चर्यमित्यर्थः ८२ ७५ ७६ ७७ ७८ ७९

३

रावणोद्देशसंयुक्तोपिभृत्यैःसहसदाराचरित्रंशकसारणादिभ्यः श्रुत्वातद्देषादेवानिशंतंहृदिभावयन् अत्रश्रुत्वाभावयन्नित्यने
नश्रवणमनननिदिध्यासनसंपदुक्तामननमनुक्तमपिअर्थाक्षिप्तबोध्यम् तथारामात्स्वनिधनंश्रुत्वाभयात्सर्वत्रराघवंपश्य-
न्नुददंफलंलब्धवानितिशेषः तस्यचदर्शनस्यसार्वकालिकत्वमाह अनुदिनंस्वप्नेपिराममेवपश्यति अनेनसाक्षात्कारउक्तः ए
वंसगुणविषयत्वादेषांवेकंठलोकप्राप्तिद्वारा मोक्षजनकत्वम् दहराद्युपासनावदितिबोध्यम् ८३ ८४ उपसंहरतिक्रोधोपी
तिअपिनायः प्रीत्यैवमाचरेत् तस्यमुक्तिः सर्वथेतिध्वनितंगुरुबोधः गुरुसेवाजन्योबोधस्तद्वत् अधिकःसर्वधर्माधिकोऽभ

शृणुतात्रसुरायूयंधर्मतत्त्वविचक्षणाः रावणोराघवदेषादनिशंतंहृदिभावयन् ८३ भृत्यैःसहसदाराच
चरित्रंदेषसंयुतः श्रुत्वारामात्स्वनिधनंभयात्सर्वत्रराघवम् ८४ पश्यन्नुदिनंस्वप्नेराममेवा नुपश्यति
क्रोधोपिरावणस्याशङ्कगुरुबोधाधिकोभवत् ८५ रामेणानिहतश्चांतेनिधनाशेषकल्पावः रामसायुज्यमे
वापरावणोमुक्तबंधनः ८६ पापिष्ठोवादुरात्मापरधनपरदारैषुसक्तोयदिस्यानित्यंस्नेहातभयाद्वारघु-
कुलतिलकंभावयन्संपरेतः भूत्वाशङ्कितरंगोभवशतजनितानेकदोषैर्विमुक्तः सद्यौरामस्याविष्णोःसरव
रविनुतयातिवेकंठमाद्यम् ८७

वदित्यर्थः ८५ भगवतोहस्तान्मृत्युरप्येवंफलक इत्याह रामेणोतिसहसमानेदेशो-
युज्यतेसयुक्तस्यभावः सायुज्यंसमानलोकवासइत्यर्थः तदेवाभिप्रेत्याग्रेवक्ष्यतिवेकंठंयातीति ८६ दुरात्मापरानिष्ठादि-
चिंतकःपापिष्ठत्वंकायिकपापवत्त्वतदेवस्फुटयतिपरधनपरदारैत्यादिस्नेहाद्भयादित्यनेनोभयोस्तुल्यफलत्वंस्नेहाद्रोप्यादि-
भयाद्वावणादिस्तत्रस्नेहवतामैहलौकिकसुखाधिक्यंविशेषइतिबोध्यं पारलौकिकं तु फलं तुल्यमित्याशयेन वाशब्दः अंतरंगं अं
तःकरणंतच्छब्दस्यसः सरवरोब्रह्मा ८७ ८८

अ.रा.टी.
३८

त्रिभुवनस्याविषमंदुःखदंशरैर्दलितं विदारितं वपुर्नस्यसः बंधुरांगः यथोचितं न तो न तांगः एवं ध्यातृणां सर्वभयापहमिति तंत्रेषु
प्रसिद्धम् ८८ इति श्रीमत्सकलं युद्धकांडे एकादशः सर्गः ११ राम इति १ तेषां वीराणां मुत्साहार्थं वाक्यमाह भवनामिति एवं

यु.कां.
६

हत्वा युद्धे दशास्यं त्रिभुवनविषमं वामहसौ न चापं मूमौ विष्टस्य तिष्ठन्ति न करधृतं भ्रामयन् बाणमेकम् आर-
क्षोपातनेत्रः शरदलितवपुः सूर्यकोटिप्रकाशो वीरश्च बंधुरांगस्त्रिदशपतिनुतः पातुमां वीररामः ८८ इ
ति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे रावणवधो नाम एकादशः सर्गः ११ श्रीमहादेव उवाच
रामो विभीषणं दृष्ट्वा हनूमंततथा गदम् लक्ष्मणकपिराजचजा बवंततथा परान् १ परितुष्टेन मनसा सवनिवा
ब्रवीद्वचः भवतां बाह्वीयेण निहतो रावणो मया २ कीर्तिस्थास्यति वः पुण्याया वच्चंद्रदिवा करौ कीर्तयिष्यं
ति भवतां कथां त्रैलोक्यपावनीम् ३ ययोपेतां कलिहरायास्यति परमांगतिम् एतस्मिन्नंतरे दृष्ट्वा रावणं पतितं
भुवि ४ मंदोदरीमुख्याः सर्वाः स्त्रियो रावणपालिताः पतिता रावणस्याग्रे शोचंत्यः पर्यदेव यत् ५ विभीषणः
शोचार्तः शोकेन महता हृतः पतितो रावणस्याग्रे बहुधा पर्यदेव यत् ६ रामस्तु लक्ष्मणं ग्राह्य बोधयस्व विभी
षणम् करोतु भ्रातृसंस्कारं किं विलंबेन मानद ७ स्त्रियो मंदोदरीमुख्याः पतिता विलपन्ति च निवारयतु ताः
सर्वाराक्षसी रावणप्रियाः ८

विधवाक्येन बाधिता वीरारणे प्राणव्ययेनापि स्वाभीष्टं साधयंतीति सूचितम् २ अथ पारितो
षिकंददाति कीर्तिरिति वः पुण्या कीर्तिः स्थास्यतीति किंच यया कीर्त्या संयुक्ता मिमां भवतां विजयकथां ये कीर्तयिष्यन्ति ते परमांगतिं
यास्यन्ति ३ ४ ५ पर्यदेव यत् शोकेन विल्लप्तापेत्यर्थः ६ बोधयस्व शोकापनयनवाक्येः संसारानित्यत्वं बोधयेत्यर्थः ७ ८ ९

३८

मृतकस्य रावणस्य समीपे मृतकतुल्यतया निश्चेष्टं पतितम् ९ अयं तव कः आत्मनः शुद्धबुद्धस्वभावत्वात् न केनापि संबंध इति भावः
 १० किंच सृष्टेः पुरातनस्य कश्चित्संबंधो नैवासीत् एवमितः परमिदानीं च न कश्चित्संबंधः पूर्वापरकालयोः संबंधाभावेन मध्येपि
 न वास्तवः संबंधः किंवा भिन्नानि एवेति भावः तदेव दृष्टान्तेनाह यद्ददितो यो धेपतिताः सिकताजलवैगाहताः किंचिद्दूरं मिलिता-
 यांति ततः काश्चित् गुरुतया अधस्तिष्ठन्ति लघुतया विलीयन्ते वा अपरागच्छन्ति तासां यथान कश्चित्संबंधः ११ एवं देहिनेः कालेन त

एवमुक्तो य रामेण लक्ष्मणो गाहिभीषणम् उवाच मृतकोपांते पतितं मृतकोपमम् ९ शोकेन महता विष्टं सो
 मित्रिरिदमब्रवीत् यं शोचसि त्वेदुःखेन कोयं तव बिभीषण १० त्वं वास्य कतमः सृष्टेः पुरेदानीमितः परम्
 यद्दत्तो यो धपतिताः सिकतायांति तद्दृशाः ११ संयुज्यन्ते वियुज्यन्ते तथा कालेन देहिनेः यथा धानाः सूवेधाना
 भवंति न भवंति च १२ एवं भूतेषु भूतानि प्रेरितानीशमायया त्वंचेमेव यमं न्ये च तुल्याः कालवशोद्भवाः
 १३ जन्ममृत्युयदायस्मात्तदा तस्माद्भविष्यतः ईश्वरः सर्वभूतानि भूतेः सृजति हंत्यजः १४

हेगेन संयुज्यन्ते वि

युज्यन्ते च वस्तुतश्च तेषां न कश्चित्संबंध इत्यर्थः दृष्टान्तांतरमाह यथेति धाना मृष्टयवास्ताः स ऊर्ध्वधिरभावेन काश्चिद्धानाः क्षु-
 णं भवंति ततः पुनस्तासां स्निग्धत्वात्ततो न भवंति वियुज्यन्ते १२ एवमीशमायया प्रेरितानि भूतानि भूतेषु संयुज्यन्ते वियुज्यन्ते च
 त्यर्थः एवमयं संयोगो वियोगश्च तवैवेति न किंतु सर्वेषामस्माकं तुल्य इत्याह त्वंचेमेव यमित्यादि अस्माकमप्येवं वियोगो भा-
 वीति भावः १३ यदायस्मिन्काले यस्माज्जन्ममृत्युर्महद्भूतो भगवता कल्पितो तदा तस्मिन्काले तो भविष्यत एव न त्वन्यथेत्यर्थः १४

अ. रा. टी.
३९

यथा बालो न पेक्षोऽपि बाल्यस्वभावादेव सृष्टेर्नृन्मयादिभिश्चित्रैः स्वनिर्मितानि तादृशानि सृजति द्वे स्त्रीपुरुषाकारे कृत्वा तृतीय
मेकं निर्मायै तद्दं जातमनयोरपत्यमिति व्यवहरति परस्पराभिघातेन नाशयति चैव मीश्वर अनपेक्षोऽपि सृजनजन्यफला न पेक्षो
ऽपि आत्मसृष्टेरैव भूतैः प्राणिभिः स्त्रीपुरुषयाम्यव्यवहारद्वारा पराणि सृजति ततः केनचित्केचिद्वृत्तिचननुतेषामेव तत्र कर्तृत्वम
स्त्वित्यत्राह अस्वतंत्रैरितितृणमात्रचालने पि स्वातंत्र्यरहितैः ननु तत्किं सृज्यमानदेह एव जीवो नेत्याह देहेनेति जीवास्तेन देहेन
देहिनो ननु देहात्मान एव तेन तु देहः किमपि कारणमेव नेत्याह देहादिति कर्मद्वारेति शेषः १५ अस्य व्यवहारस्यानादित्वे दृष्टांतमा

सु. को.
६

आत्मसृष्टेरस्वतंत्रैरनपेक्षोऽपि बालवत् देहेन देहिनो जीवादेहादेहो भिजायते १५ बीजादेव यथा बी
जदेहान्येव शाश्वतः देहादेहविभागायमविवेककृतः पुरा १६ नानात्वजन्यनाशश्चक्षयो वृद्धिः क्रिया
फलम् द्रष्टुराभात्यतद्दमयिथाग्नेदीरुविक्रियाः १७

ह बीजादेवेति स च देहादन्यद्व्यवहारप्रयोजको देहसंबंधोऽपि कल्पित एवेत्याह शा
श्वत इति तेन नित्यत्वा नित्यत्वाभ्यां देहदेहिनो भेदोक्तः वस्तुतस्तस्य देहिव्यवहारप्रयोजको देहसंबंधोऽपि कल्पित एवेत्याह दे
हीति अविवेककृतः अतः करणेनात्मनोऽविवेकात् अहममत्यादिबुद्धिरिति भावः एव च देह एव ममताबुद्धेरवास्तवत्वमत्रादौ
ममत्वबुद्धिः सूतरामवास्तवीति सूचितम् १६ वस्तुतोऽत्रादौ स्वातिरिक्तत्वबुद्धिर्नाशादिबुद्धिश्च सर्वमिच्छेव शक्तिरजता
दिबुद्धिर्वदित्याह नानात्वमिति नानात्वभेदः क्रियाफलसरवदुःखे एते अतद्दमो अनात्मधमो द्रष्टृस्तद्वृत्तित्वेन भाति अतः कर
णतत्कायधमो एवेतेतदविवेकात् आत्मनि भातियथा दारुगतवक्रत्वादित्यतद्गताग्नेर्वक्रत्वादिति भावः १७ ७ ७

३९

तदमेनानात्वादयः देहसंयोगाद्देहपदेनांतःकरणमप्युपलक्ष्यते असद्ब्रह्महंममताबुद्धिः यथासदसद्वात्यक्लिंचिद्वस्तु आग्रहात् ध्यायतो भृंगिकीटन्यायेन तथा प्रथा भवति ध्यायमानवस्तु सदसत्त्वाभ्यां ध्यातु रपि सदसत्त्वप्रथा भवति तद्वत् अनेन वास्तवतानाशादीनां निराकृता एव च शोको निराकृत इति तात्पर्यम् १८ ज्ञानाच्च दुःखं निवृत्तिरित्याह प्रसक्तस्येति यथा प्रसक्ता ह भावाभावात्संस्तृतिर्न भाति प्रस्वापोन्नसृष्टिः तथा विमुक्तस्य तत्त्वज्ञानाज्जीवन्मुक्तस्य जीवतोऽपि अनहंकृतेः अहंकाराभावात् तथा संसारभावात्तज्जन्यदुःखशोकाद्यभाव इत्यर्थः १९ उपसंहरति तस्मादिति मायामनोधर्ममायापरिणाममनोधर्म

तदमेदेहसंयोगादात्मन्याभास्यसद्ब्रह्मात् प्रथायथा तथा चान्यत् ध्यायतो सत्सदाग्रहात् १८ प्रसक्तस्यानहंभावात्तदाभाति न संस्तृतिः जीवतोऽपि तथा तद्वद् विमुक्तस्यानहंकृतेः १९ तस्मान्मायामनोधर्मं जह्य हंममतांश्च मम राम भद्रं भगवति मनोध्यात्मानं शिवं २० सर्वभूतात्मनि परमायामाबुषरूपिणि बाह्येन्द्रियाथसंबंधात् त्याजयित्वा मनः शनैः २१ तत्र दोषान्दर्शयित्वा रामानंदेन योजय देहबुल्या भवेद्भाता पिता माता सुहृदिभ्यः २२

अहंममतांश्च मंजहि अन्यधर्मस्यान्यनिष्ठत्वेन ग्रहाद्भ्रमत्वं मायापरिणामत्वेन मनसो जडत्वमुक्तं मनोमात्रांतःकरणं आत्मनीश्वरे इत्यनेन तस्यैव मुख्यमात्मत्वं मन्येत तत्प्रतिबिंबत्वादात्मव्यवहारमात्रमिति भावः २० उक्तमेव पुनराह सर्वभूतात्मनीति बाह्येन्द्रियविषयसंबंधात् मनोदूरीकृत्य भगवति नियोजय तत्संबंध त्यागोपायमाह तत्र दोषानिति ननु भगवति तदनुसंधानेऽपि कथं संसारहानिस्तत्राह देहबुल्येति देहेतः करणादावात्मबुल्येत्यर्थः भगवतो मनसानुसंधाने तत्प्रसादाद्देहभिन्नात्मप्रतीतिरिति तदविवेककृत संसारस्य स्वत एव हानिरिति भावः २१ २२ २३

अ.रा.टी.
४०

२३ तदेव पुनर्दादृश्याहमिथ्येति अगारंगृहम् २४ अज्ञानस्याजस्रं परिणामस्वभावतया तज्जन्यानां क्षणसंगमभंगुरत्वम् २५
प्रारब्धभोगं विना दुस्त्यजमिति बुद्ध्या राज्यादिभुंजन्ननुवर्तस्वतत्पालनेयतस्व २६ भूतं भविष्यच्चाभजन्कथमिदं गतं कथमग्रे

शु.कां.
६

विलक्षणं यदा देहात् जानात्यात्मानमात्मना तदा कः कस्य वा बंधुः क्वातिमाता पिता सुहृत् २३ मिथ्याज्ञान
वशाज्जाता दारा गारादयः सदा शब्दादयश्च विषया विविधाश्चैव संपदः २४ बलं कोशो भृत्यवर्गो रा-
ज्यं भूमिः सुतादयः अज्ञानजत्वात् सर्वे ते क्षणसंगमभंगुराः २५ अथोतिष्ठद्दारा मभावयन् भक्तिभावि-
तम् अनुवर्तस्व राज्यादिभुंजन् प्रारब्धमन्वहम् २६ भूतं भविष्यदभजन् वर्तमानमथाचरन् विहरस्व.
यथान्यायं भवदोषैर्न लिप्यसे २७ आज्ञापयति रामस्त्वायद्भ्रातुः सांपरायिकम् तत्कुरुष्व यथाशास्त्रं
रुदतीश्वापियोषितः २८ निवारय महाबुद्धे लंकां गच्छ तु मां चिरम् श्रुत्वा यथावद्वचनं लक्षणस्य विभी-
षणः २९ त्यक्त्वा गोक्षेत्रं मोहं च रामपार्श्वमुपागमत् विमृश्य बुद्ध्या धर्मज्ञो धर्मार्थसहितवचः ३० रामस्यै-
वानुवृत्त्यर्थमुत्तरं पर्यभाषत् नृशंसमनृतं कुरुत्यक्तधर्मव्रतं प्रभो ३१ नाहोऽस्मि देव संस्कृते परदाराभिमांशि-
नम् श्रुत्वा तद्वचनं प्रीतो रामो वचनमब्रवीत् ३२ मरणांतानि वैराणि निवृत्तं नः प्रयोजनम् क्रियतामस्य-
संस्कारो ममाप्येष यथा तव ३३

भविष्यतीत्यविचारयन् एवं भवदोषैर्न लिप्यसे २७ २८ यथावद्वचनं यथोक्तं वचनम् २९ विमृश्य
भगवच्छ्रोत्रोः क्रियाकरणे भगवतो दुःखं स्यादिति विचार्य ३० ३१ ३२ निवृत्तं निषन्नं यथा तव भ्राता तथा ममापि मरणेन विरोधस्यापगमा-
त् ३३

४०

सांत्ववाक्यैः शोकापनोदकवाक्यैः ३४ ३५ आहिताग्नेरग्निहोत्रिणोयथाकार्ययोग्यं तथैवौर्ध्वदेहिकमकरोत् ३६ विधियुक्तं
मंत्रादियुक्तम् ३७ ३८ प्रदायचोदकंतस्मै इति शब्दजलंकरकादिपात्रेष्वथ शारवायांतदुद्देशेन बध्नेत्यर्थः अनुनयामासविग

रामाज्ञां शिरसाधत्वा शीघ्रमेव विभीषणः सांत्ववाक्यैर्महाबुद्धिराज्ञीमंदोदरीतदा ३४ सांत्वयामास ध
र्माधिधर्मबुद्धिर्विभीषणः त्वरयामास धर्मज्ञः संस्कारार्थं स्वबाधवान् ३५ चित्यानिवेश्य विधिवत्सितु
मेधविधानतः आहिताग्नेर्यथाकार्यं रावणस्य विभीषणः ३६ तथैव सर्वमकरोद्बुधभिः सह मंत्रिभिः ददौ
चपावकंतस्य विधियुक्तं विभीषणः ३७ स्नात्वा चैवाद्रवस्त्रेण तिलान्दर्भाभिर्मिश्रितान् उदकेन च संमि
श्रान् प्रदाय विधिपूर्वकम् ३८ प्रदाय चोदकंतस्मै मूधा चैनं प्रणम्य च ताः स्त्रियां अनुनयामास सांत्वमुक्त्वा पु
नः पुनः ३९ गम्यतामिति ताः सर्वा विविशुर्नगरंतदा प्रविष्टास्तु च सर्वा स्मराक्षसोषु विभीषणः ४० रामपा-
श्वमुपागत्य तदा तिष्ठद्दिनीतवत् रामोपि सहसैन्येन सग्रीवः सह लक्ष्मणः ४१ हर्षलेभेरिपूहत्वा यथावृत्रं
शतक्रतुः मातलिं श्वतदारामपरिक्रम्याभिवद्य च ४२ अनुज्ञातश्च रामेण ययोस्वर्गं विहाय सो ततो हृष्टम
नारामो लक्ष्मणचेदमब्रवीत् ४३ विभीषणाय मे लंकाराज्यं दत्तपुरं वहि इदानीमपि गत्वा त्वलं कामध्ये वि-
भीषणं ४४ अभिषेचय विप्रैश्च मंत्रवद्विधिपूर्वकम् इत्युक्तो लक्ष्मणस्तूष्णीं जगाम सहवानरैः ४५

तशोकाश्वकार ३९ ग

म्यतामिति विभीषणेनोक्ता इति शेषः ४० युद्धमूर्ध्नि हतस्य सद्यः शोचत्वा तदहरेव सर्वं प्रेतकृत्यं समाप्य रामसमीपमागमनम् ४१ ४२ ४३

४४ ४५

अ. रा. टी.
४१

लंकां जगामेत्यन्वयः ततः स्वर्णकलशैराक्षसेन्द्रस्याभिषेकं प्रचक्रे ४६ उपायनपुरस्कृतो ग्रेवृतमुपायनं येन सः आहिताग्न्यादित्वा
स्परनिपातः ४७ आगत्य दंडप्रणामं दंडवत्प्रणामम् ४८ कृतकृत्यमिव प्रतिज्ञातार्थसिद्ध्येति भावः ४९ महान् देवैरपि दुर्जेयः

सु. का.
४

लंकां स्वर्णकलशैः समुद्रजलसंयुतैः अभिषेकं शक्रमंचकैराक्षसेन्द्रस्य धीमतः ४६ ततः पौरजनेः सार्द्धे ना-
नोपायनपाणिभिः विभीषणः ससौमित्रिरुपायनपुरस्कृतः ४७ दंडप्रणाममकरोद्रामस्याक्लिष्टकर्मणः
रामो विभीषणं दृष्ट्वा प्राप्तं राज्यं मुदान्वितः ४८ कृतकृत्यमिवात्मानममन्यत सहानुजः स्रग्धीवचसंमालि-
ग्य रामो वाक्यमथाब्रवीत् ४९ सहायै न त्वया वीरजितो मेरावणो महान् विभीषणोऽपि लंकायामभिषि-
क्तो मया नद्य ५० ततः प्राह हनूमते पार्श्वस्थं विनयान्वितम् विभीषणस्यानुमते गच्छ त्वरा वणात्कृत्यम्
५१ जानक्यैः सर्वमारव्याहिरावणस्य वधादिकम् जानक्याः प्रतिवाक्यं मेशीघ्रमेव निवेदय ५२ एवमा-
ज्ञापितो धीमान् रामेण पवनोत्सृजः प्रविवेश पुरीं लंकां पूज्यमानो निशाचरैः ५३ प्रविश्य रावणगृहं शिंश-
पामूलमाश्रितम् ददृश जानकीं तत्र कृशां दीनामनिदिताम् ५४ राक्षसीभिः परिवृतां ध्यायन्तीं राममेव हि
विनयावनतो भूत्वा प्रणम्य पवनोत्सृजः ५५ कृतं जलिपुटो भूत्वा प्रह्वो भक्त्या प्रतः स्थितः तदृष्ट्वा जानकी तू-
ष्णीं स्थित्वा पूर्वस्मृतिं ययौ ५६

विभीषणः पूर्वप्रतिज्ञाताभिषेकः ५० विभीषणस्यानुमते लंकां धीशत्वा ततः दाज्ञां गृहीत्वा ५१ ५२ ५३ अ-
निदितां रावणतिरस्कारादप्राप्तनिदाम् ५४ ५५ भक्त्येति प्रह्वत्वा देहेतुं कथनं पूर्वस्मृतिपूर्वमागतो यः स एवायमिति स्मृतिस्मरणं ययौ
प्राप्तवती ५६

४१

भवत् अभवदित्यर्थः अडभावआर्षः रामस्य भाषितं रामभाषितं संदेशम् ५७ वानराणां सैन्यैः सहैवलक्ष्मणश्च कुशली सर्वकु-
शलिन इत्यर्थः ५८ राज्ये विभीषणं कृत्वा इत्यनेन निरवशेष सर्वकृत्य सिद्धिरुक्ता ५९ तैः प्रियवाक्यस्य समं रत्नादिषु न किंचि-

ज्ञात्वा तं रामं दत्तं सा हर्षास्सौम्यमुखी भवत् सतां सौम्यमुखी दृष्ट्वा तस्याः पवननन्दनः रामस्य भाषितं सर्वमाख्या-
तुमुपचक्रमे ५७ देविरामः सः सः ग्रीवो विभीषणसहायवान् कुशली वानराणां च सैन्यैश्च सह लक्ष्मणः
५८ रावणं सक्तं हत्वा सबलं सह मन्त्रिभिः त्वामाह कुशली रामो राज्ये कृत्वा विभीषणम् ५९ श्रुत्वा भर्तुः
प्रियं वाक्यं हर्षगद्गदया गिरा किं तैः प्रियं करोम्यद्य न पश्यामि जगन्त्रये ६० समं तैः प्रियवाक्यस्य रत्नान्या भ-
रणानि च एवमुक्तस्तु वैदेत्या प्रत्युवाच पुनर्गमः ६१ रत्नौघाद्विविधा ह्यपि देवराज्यादिशिष्यते हतशत्रु-
विजयिनं रामं पश्यामि सुस्थिरम् ६२ तस्य तद्दचनं श्रुत्वा मेथिली प्राह मारुतिम् सर्वे सौम्या गुणाः सौ-
म्यत्वयेव परिनिहिताः ६३ रामं द्रष्टुमिच्छामां मां जापयतुराघवः तथेति तां नमस्कृत्य ययौ द्रष्टुं द्रष्टु-
मम् ६४ जानक्या भाषितं सर्वं रामस्याग्रे न्यवेदयत् यन्निमित्तो यमारभः कर्मणा च फलोदयः ६५ तौ देवीं
शोकसंतप्तौ द्रष्टुमर्हसि मेथिलीम् एवमुक्तो हनुमत्तारामो जानवतां वरः ६६ मायासीतां परित्यक्तुं जानकी-
मनले स्थिताम् आदातुं मनसा ध्यात्वा रामः प्राह विभीषणम् ६७

त्यस्यामि ६० ६१ देवराज्यादित्यस्य अपीति शेषः प्राप्तजयस्य
रामस्य सर्वतोऽधिकं निर्वधिफलदातृत्वादिति भावः ६२ सौम्याः सौम वत् चंद्रवस्त्रियदर्शनाः शोभमाना इति यावत् सौम्यसौमव-
स्त्रियदर्शनि ६३ ६४ कर्मणां युद्धादीनां फलोदयरूपां तां देवीमित्यन्वयः ६५ ६६ अनले अग्नौ स्थितां जानकीं मादातुं मनसा ध्यात्वा नि-
श्चित्य प्राह इत्यन्वयः ६७ ६८

अ-रा-टी
४२

विरजवस्त्राणिनिर्मलवस्त्राणितदादयंतैः शोभिताम् ६८ सहमारुतिः समासेपिवैकल्पिकत्वात्समासाभावः ६९ शिविकोत्तमे
सर्वशिविकाभ्युत्तमेशिविकारूपेवाहनेयाष्टिकैः आचारवशाद्यष्टिहस्तेरक्षिकैः षट्तेर्बहुभिर्गुप्तम् ७० ७१ कोलाहलं प्रकुर्वतः

यु-कां.
६

गच्छुराजनृजनकजामानयाश्रममांतिकम् स्नातां विरजवस्त्रादयां सर्वाभरणभूषिताम् ६८ विभीषणो-
पितच्छुत्वा जगाम सहमारुतिः राक्षसीभिः सुहृद्भिः स्नापयित्वा तु मेथिलीम् ६९ सर्वाभरणसंपन्नामा
रोप्य शिविकोत्तमे याष्टिकैर्बहुभिर्गुप्तां कंचुकोष्णीभिः श्रुताम् ७० तां द्रष्टुमागताः सर्वे वानराजन
कालजाम् तान्चारयंतो बहवः सर्वतो वेत्त्रपाणयः ७१ कोलाहलं प्रकुर्वन्तोरामपार्श्वमुपाययुः दृष्ट्वा
तां शिविकारूढादरादय रघूत्तमः ७२ विभीषणकिमर्थं ते वानरान्चारयति हि पश्यन्तु वानराः सर्वमेथि
लीमातरयथा ७३ पादचारेण सायातु जानकीममसन्निधिम् श्रुत्वा तद्रामवचनं शिविकादवरुत्त्यसा
७४ पादचारेण शनैर्गता रामसन्निधिम् रामोऽपि दृष्ट्वा तां मायासीतां कायार्थं निर्मिताम् ७५ अवाच्यवा
दान्बहुशः प्राह तारघुनंदनः अमृष्यमाणा सा सीता वचनं राघवोदितम् ७६ लक्ष्मणं प्राह मेशीघ्रं प्रज्वाल्य
हुताशनम् विश्वासार्थं हिरामस्य लोकानां प्रत्ययाय च ७७ राघवस्य मतं ज्ञात्वा लक्ष्मणोऽपि तदैव हि
महाकाष्ठं च यत्कृत्वा ज्वालयित्वा हुताशनम् ७८

दूरेति श्रुतेति वदंतः ७२ ते याष्टिकाः ७३ सायासूर्यचंद्रादिभिर
पितृत्वतोऽज्ञाता तादृशी वानराः सखेन पश्यन्ति त्याशयः शिविका त् शिविकायाः लिंगव्यत्यय आर्षः ७४ ७५ अवाच्यवा-
दान् वक्तुमनर्ह वचनानि परपुरुषगृहे स्थिता सिधिकृत्वा मित्यादीनि ७६ प्रत्ययाय विश्वासाय ७७ ७८ ७९ ८०

४२

७९ ८० ८१ सर्वतःपातुशीतोभवत्वित्यर्थः ८२ ८३ ज्ञःसर्वज्ञोपिरामःकथंसीतामत्यजत् वह्निप्रवेशमनुज्ञातवानितिप्राहुः
८४ इतिश्रीमत्सकल० अध्यात्मरामायणेयुद्धकांडेद्वादशःसर्गः १२ ततइति १ २ ३ साक्षीअंतर्धामितयासर्वद्र

रामपार्श्वमुपागम्यतस्थौतूष्णीमरिंदमः ततःसीतापरिक्रम्यराघवंभाक्तिसंयुता ७९ पश्यतांसर्वलो
कानांदेवराक्षसयोषिताम् प्रणम्यदेवताभ्यश्चब्राह्मणेभ्यश्चमेथिली ८० बद्धांजलिपुटाचेदमुवा
चाग्निसमीपगा यथामेहृदयंनित्यंनापसर्पतिराघवात् ८१ तथालोकस्यसाक्षीमांसर्वतःपातुपाव
कः एवमुक्तातदासीतापरिक्रम्यहृताशनम् ८२ विवेशज्वलनदीप्तनिर्भयेनहृदासुती ८३ दृष्ट्वा
ततोभूतगणाःससिद्धाःसीतामहावह्निगतांभृशार्ताः परस्परप्राहुरहोससीतारामःश्रियस्वाकथम
त्यजज्ञः ८४ इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेद्वादशःसर्गः १२ श्री
महादेवउवाच ततःशक्रःसहस्राक्षोयमश्ववरुणस्तथा कुबेरश्चमहातेजाःपिनाकीवृषवाहनः १ ब्र-
ह्माब्रह्मविदांश्रेष्ठोमुनिभिःसिद्धचारणैः पितरोऽक्षयःसाध्यागंधर्वाप्सरसोरगाः २ एतेचान्येविमानाग्न्यै
राजगमुयत्रराघवः अब्रुवन्परमात्मानरामप्राजलयश्चते ३ कतत्सर्वलोकानांसाक्षीविज्ञानविग्रहः
वसूनामष्टमोसित्वंरुद्राणांशंकरोभवान् ४ आदिकर्तासिलोकानांब्रह्मात्वंचतुराननः अश्विनोद्वाण
भूतौतैचक्षुषीचंद्रमास्करो ५

ए अथसावर्त्म्यमाह वसूनामित्यादि ४ आदिकर्तासृष्टेःप्रथमक-
र्ताविराटरूपमाहाश्विनावित्यादि इदंपुराणांतरोक्तस्यसर्वस्योपलक्षणम् ५ ६ ७ ८

अ-रा-टी
४३

आदिरूपतितृत् अंतोनाशकृत्सदोदितः रात्रिदिनव्यवहारहीनः शब्दः मायागुणास्पृष्टः अतएवसदाबुद्धः ज्ञानस्वरूपः अ
तएवमुक्तोसंसारोअगुणोऽद्वयइतिच्छेदः ६ त्वन्माययासंवृतानांसंवृतज्ञानानाम् चिदात्मकः शब्दज्ञानस्वरूपः ७ तेजसा-
सहस्थानत्तत्तेजोऽपिहृतस्थानचेत्यर्थः ८ ९ अशेषस्थितिकारणअध्यात्मज्ञानिनआत्मविषयतत्त्वज्ञानवतः हेयाहेये
दुःस्वस्ववेतत्साधनेतद्रूपद्वंद्वविहीनकूटस्थत्वात्सत्तामात्रंसर्वस्यहृदिनिष्ठतीतिव्यवहारनियामकं हृदि जीनं इकृष्टणा

लोकानामादिरंतोसिनित्यएकःसदोदितः सदाशब्दः सदाबुद्धः सदासुक्तोअगुणोद्वयः ६ त्वन्मायासंवृतानांत्वं
भासिमानुषविग्रहः त्वन्नामस्मरंतरामसदाभासिचिदात्मकः ७ रावणेनहृतस्थानमस्माकंतेजसासह
त्वयादानिहृतोदुष्टः पुनः प्राप्तपदस्वकम् ८ एवंस्तुवत्सदेवेषु ब्रह्मासाक्षात्पितामहः अब्रवीत्प्रणतोभूत्वा
रामसत्यपथेस्थितम् ९ ब्रह्मोवाच वंदेदेवविष्णुमशेषस्थितिहेतुं त्वामध्यात्मज्ञानिभिरतर्हृदिभो-
व्यम् हेयाहेयद्वंद्वविहीनपरमैकसत्तामात्रंसर्वहृदिस्थहृदिरूपम् ११ प्राणापानोनिश्चयबुद्ध्याहृदि
रुद्ध्वाछित्वासर्वसंशयबंधविषयोयान् पश्यन्तीशंयंगतमोहायतयस्तवंदेरामंरत्नकिरीटंरविभासम् ११

दिभ्यइतिइकप्रत्ययः १० निश्चयबुद्ध्याहठयोगेनावश्यंभगवंतं ज्ञास्यामीत्येवंरूपेणकुंभकेनहृदिप्राणापानोरुद्ध्वासंचारही
नोक्तत्वात्तत्रप्राणोर्ध्वसंचारीअपानोधश्चारीश्रवणादिभिरीश्वरविषयसंशयबंधइश्वरोस्तिनवाज्ञानरूपोवाशरीरीवेत्यादि
संशयरूपबंधनएवंसंशयस्यैवसंसारमूलकारणत्वात् विषयोयांश्चछित्वाततोऽतःकरणविमुखंत्वात्तत्रेश्वरविषयसंदेह
स्यश्रवणादिना छेदः विषयाणांचानित्याशक्तचित्तप्रतिसंधानेनत्यागः गतमोहास्यक्ततमसः यंपश्यन्तितंरामंवंदेइत्यन्वयः ११

यु-कां-
६

४३

मायातीतं तद्गुणास्पृष्टम् आद्यमित्यस्यैव विवरणं जगदादिमिति मानातीतं देशकालकृतपरिच्छेदशून्यं मोहविनाशं सेवका
नां मोहनाशकं योगविधानं योगविधातारं योगमार्गप्रवर्तकम् १२ भावाभावप्रत्ययहीनं संसारे मिथ्यात्वान्न तस्य भावप्रत्ययो
नाप्यभावप्रत्ययो दृश्यत्वात्तेनानिर्वचनीयत्वज्ञानविषयस्तस्य सदितिसूचितं यद्वाऽज्ञानं भावाभावप्रत्ययाविषयं शास्त्रतः
सत्त्वात्प्रत्यक्षेणानुलभाच्च तत् यद्वा भावो दृश्यमभावस्तु छेदद्विषयज्ञानाविषयं अदृश्यत्वादतु छत्वाच्च भोगासक्ते भोगेष्वसक्ते
स्यक्तभोगे भवमुरख्यैः शिवादिभिः पूजितचरणकमलनित्यकालत्रयाबाध्यम् शब्दमायादोषास्पृष्टबुद्धज्ञानस्वरूपम् अनंतं दे-

मायातीतं माधवमाद्यं जगदादिमानातीतं मोहविनाशं मुनिवृन्दम् योगिध्येयं योगविधानं परिपूर्णं विंदेरामं रं
जितलोकं रमणीयम् १२ भावाभावप्रत्ययहीनं भवमुरख्यैः भोगासक्ते रचितपादांबुजयुग्मम् नित्यशब्दबु
द्धमनंतं प्रणवारव्यं वेदेरामं वीरमशेषास्तरदावम् १३ त्वमेनाथो नाथितकार्याखिलकारी मानातीतो माधवरू
पाखिलधारी भक्त्यागम्यो भावितरूपो भवहारी योगाभ्यासे भावितचेतः सहचारी १४

शाद्यपरिच्छेदं प्रणव आख्याना

मयस्य तं प्रणवारव्यंतस्य वाचकः प्रणव इति पातं जलसूत्रात् अशेषास्तरदावं सर्वदेत्यनाशकमित्यर्थः १३ मे ब्रह्मणस्त्वं नाथः नाथत्वमेवो
पपादयति नाथितकार्याखिलकारी प्राथितिसकलकार्यकर्ता अखिलशब्दस्य परनिपात आर्षः मानातीतः देशतः कालतोरूपतश्चेत्ये
वं त्रिविधपरिच्छेदशून्यः मालह्मीस्तस्याः पतिः भक्त्या नन्यशरणत्वरूपयागम्यः प्राप्यः भावितरूपः सन् भवस्य संसारस्य हारी
हर्ता योगाभ्यासे भावितं विहीनदोषं तथा शब्दं चेतोतः करणं तत्र सहचारी तद्वृत्तिविषय इत्यर्थः दृश्यते त्वय्यया बुध्येति श्रुतेः १४

अ. रा. टी.
४४

लोकततीनां परंपराणां आद्यंतं सृष्टिनाशहेतुम् लोकानां परमीशं पालने हेतुम् लौकिकमानै लौकिकैः प्रमाणैर्न अधिगम्यं अज्ञेयं
शास्त्रैकगम्यमित्यर्थः भक्तिः परमेश्वरे तत्पूजादौ प्रीतिः श्रद्धा ततः फलावश्यं भावनिश्चयः तद्रूपे भावौ श्रितधर्मैर्युक्तैः पुरुषैः से
व्यम् १५ हेमाधव अतिमानं सर्वतोऽपि व्यापकं गतमानं स्वगतेयत्तया परिच्छेद्यं ईदृशां तां ज्ञातुं मानासक्तः मानेषु प्रमाणेषु ईदृ
येष्वसक्तः को वा शक्तः समर्थः कृष्णावतारे वृंदारण्ये स्थित्वा मायया वंदितं नमस्कृतं वृंदारकाणां देवानां वृंदं येन भवमुख्यैः शिवा

सु. कां.
६

त्वा माद्यंतं लोकततीनां परमीशं लोकानां नो लौकिकमानैरधिगम्यम् भक्तिश्च श्रद्धाभावसमेतैर्भजनीयं वंदे रामं
सुंदरमिंदीवरनीलम् १५ को वा ज्ञातुं त्वामतिमानं गतमानमानासक्तो माधवशक्तो मुनिमानस्यम् वृंदारण्ये
वंदितं वृंदारकं वृंदं वंदे रामं भवमुख्यं वंद्यं सुखकंदम् १६ नानाशास्त्रैर्वेदकंदं वैः प्रतिपाद्यं नित्यानंदं निर्विषय-
ज्ञानमनादिम् मत्सेवायं मानुषभावप्रतिपन्नं वंदे रामं मरकतवर्णं मथुरेशम् १७ श्रद्धायुक्तो यः पठतीमं
स्तवमाद्यं ब्राह्मं ब्रह्मज्ञानविधानं भुवि मर्त्यैः रामं श्यामं कामितकामप्रदमीशं ध्यात्वा ध्याता पातकजालैर्विगतः
स्यात् १८ श्रुत्वा स्तुतिं लोकगुरोर्विभावस्रः स्वांके समादाय विदेहपुत्रिकाम् विभ्राजमानां विमलारुणद्युतिरक्ता
बरां दिव्यविभूषणान्विताम् १९

दिभिर्वेद्यं सुखकंदं सुखजनकं त्वां वंदे १६ नानाशास्त्रैः निर्णीतार्था ये वेदकंदं वा वेदसमूहास्तैः प्र
तिपाद्यम् निर्विषयज्ञानं निर्विकल्पकज्ञानविषयं बाह्यविषया विषयकज्ञानविषयमित्यर्थः मत्सेवायं रावणादिवंधेनेति शेषः मथु
रेशं अग्रे शत्रुघ्नाय मथुराराज्यदानात्तत्त्वकृष्णावताराभिप्रायेण च १७ ब्राह्मं ब्रह्म कृतं ब्रह्मज्ञानविधानं तज्जनकं कामितकामप्रदं अ
भीष्टवस्तुदातारतादृशं ध्यात्वा यः पठति स ध्याता पुरुषः पातकजालैर्विगतः हीनः स्यात् १८ विभावस्ररग्निः दिव्य विभूषणान्वितां तद्यु
क्ताम् १९

४४

जगतां साक्षी तत्पुण्यपापद्रष्टा मय्यवरोपितां स्थापिताम् २० मायाजनकात्मजां मायारूपां तां जनकात्मजा सदृशीं मायया विधा-
य निर्मायेति यावत्पुरा मय्यवरोपिता मिनिपूर्वेणान्वयः इदानीं तन्निर्माणकृतस्य जातत्वान्मायानिर्मिता मयि लीनेत्याह हत
इति ७ अनेन दशास्यवधेन २१ प्रतिबिंबरूपिणी सीता प्रतिबिंबरूपा यदर्थं सा कृतानि निर्मिता तद्विषयतः कृतकृत्यतां गता तस्ति-
रोहितालीना २२ स्मरनायक इन्द्रः २३ भक्त्या समेत्य भक्तियुक्तो भूत्वा इदीवरं नीलोत्पलं तदा भक्तकोटिम् प्रवारण्य स्य संसारार-

प्रोवाच साक्षी जगतां रघूत्तमं प्रपन्नसर्वातिहरं हुताशनः गृहाण देवीं रघुनाथं जानकीं पुरा त्वयामय्यवरोपि-
तां वने २० विधाय मायाजनकात्मजां हरे दशाननं प्राणविनाशनाय च हतो दशास्यः सह पुत्रबांधवैर्निरा-
कृतो नेन भरो भुवः प्रभो २१ तिरोहितासा प्रतिबिंबरूपिणी कृतायदर्थं कृतकृत्यतां गता ततो तिदृष्टो परि-
गृह्य जानकीं रामः प्रहृष्टः प्रतिपूज्य पावकम् २२ स्वाके समावेश्य सदानपायिनीं श्रियं त्रिलोकीजननीं श्रियः प-
तिः दृष्ट्वा श्रामं जनकात्मजायुतं श्रिया सुखं स्मरनायको मुदा २३ भक्त्या गिरागद्गदया समेत्य कृतानजलिः
स्तोतुमर्थापचक्रमे इन्द्र उवाच भजे हंसदारा ममिदीवरा मम प्रवारण्य दावानलाभाभिधानम् भवानी
हृदा भावितानंदरूपं भवाभावहेतुं भवादिप्रपन्नम् २४ स्मरानीकदुःखो घनाशौकहेतुं नराकारदेहं निराकार-
मोड्यम् परेशं परानंदरूपं वरेण्यं हरिराममीशं भजे भारनाशम् २५

पुण्यस्य दावानलाभं तत्तुल्यं तन्नाशकत्वादभिधानं नाम यस्य तं भवानी
हृदा पार्वती हृदयेन भावितं ध्यातमानंदरूपं यस्य तं भवाभावहेतुं संसारनिराकरणं भवादिभिः प्रपन्नं सेवितम् २४ स्मरसमूहस्य यो
दुःखो यो दुःखसमूहस्तन्नाशस्य मुख्यकारणं नराकारदेहं माययेति शेषः वस्तुतो निराकारं ईड्यं स्तुत्यम् परेषां ब्रह्मादीनामपीशं वरे-
ण्यं श्रेष्ठं भारनाशं भूभारनाशकम् २५

अ. रा. टी.

४५

प्रपन्नेति शरणागतानामखिलानन्ददातासंपन्नं भक्तैरिति शेषः प्रपन्नानामातीर्त्तानिः शेषं यथा भवति तथा नाशनाशकृतं अभिधा-
नं नाम यस्य तपसा शमदमादिना योगायेषां तादृशैर्योगीशैर्भावेन सत्तया तद्रूपेणाभिभाव्यं ध्येयं कपीशः सग्रीवः आदिना विभीषण-
स्तन्मित्रं राममित्रं रामरूपं सूर्यम् २६ भोगभाजां भोगिनां संसारिणां सुदूरे विभातं तज्ज्ञानाविषयमिति यावत् योगिनां सदा दूरे वि-
भातं तेषां सर्वदा आत्मत्वेन ज्ञानविषयमित्यर्थः चिदानन्दकंदं चित्तश्चैतन्यस्यानन्दस्य कंदं सर्वचेतनानां सर्वनिन्दानां तन्मूलकत्वात् अ-
स्यैवानन्दस्य सर्वमात्रासु पजीवन्तीति श्रुतेः राघवेशं रघुवंशस्वामिनं विदेहात्मजानन्दरूपं जानक्या आनन्दरूपं सवनिन्दं प्रदम् २७ म

प्रपन्नारिबुलानन्ददोहं प्रपन्नं प्रपन्नातीर्त्तानिः शेषं नाशाभिधानम् तपोयोगयोगीशभावाभिभाव्यं कपीशा-
दिमित्रं भजं राममित्रम् २६ सदा भोगभाजां सुदूरे विभातं सदा योगभाजामदूरे विभातम् चिदानन्दकंदं स-
दा राघवेशं विदेहात्मजानन्दरूपं प्रपद्ये २७ महायोगमायाविशेषानुयुक्तो विभासी शालीलानराकारवृत्तिः
त्वेदानन्दलीलाकथा पूर्णकिर्णः सदानन्दरूपा भवन्ती हलोके २८ अहमानपानाभिमतं प्रमत्तो न वेदाखि-
लेशाभिमानाभिमानः इदानीं भवत्पादपद्मप्रसादा त्रिलोकाधिपत्याभिमानो विनष्टः २९

हेतिमहती योगमाया तद्विशेषैः सत्त्वादिभिरनुयुक्तः यथाजपाकुसुमयुक्तः स्फटिकोरक्तो भाति तथा तदनुयोगाल्लीलयानराकारा-
वृत्तिश्चैषा यस्य तादृशो विभासितवया आनन्देन लीलास्तत्कथाभिः पूर्णः कर्णयेषां ते सदा आनन्दरूपा इह लोके भवन्ति २८ अ-
हमानो हकारस्तद्रूपानं स्फुरादिकर्मल्युद्धतस्तेनाभितो मत्तो न एव प्रकर्षणिमत्तः अखिलाये ईशा भूम्यादेस्तदभिमानेन तुल्यो भिमा-
नो यस्य तादृशो हंत्वा न वेद न जानामि त्रिलोके यदाधिपत्यं तत्प्रयुक्तो भिमानो विनष्टः गतः २९ ६५ ६५ ६५ ६५

यु. कां.

६

४५

स्फुरद्भक्तकेयूरहारैरभिरामंजनमनोहरंधरायाः पृथ्व्याभारभूताये सरादैत्यास्तदनीकस्यदावाग्नितुल्यंदुरापः दुःखेन प्राप्य
अवारपारोचस्य तं पृषोदरादित्वाहर्षलोपः ३० सराधीशनीलाब्जनीलांगकांतिविराधादिरक्षोवधाद्भक्तकशांतिम् किरीटादिशोभं पुरारानिला
नांशांतिः सख्यस्मात्किरीटादिभिः शोभायस्यतपुरारानिलाभिभूतयत्नप्राप्यनिध्यादिसदृशम् ३१ लसच्चंद्रकोटिप्रकाशादिर्य

स्फुरद्भक्तकेयूरहाराभिरामंधराभारभूतासरानीकदावम् शरच्चंद्रवक्त्रं लसत्पद्मनेत्रंदुरावारपारंभजेराघवे
शम् ३० सराधीशनीलाब्जनीलांगकांतिविराधादिरक्षोवधाद्भक्तकशांतिम् किरीटादिशोभं पुरारानिला
भुभजेरामचंद्रघृणामधीशम् ३१ लसच्चंद्रकोटिप्रकाशादिपीठे समासीनमेकं समाधायसीताम् स्फु
रद्भक्तवर्णितडित्युजैमासांभजेरामचंद्रनिवृत्तातिर्तिंद्रम् ३२ ततः प्रोवाच भगवान्भवान्यासहितोभवः
रामेकमलपत्राहं विमानस्थोनभस्थले ३३ आगमिष्याम्ययोध्यायां द्रुपत्पुत्रां राज्यसत्कृतम् इदानीं
पश्यपितरमस्य देहस्यराघव ३४ ततोपश्यद्विमानस्थं रामोदशरथं पुरः ननामशिरसापादौ मुदाभ
क्त्या सहानुजः ३५ आलिंग्य मूर्ध्नि वधाय रामोदशरथोऽब्रवीत् तारितोस्मि त्वया वत्स संसाराद्दुःख-
सागरात् ३६ इत्युक्त्वा पुनरालिंग्य ययोरामेण पूजितः रामोपि देवराजं तं दृष्ट्वा प्राह कृताजलिम् ३७

त्रतादृशोपीठे उक्तविशेषणां सीतामैके समाधाय गृहीत्वा समासीनम् निवृत्ते आतिर्तिंद्रे दुःखालस्येयस्मात्तंसदाप्रकाशरू
पमित्यर्थः ३२ भवः शिवः नभः स्थले आकाशे विमाने स्थितः सन् प्रोवाचेत्यन्वयः ३३ अस्य तव देहस्य पितरं जनयिता
रम् ३४ सहानुजः सलक्ष्मणः पादौ स्पृष्ट्वा शिरसाननामेत्यन्वयः ३५ ३६ ३७ ३८ ३९ ४० ४१ ४२

अ-रा-टी-
४६

३८ ३९ पूर्ववदितिराक्षसानांतुनोत्थानसंकल्पस्य भगवतः शरैर्दग्धानामुत्थापने मृतस्यापि सामर्थ्याभावात् शरपातकाले पुनर्जीविनस्यैव भगवता असंकल्पनात् केचित्तुरक्षसांगणनाद्यं शिवणेन समुद्रे प्रक्षेपान्नोत्थानं यद्द्वारावणदाहकाले स

यु-कां-
६

मल्लुते निहतान् संरव्येवानरान् पतितान् भुवि जीवयाश्रुस्रधावृष्ट्या सहस्राक्षममाज्ञया ३८ तथेत्यमृतवृष्ट्या तान् जीवयामासवानरान् ये ये मृता मूढे पूर्वते ते स सोत्थिता इव पूर्ववत् बलिनो हृष्टारामपाश्वर्मुपाययुः ३९ नोत्थिता राक्षसास्तत्र पीयूषस्पर्शनादपि विभीषणस्तु साष्टांगं प्रणिपत्या ब्रवीद्ब्रह्मचः ४० देवमामनुगृणहीष्ममधिष्ठातृयदा तव मंगलस्नानमद्यत्वं कुरु सीता समन्वितः ४१ अलंकृत्य सहस्रात्रांश्चो गमिष्यामहे वयम् विभीषणवचः श्रुत्वा प्रत्युवाच रघूत्तमः ४२ सकुमारोति भक्तो मे भरतो मम वैक्षते जरावल्कलधारी स शब्दब्रह्म समाहितः ४३ कथं ते न विना स्नानमलंकारादिकं मम अतः स ग्रीवमुरव्यास्त्वं पूजयाश्रुविशेषतः ४४ पूजितेषु कपीन्द्रेषु पूजितो हं न संशयः इत्युक्तो राघवेणाशुस्वर्णरत्नाबराणि च ४५ वैवर्षराक्षसश्चेष्टो यथाकामं यथासुचि ततस्तान् पूजितान् दृष्ट्वा रामो रत्नेश्च यूपान् ४६ अभिनन्दयथान्यायं विससर्ज हरीश्वरान् विभीषणसमाजीतं पुण्यकंसूर्यवर्चसम् ४७

वैष्णवराक्षसांतत्संबन्धिभिर्दीहकरणेन भस्मनश्च समुद्रे प्रक्षेपेण नोत्थानमित्याहुः ४० यदेति यदीत्यर्थे ४१ गमिष्यामहे अयोध्यायामिति शेषः ४२ शब्दब्रह्म प्रणवस्तत्र समाहितः शब्दतो र्यतिश्च तत्स्थानवान् ४३ स ग्रीवो मुरव्यो येषां तावत्कपीन्द्रा निति शेषः ४४ ४५ ४६ अनुत्तमं न विद्यते उत्तमं यस्मात्तत् ४७

४६

लज्जमानांतामिवजनायेभर्तृसमीपावस्थानात्तदभिनयः विक्रान्तेनपराक्रमशालिना ४८ ४९ स्वयंविमानमारुह्यभूमिष्ठान्
सर्ववानरादीनाह मित्रकार्यमिति वानरैः सहभवद्भिः सर्वकार्यकृतमित्यन्वयः ५० ५१ हेविभीषणममभक्तः सन्स्वराज्येकं

आरुरोहततोरामस्तद्विमानमनुत्तमम् अंकेनिधायवैदेहीलज्जमानांयशस्विनीम् ४८ लक्ष्मणेनसह-
प्रात्राविक्रान्तेनधनुष्मता अब्रवीच्चविमानस्थः श्रीरामः सर्ववानरान् ४९ सग्रीवंहरिराजंचअंगदंच-
विभीषणम् मित्रकार्यकृतसर्वभवद्भिः सहवानरैः ५० अनुज्ञातामयासर्वयथेष्टंगतुमर्हसि सग्रीवप्र-
तियात्वाशक्तिकिधांसर्वसैनिकैः ५१ स्वराज्येवसलंकार्याममभक्तोविभीषण नत्वांधर्षयितुंशक्ताः
सैद्राअपिदिवौकसः ५२ अयोध्यांगंतुमिच्छामिराजधानींपितुर्मम एवमुक्तास्तुरामेणवानरास्तमहाब-
लाः ५३ ऊचुः प्राज्ञलयः सर्वराक्षसश्चविभीषणः अयोध्यांगंतुमिच्छामस्त्वयासहरघुत्तम ५४
दृष्ट्वात्वामभिषिक्ततुकोसल्यामभिवाद्यच पश्चादणीमहाराज्यमनुज्ञादेहिनः प्रभो ५५ रामस्तथे-
तिसग्रीववानरैः सविभीषणः पुष्पकसहनूमाश्चशीघ्रमारोहसांप्रतम् ५६ ततस्तुपुष्पकंदिव्यंसग्री-
वः सहसेनया विभीषणश्चसामात्यः सर्वैचारुरुहुर्दुतम् ५७ तेष्वारुहेषुसर्वेषुकोवैरपरमासनम् रा-
घवेणाभ्यनुज्ञातमुत्पपातविहायसा ५८

कायांवसेत्यन्वयः ननुपूर्वीविरोधेनदेवाणांपीडयिष्यंतितत्कथमत्रावस्थितिरतआह नत्वामिति ५२ ५३ ५४ वृणीमहेसं
मजिष्यामइत्यर्थः रामस्तथेत्युक्त्वाहेसग्रीवसविभीषणः सहनूमान्वानरैः सहशीघ्रमारोह ५५ ५६ ५७ ५८ ५९

अ. रा. टी.
४७

चतुर्मुखं इव तस्य हंसवाहनत्वात् ५९ ६० इति श्रीमत्सकलं युद्धकांडे त्रयोदशः सर्गः १३ पातयित्वेति १ कर्दमोत्पन्नाद्रि-
द्रव्यं पंकद्विषदाद्रि इति भेदः २ वैशसनम् कदनं महायुद्धमिति यावत् मेमया त्वत्प्रियेण ३ ४ ५ ६ ७ रामाज्ञया ताराप्र-

यु. का.
६

बभौ तेन विमानेन हंसयुक्तेन भास्वता प्रहृष्टश्च तदारामश्चतुर्मुख इव परः ५९ ततो बभौ भास्करविंबतु-
ल्यं कुबेरयानं तपसानुलब्धम् रामेण शोभां नितरां प्रपेदे सीतासमेतन सहानुजेन ६० इति श्रीमद्भ्या
त्परामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे त्रयोदशः सर्गः १३ श्रीमहादेव उवाच पातयित्वा
ततश्चक्षुः सर्वतो रघुनेन्दनः अब्रवीत् मे धिली सीतारामः शशिनिमाननाम् १ त्रिकूटशिखराग्रस्थां पश्य
लंकां महाप्रभाम् एतारणमुत्पश्य मांसकदं मप्य किलां २ असुराणां पुंवंगानां मन्त्रवैशसनमहत्
अत्र मे निहतः शतैरावणो राक्षसेश्वरः ३ कुम्भकर्णद्रिजिन्मुरव्याः सर्वे चात्र निपातिताः एष सेतुर्मया बद्धः
सागरे सलिलाशये ४ एतच्च दृश्यते तीर्थे सागरस्य महात्मनः सेतुबंधमितिख्यातं त्रैलोक्ये न च पूजितं
म् ५ एतत्पवित्रं परमं दर्शनात्पातकापहम् अत्र रामेश्वरो देवो मया शम्भुः प्रतिष्ठितः ६ अत्र मां शरणं प्रा-
प्तौ मंत्रिभिश्च विभीषणः एषा सग्रीव नगरी किष्किंधा चित्रकानना ७ तत्र रामाज्ञया ताराप्रमुखा हरियो-
षितः आनयामास सग्रीवः सीतायाः प्रियकाम्यया ८ तामिः सहोत्थितं शीघ्रं विमानं प्रेक्ष्य राघवः प्राह-
चाद्रिं कृष्य भूकं पश्य वाल्यत्र मे हतः ९

पुरवाः सर्वा अयोध्यायामायां खितिरामाज्ञा ८ प्राह सीतामि
ति शेषः ऋष्यभूकं पश्य अत्र मे वाली हतस्तत्स्थानं पश्य अत्र मे इत्यादि षष्ठी छांदसी ९ १० ११ १२

४७

आश्रमपदे आश्रमस्थाने १० ११ दृश्यते भरद्वाजाश्रम इति शेषः १२ सरयूरिति अत्युच्चदेशस्थत्वाद्भिमानस्य युगपत्सर्वदर्शन
म् १३ एवं वदन्निति शेषः १४ १५ कश्चिदिति प्रश्ने १६ चहीपादपूरणे प्रहृष्टधीः प्रहृष्टचित्तः १७ १८ पादुके पादुकयोः १९ सीताहर

एषा पंचवती नाम राक्षसायत्र मेहताः अगस्त्यस्य सती क्षणस्य पश्याश्रमपदेशाम् १० एते ते तापसाः सर्वे दृ
श्यन्ते वरवर्णिनि असौ शैलवरो देवि चित्रकूटः प्रकाशते ११ अत्र माकैकयो पुत्रः प्रसादयितुमागतः भर
द्वाजाश्रमं पश्य दृश्यते यमुना तटे १२ एषा भागीरथी गंगा दृश्यते लोकपावनी एषा सा दृश्यते सीते सरयू
र्युपमालिनी १३ एषा सा दृश्यते योध्या प्रणामं कुरु भामिनि एवंक्रमेण संप्राप्तो भरद्वाजाश्रमं हरिः १४
पूर्णे चतुर्दशे वर्षे पंचम्यारघुनंदनः भरद्वाजं मुनिं दृष्ट्वा वंदे सानुजः प्रभुः १५ पप्रच्छ मुनिमासीनं विनये
नरघूतमः शृणोषि कच्चिद्भरतः कुशल्यास्ते सहानुजः १६ सुमिहसावर्तते योध्या जीवति च हिमातरः शु
त्वारिमस्य वचनं भरद्वाजः प्रहृष्टधीः १७ प्राह सर्वं कुशलिना भरतस्तु महामनाः फलमूलकृता हारो-
जटावलकलधारकः १८ पादुके सकलं न्यस्य राज्ञ्यं त्यक्तं प्रतीक्षते यद्यत्कृतं त्वया कर्म देदेकरघुनंदन
१९ राक्षसानां विनाशं च सीताहरणं पूर्वकम् सर्वज्ञातं मयारामतपसाते प्रसादतः २० त्वं ब्रह्म परमं
साक्षादादि मध्यांतवर्जितम् त्वमग्रे सैलिले सृष्ट्वा तत्र सप्तोसि भूतकृत् २१

ण पूर्वकं राक्षसानां विनाशकर्म २० यदादि मध्यांतवर्जितं ब्रह्मतत्त्वमेव आपो नारा इति प्रोक्ता आपो वै नरसूनवः
अयं नंतस्य ताः पूर्वं तेन नारायणः स्मृत इति व्युत्पत्तिं नारायणपदस्य दशयितित्वमिति २१ २२ २३ २४

अ.रा.टी.
४८

नारंजीवसमूहस्तत्स्थानकत्वात् नारायण इति व्युत्पत्त्यंतरमाह नराणामिति २२ २३ त्वमात्मना इदं सृजसि आत्मनि अधि-
ष्ठाने एवं सर्वं सृष्ट्वा तत्र त्वं न सज्जसे आसक्तो न भवसि इतरजनवत् असंगेदृष्टान्तः न भवतु चिच्छक्त्या सर्वस्य साक्षिकः स्वा-
र्थैकः २४ तदेवोपपादयति बहिरिति विच्छिन्न इव २५ इदानीं भगवतो रामस्य सार्वस्वमाह जगदिति जगत्त्वम् त्वद्विवर्त्तसाज्ज

यु.को.
६

नारायणोऽसि विश्वात्मन् नराणामंतंरात्मकः त्वन्नाभिकमलोत्पन्नो ब्रह्मा लोकपितामहः २२ अतस्त्वं-
जगतामीशः सर्वलोकनमस्कृतः त्वं विष्णुर्जनकीलक्ष्मीः शेषोऽयं लक्ष्मणाभिधः २३ आत्मना सृजसीदं त्वं
मात्मन्येवात्ममायया न सज्जसे न भवत्वं चिच्छक्त्या सर्वसाक्षिकः २४ बहिरंतश्च भूतानां त्वमेव रघुनंदन
पूर्णोऽपि मूढदृष्टीनां विच्छिन्न इव लक्ष्यसे २५ जगत्त्वजगदाधारस्त्वमेव परिपालकः त्वमेव सर्वभूतानां
भोक्ता भोज्यं जगत्पते २६ दृश्यते श्रूयते यद्यत्स्मर्यते वारयुत्तम त्वमेव सर्वमखिलं त्वद्भिन्नान्यन्न किंचन
२७ माया सृजति लोकांश्च स्वर्गुणैरहेमादिभिः त्वच्छक्तिर्गैरिताराम तस्मात्त्वय्युपचर्यते २८ यथा त्वं-
बकसान्निध्याच्च लंते वाय आदयः जडा तथा त्वया दृष्टा माया सृजति वैजगत् २९ देहद्वयमदेहस्य तवावि-
श्वं रिरक्षिषोः विराट्स्थूलशरीरं ते सूत्रं सूक्ष्ममुदात्ततम् ३०

गत इति भावः भोक्ता भोज्यं अन्ता अन्नमुभयमपि त्वमेवेति भा-

वः २६ २७ ननु तत्किं स्रष्टृत्वादिकमपि मायि वास्तवं नेत्याह मायेति अहमादयोऽहंकारादयः त्वच्छक्त्या त्वदृष्ट्या स्रष्टृप्रेरकत्वेन त्वं
यिस्रष्टृत्ववद्वावहार इति भावः २८ तदेवाह ययेति अयः लोहम् २९ देहद्वयं स्थूलं सूक्ष्मं च सूत्रं हिरण्यगर्भः ३० ६ ६

४८

विराजएवावतारकर्तृत्वमाह विराजइतियतः संभवस्तत्रैवलयइतिभावः ३१ गृणंतिकथयंतीत्यर्थः ३२ तपसातुष्टः ब्रह्मण
स्तपसातुष्टइत्यर्थः ३३ ३४ जनानां पापहराणि अतएव तेषां लोकद्वये इह लोके परलोके च हितायान्ये दुष्कराणि कर्माणि कु

विराजः संभवत्येते अवताराः सहस्रशः कायंति प्रविशंत्येव विराजं रघुनंदन ३१ अवतारकथां लोके ये
गायंति गृणंति च अनन्यमनसो मुक्तिस्तेषामेव रघुत्तम ३२ त्वं ब्रह्मणा पुरा भूमे भरिहाराय राघव
प्रार्थितस्तपसातुष्टस्त्वजातो सिरघोः कुले ३३ देवकार्यमशेषेण कृतं ते राम दुष्करम् बहुवर्षसहस्रा-
णि मानुषं देहमाश्रितः ३४ कुर्वन् दुष्करकर्माणि लोकद्वयहिताय च पापहारीणि भुवनं यशसा पूरयिष्य-
सि ३५ प्रार्थयामि जगन्नाथ पवित्रं कुरु मे गृहम् स्थित्वाद्यमुक्ता सबलः श्रोगमिष्यसि पत्तनम् ३६
तथेति राघवो तिष्ठत्तस्मिन्नाश्रम उत्तमं ससैन्यः पूजितस्तेन सीतया लक्ष्मणेन च ३७ ततो रामश्चित्ति
त्वामुहते प्राह मारुतिम् इतो गच्छ हनूमस्त्वमयोध्यां प्रतिसत्वरः ३८ जानीह कुशलीकच्चिज्जनो नृपति
मंदिरे शृंगवेरुपुरं गत्वा ब्रूहि मित्रं गुह्यमम् ३९ जानकी लक्ष्मणोपेतमागतं मां निवेदय नंदिग्रामं ततो ग-
त्वा भ्रातरं भरतमम् ४० दृष्ट्वा ब्रूहि सभार्यस्य संभ्रातुः कुशलं मम सीतापहरणादी निरावणस्य वधा-
दिकम् ४१ ब्रूहि क्रमेण मे भ्रातुः सर्वं तत्र विचेष्टितम् हत्वा शत्रुगणान् सर्वान् सभार्यः सह लक्ष्मणः ४२

वन् भुवनं चतुर्दशसंख्याकं यशसा पूरयिष्यसि ३५ पत्तनमयोध्यानगरम् ३६ तथेत्युक्त्वा तत्राश्रमे तिष्ठत्सीतयेत्यादेः स
हितइति शेषः ३७ ३८ नृपतिमंदिरे अयोध्यायाम् ३९ ४० ४१ तत्ररणे ४२ ४३ ४४ ४५ ४६

अ. रा. टी.
४९

४३ ४४ भुजगोत्तमं जिघृक्षन् गरुड इव वेगेन ययौ ४५ ४६ ४७ ४८ संप्रवृष्टतनू रूहं गुहमिति शेषः ४९ ५० ५१ विदिग्धांगं
लिप्तांगं ५२ ते चित्रकूटे भगवतारामेण दत्ते काषायांबरधारिभिः प्रभुसमानशीलत्वस्यान्येषामौचित्येन मंत्र्यादीनां तत्त्वम् ५३

यु. कां.
६

उपयातिसमृद्धार्थः सहक्रस्महरीश्वरैः इत्युक्ता तत्र वृत्तांतं भरतस्य विचेष्टितम् ४३ सर्वज्ञत्वापुनः शीघ्र
भागच्छुभमसन्निधिम् तथेति हनुमानस्तत्र मानुषं वपुरास्थितः ४४ नंदिग्रामे ययौ तूर्णं वायुवेगेन मारु-
तिः गरुत्मानि ववेगेन जिघृक्षन् भुजगोत्तमम् ४५ शृंगवेरपुरं प्राप्य गुहमासाद्य मारुतिः उवाच मधुरं वा-
क्यं प्रवृष्टेनांतरात्मना ४६ रामो दाशरथिः श्रीमान् सरवाते सहसीतया सलक्ष्मणस्त्वाधर्मात्मा क्षेमी कु-
शलमब्रवीत् ४७ अनुज्ञातोऽयमुनिना भरद्वाजेन राघवः आगमिष्यति तं देवं द्रक्ष्यसि त्वं रघुत्तमम् ४८
एवमुक्त्वा महातेजाः संप्रवृष्टतनू रूहम् उत्पपात महावेगो वायुवेगेन मारुतिः ४९ सोपश्य द्रोमतीर्थं च सर-
यूच महानदीम् तामतिक्रम्य हनुमान् नंदिग्रामं ययौ मुदा ५० क्रोशामात्रे त्वयोध्यायाश्चीरकृष्णाजिनां-
चरम् ददशं भरतं दीनकृशमाश्रमवासिनम् ५१ मल्लपकविदिग्धांगं जटिलं वल्कलांबरम् फलमूलक-
ताहारं रामचिंतापरायणम् ५२ पादुकेते पुरुस्कृत्य शासयंतं वसुंधराम् मंत्रिभिः पौरमुख्यैश्च काषा-
यांबरधारिभिः ५३ वृतदेहं मूर्तिमंतं साक्षाद्दर्शयिष्यति तम् उवाच प्रांजलिर्विक्रं हनुमान् मारुतात्मजः
५४ यत्वं चिंतयसे रामं तापसं देवके स्थितम् अनुशोचसि काकुत्स्थः सत्वाकुशलमब्रवीत् ५५

तादृशैर्मंत्रिभिः वृतः परिवृतो देहो यस्य तम् ५४ यं रामं त्वं चिंतयसेऽनुशोचसि च स काकुत्स्थस्त्वाकुशलमब्रवीत् ५५

४९

रामेणसहसंगतोमविष्यसीतिशेषः ५६ ५७ ५८ ५९ सौम्यसोमवस्त्रियदर्शनप्रियं ब्रुवतस्तेप्रियारख्यानस्याप्रतिप्रियंद-
दामीतिशेषः ६० मुग्धाःसुंदर्यः ६१ ६२ कल्याणीसत्येत्यर्थः ६३ ६४ तत्त्वमारख्याहियेनतेवचोविश्वसेयम् ६५ परमानंदं प्रापे-

प्रियमारख्यामितेदेवशोकंत्यजसुदारुणम् अस्मिन्मुहूर्तेऽस्मात्त्रात्वंरामेणसहसंगतः ५६ समरेरावणंह-
त्वारामःसीतामवाप्यच उपयातिसमृद्धार्थःससीतःसहलक्ष्मणः ५७ एवमुक्तोमहातेजाभरतोहर्षमू-
र्छितः पपातमुविचास्वस्थःकैकेयीप्रियनंदनः ५८ आलिंग्यभरतःशीघ्रमारुतिंप्रियवादिनम् आनंद
जैरश्रुजलैःसिषेचभरतःकपिम् ५९ देवौवामानुषोवात्वमनुक्रोशादिहागतः प्रियारख्यानस्यतेसौम्य
ददामिब्रुवतःप्रियम् ६० गवांशतुसहस्रंचग्रामाणांचशतंवरम् सर्वाभरणसंपन्नामुग्धाःकन्यास्तुषो
उश ६१ एवमुक्त्वापुनःप्राहभरतोमारुतात्मजम् बहूनीमानिवर्षाणिगतस्यसुमहद्वनम् ६२ शृणो
म्यहंप्रीतिकरंममनाथस्यकीर्तनम् कल्याणोबतगाथेयैल्लोकिकीप्रतिभातिमे ६३ एतिजीवं तमानंदो
नरंवर्षशतादपि राघवस्यहरीणांचकथमासीत्समागमः ६४ तत्त्वमारख्याहिमंतेविश्वसेयंवचस्त
व एवमुक्तोयहनुमानभरतेनमहात्मना ६५ आचक्षतेयगरामस्यचरितं हृत्स्मशःक्रमात् श्रुत्वातुपर
मानंदंभरतोमारुतात्मजात् ६६ आज्ञापयच्छुहणमुदायुक्तमुदान्वितः देवतानिचयावतिनगरैर-
घुनंदन ६७ नानोपहारबलिभिःपूजयंतुमहाधियः सूतावैतालिकाश्चैवबंदिनस्तुतिपाठकाः ६८

तिशेषः ६६ शत्रु

हणंशत्रुघ्नंरामकुशलश्रवणेनमुदायुक्तंतेनेवचस्वयंमुदान्वितःकिमाज्ञापयत्तदाहदेवतानिचेति ६७ उपहाराःगंधधूपनैवेद्याद्याः

६८

अ. रा. टी.
५०

वारमुख्याः वेश्याः हस्यश्वपत्तिरूपाः सेना इत्यर्थः ६९ शशिनिमाननं शशिसदृशमुखमित्यर्थः ७० मुक्तारत्नमयोज्ज्वले
रितितोरणविशेषणम् ७१ अलंकुर्वीतिशत्रुघ्नप्रेरिताजना इति शेषः ७२ वृंदशः संघशः ७३ पारमेष्ठीनि ईश्वराहीणि ७४ ७५

पु. कां.
६

वारमुख्याश्च शतशो नियंति चोर्वसंघशः राजदारास्तथा मात्या सेना हस्यश्वपत्तयः ६९ ब्राह्मणाश्च तथा
पौरा राजानो ये समागताः नियंति राघवस्याद्यदृष्टं शशिनिमाननम् ७० भरतस्य वचः श्रुत्वा शत्रुघ्नप
रिचोदिताः अलंकुर्वीतिशत्रुघ्नप्रेरिताः मुक्तारत्नमयोज्ज्वले ७१ तोरणेष्वपताकाभिर्विचित्राभिरनेकधा
अलंकुर्वीतिवेश्मानि नानाबलिर्विचक्षणाः ७२ नियंति वृंदशः सर्वे रामदर्शनलालसाः हयानां शतसाह
संगजानामयुतं तथा ७३ स्थानां दशसाहस्रं स्वर्णसूत्रविभूषितम् पारमेष्ठीन्युपादाय द्रव्याण्युच्चाव-
चानि च ७४ ततस्तु शिबिकारूढानिर्ययुराजयोषितः भरतः पादुकैर्न्यस्य शिरस्येव कृतजालिः ७५
शत्रुघ्नसहितो रामपादचारेण निर्ययौ तदैव दृश्यते दूराद्विमानं चंद्रसन्निभम् ७६ पुष्पकसूर्यसंकाशं म-
नसा ब्रह्मनिर्मितम् एतस्मिन् भ्रातरौ वीरौ वैदेह्यारामैलक्ष्मणौ ७७ सग्रीवश्च कपिश्चोष्ठौ मंत्रिभिश्च विभी-
षणः दृश्यते पश्यते जना इत्याह पवनात्मजः ७८ ततो हर्षसमुद्भूतो निःस्वनो दिवमस्पृशत् स्त्रीबालयु-
ववृद्धानां रामो यमिति कीर्तनात् ७९

राममवलोकयितुमिति शेषः तदैव तस्मिन्नेव काले भरतयात्राकाले इत्याह पवनात्मज इ-
त्यनेनान्वयः यदुक्तं वाचा तदाह दृश्यते इत्यादि ७६ ७७ ७८ अयं रामो यं राम इति निःस्वनो दिवमस्पृशत् ७९ ८० ८१

५०

अंबरे सोममिव रामं ददृशुः ८० अत्यानंदवतो भरतस्य वर्णने कवेरपि तन्मयभावेनानंदमग्नतया भरतपदपौनरुक्त्यनंदो
पाय ८१ अत्यूर्ध्वदेशस्थविमानस्य गत्या रामस्य मेरुस्थभास्करोपमा ८२ ८३ ८४ ततो लक्ष्मणमासाद्य अभ्यवादयतेत्यन्व
यः अनयोः शास्त्रोक्तविधिनानामगोत्रोच्चारणपूर्वकमभिवादनं वैदेह्यास्तु स्त्रीत्वात्स्वनाममात्रकीर्तनपूर्वकमभिवादनमि
त्याहनामकीर्तयन्निति भरतोहमभिवादयेमैथिलीति रामस्य तु भरतवमां अमुकगोत्रोहत्वामभिवादये इत्येवमिति शेषः

रथकुंजरवाजिस्था अवतीर्य महीं गताः ददृशुस्ते विमानस्थं जनाः सोममिवांबरे ८० प्राञ्जलिभरितो भू
त्वा प्रदृष्टो राघवो न्मुखः ततो विमानाय गतं भरतो राघवं मुदा ८१ ववंदे प्रणतो रामं मेरुस्थमिव भास्करम्
ततो रामाभ्यनुज्ञातं विमानमपतद्भुवि ८२ आरोपितो विमानतद्भूरतः सानुजस्तदा राममासाद्य मुदि
तः पुनरेवाभ्यवादयत् ८३ समुत्थाप्य चिराद्दृष्टुं भरतरघुनंदनः आतरस्वाकमाराप्य मुदा तं परिषस्व
जे ८४ ततो लक्ष्मणमासाद्य वैदेहीनामकीर्तयन् अभ्यवादयत प्रीतो भरतः प्रेमविह्वलः ८५

यद्यपि लक्ष्मणो भरतात्कनिष्ठो वयसा स्पष्टं चेदं जन्मप्रकरणे तथापि ज्येष्ठानुवर्तनेन स्वापेक्षयाधिकगुणत्वेन स्वव्यवहा
रेण ज्येष्ठानुवृत्तिरेवं कर्तव्येति भरतं प्रत्युपदेशदानेन च गुरुत्वबुद्ध्या तस्य नतिरुचितैव किंच को सत्याये प्रथमं दत्तपायसां
शत्वा तु लक्ष्मणस्य ज्येष्ठत्वं ततो हि कैकेय्ये पायसाधदानं तदंशजश्च शत्रुघ्न इति स एव भरतात्कनिष्ठः अतएव वैदेही चेति
चकारः स्वरसः संगच्छते अतएव च शत्रुघ्नकृतो लक्ष्मणनमस्कार उपपद्यते तयो र्युगपदुत्पन्नत्वादित्याहुः ८५ ७५

अ.ग.टी.
५१

सस्वजेभिन्नत्वात् ८६ ८७ ८८ ८९ ९० ९१ प्रसादयन् ९२ ९३ नियतितं प्रतिदत्तम् ९४ कोष्ठागारं अन्नादि
स्थापनगृहं कोशंधनगृहम् ९५ त्वत्तेजसेति पूर्वान्वयि नेत्रजंतोयं मुमुचुः एवं सोभात्रं किलानयो रिति हर्षति स्वस्य तद्द्वेष

यु.कां.
६

सुग्रीवं जांबवंतं च युवराजं तथा गदम् मैदं द्विविदनालांश्च क्रुषमं चैव सस्वजे ८६ सुषेणं च नलं चैव ग
वास्संगंधमादनम् शरभं पनसं चैव भरतः परिषस्वजे ८७ सर्वे ते मानुषं रूपं कृत्वा भरतमादताः पप्र
च्छुः कुशलं सौम्याः प्रहृष्टाश्च प्लवंगमाः ८८ ततः सुग्रीवमालिङ्ग्य भरतः प्राह भक्तिः त्वत्सहायेन रा
मस्य जयो भूदावणो हतः ८९ त्वमस्माकं चतुर्णां तु फाता सुग्रीवपंचमः शत्रुघ्नश्च तदाराममभिवाच्य स
लक्ष्मणम् ९० सीतायाश्चरणौ पश्चाद्द्वंद्वे विनयान्वितः रामो मातरमासाद्य विवर्णां शोकविवहला
म् ९१ जग्राह प्रणतः पादौ मनोमातुः प्रसादयन् कैकेयीं च सुमित्रां च ननामेतरमातरः ९२ भरतः पा
दौ कृतेतुराघवस्य सुपूजिते योजयामास रामस्य पादयोर्भक्तिसंयुतः ९३ राज्यमेतन्त्यासंभूतं मया नि
यतितं तव अद्य मे सफलं जन्म फलितो मे मनोरथः ९४ यत्प्रश्यामि समायातमयोध्यात् त्वमहं प्रभा
कोष्ठागारं बलं कोशं कृतं दशगुणं मया ९५ त्वत्तेजसा जगन्नाथपालयस्व पुरं स्वकम् इति ब्रुवाणं भ
रुतं दृष्ट्वा सर्वे किपीश्वराः ९६ मुमुचुर्नेत्रजंतोयं प्रशंसं सुमुदान्विताः ततो रामः प्रहृष्टात्मा भरतं स्वांक
गमुदा ९७ ययौ तेन विमानेन भरतस्याश्रमे तदा अवरुह्य तदारामो विमानाग्र्यान्महीतलम् ९८

रात्येन शोकाच्च ९६ स्वांकगंकृत्वेति शेषः ९७ ९८ ९९ १०० १०१ १०२ १०३ १०४ १०५ १०६ १०७ १०८ १०९ ११०

५१

धनपालकंकुबेरमनुगच्छेत्येतदनुजानामीत्यर्थः ९१ १०० इति श्रीमत्सकल० युद्धकांडे चतुर्दशः सर्गः १४ ततस्त्विति १
सत्कृतमत्सुत्रायराज्यदानपूर्वकं वनवासं कुर्वितितद्वाक्यपालनेन सत्कृता २ इत्युक्ता रामपादयो भक्त्या प्रणम्य मातृत्वाद्गुरुणा
कैकेय्या सह प्रार्थयामास महाक्यपालनेनाह संतुष्टा अतः परं स्वेच्छया पुनस्तद्दामित्सर्वथा गृहाणेति प्रार्थयामास ३ माया

अब्रवीत्पुष्पकंदेवो गच्छेवेश्वरं वनं अनुगच्छानुजानामि कुबेरं धनपालकम् ९९ रामो वसिष्ठस्य गुरोः
पदांबुजं नत्वा यथा देवगुरोः शतक्रतुः दत्त्वा महाहोसं मुत्तमं गुरोरुपाविवेशाथ गुरोः समीपतः १००
इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे चतुर्दशः सर्गः १४ श्रीमहादेव उवाच त
तस्तु कैकेयीपुत्रो भरतो भक्तिसंयुतः शिरस्यंजलिमाधाय ज्येष्ठभ्रातृमब्रवीत् १ माता मे सत्कृताराम दत्तं
राज्यं त्वयामम ददामितत्ते च पुनर्यथा त्वमददान्मम २ इत्युक्ता पादयो भक्त्या साष्टांगं प्रणिपत्य च बहुधा
प्रार्थयामास कैकेय्या गुरुणा सह ३ तथेति प्रतिजग्राह भरताद्वाज्यमीश्वरः मायामाश्रित्य सकलानरचे
ष्टामुपागतः ४ स्वाराज्यानुभवो यस्य सखज्ञानैकरूपिणः निरस्तातिशयानंदरूपिणः परमात्मनः ५
मानुषेण तु राज्येन किंतस्य जगदीशितुः यस्य भूभंगमात्रेण त्रिलोकी नश्यति क्षणात् ६

माश्रित्येति अन्यथा सच्चिदानंदरूपस्य भग
वतोदानप्रतिग्रहयोरनुपपत्तेरिति भावः सकलं राज्यं प्रतिजग्राहेत्यन्वयः ४ मायाश्रयणे हेतुमाह स्वाराज्येति स्वाराज्यमात्मनः सुखं
रूपतानिरस्तातिशय इतराभिभावकत्वरूपो यस्यात्तादृशानंदरूपस्य आनंदवत्यां मनुष्यानां दादुत्तरोत्तरशतगुणानंदक्रमेणानंद
कथनस्य ब्रह्मानंदे समाप्तेस्तदभिभावकत्वरूपातिशयस्य क्वाप्यभावादिति भावः ५ जगदीशितृत्वमेव दर्शयति यस्येति ६ ७

अ. रा. टी.

५२

लीलयासृष्टमहासृष्टिरनेककोटिब्रह्मांडात्मिकायेनतस्य एतत् अयोध्याराज्यम् ७ भजतांभक्तानांकामपूरस्यअभिला
षसमूहस्यविधित्सयापूरणेच्छया लीलयागृहीतमानुषदेहेनसर्वमपिमानुषव्यवहारंअनुवर्ततेलोकशिक्षणायकरोति ८
शत्रुहंतकोनापितःसंभाराःसमुद्रजलादिरूपाः ९ स्नातेकेशसंस्कारोदूर्तनादिपूर्वकंकृतस्नाने १० विशोधितजटःकेशरूपतां

यु. कां.

६

यस्यानुग्रहमात्रेणभवंत्यारवंडलश्रियः लीलासृष्टमहासृष्टेःकियदेतद्रमापतेः ७ तथापिभजतांनित्यं
कामपूरविधित्सया लीलामानुषदेहेनसर्वमप्यनुवर्तते ८ ततःशत्रुघ्नवचनान्निपुणःशमश्रुघ्नंतकःसं
भाराश्चाभिषेकायमानीताराघवस्यहि ९ पूर्वतुभरतेस्नातेलक्ष्मणेचमहात्मनि सूर्यावेवानरेद्रचराक्ष
सेद्रेबिभीषणे १० विशोधितजटःस्नातश्चित्रमाल्यानुलेपनः महार्हवसनोपेतस्तस्थीतत्रश्रियाज्वलन्
११ प्रतिकर्मचरामस्यलक्ष्मणस्यमहामतिः कारयामासभरतःसीतायाराजयोषितः १२ महार्हवस्त्राभरणे
रलुचक्रुःसमध्यमाम् ततोवानरफलीनांसर्वासामेवशोभना १३ अकारयतकोसल्याग्रहृष्टापुत्रवत्सला
ततःस्येदनमादायशत्रुघ्नवचनात्सुधीः १४ समंत्रःसूर्यसंकाशयोजयित्वाग्रतःस्थितः आरुरोहरथरा
मःसत्यधर्मपरायणः १५ सूर्यावोयुवराजश्चहनुमाश्चबिभीषणः स्नात्वादिव्यावरधरादिव्याभरणभूषिताः
१६ राममन्वीयुरग्रेचरथाश्वगजवाहनाः सूर्यावपुत्यःसीताचययुर्यीनैःपुरंमहत् १७ वज्रपाणिर्यथादेवै
हरिताश्वरथोस्थितः प्रययोरथमास्थायतथारामोमहत्पुरम् १८

प्रापितजटःमहार्हवसनोपेतः धृतबहुमूल्यवस्त्रः ११ प्रतिक
र्मउदूर्तनादिसंस्कारःराजयोषितः दशरथश्रियः १२ समध्यमोजानकी १३ अकारयतप्रतिकर्मतिशेषः १४ सूर्यसंकाशस्येदनमि
त्यन्वयः १५ १६ अन्वीयुःअनुजगमुःपुरमयोध्यापुरम् १७ १८

५२

रत्नदंडमिति श्वेतातपत्रव्यजनचामराणां विशेषणम् १९ अरिंदमः सग्रीवः अस्फुरनायको विभीषणः २० स्तूयमानस्य राम
स्य स्तुतिवाक्यानामिति शेषः २१ वानरा इत्यस्य प्रययुरिति शेषः २२ तेषु पुरवासिनः ये वनगमनकाले दुःखिता बभूवुस्ते इत्यर्थः २३
आचितांगं व्यासांगम् कंजकमलपुण्याः पुण्यवन्तः अर्शद्यजंतः आययुः प्रापुः २४ विचित्ररत्नैरंचितं युक्तं यत्सूत्रं स्वर्णमयं कदिसू

सारथ्यं भरतश्च केरत्नदंडं महाद्युतिः श्वेतातपत्रं शत्रुघ्नो लक्ष्मणो व्यजनं दधे १९ चामरं च समीपस्थो न्य
वीजयदरिंदमः शशिप्रकाशं त्वपरं जग्राहास्फुरनायकः २० दिविजेः सिद्धसंघैश्च ऋषिभिर्दिव्यदर्शनैः
स्तूयमानस्य रामस्य शश्वे मधुरध्वनिः २१ मानुषं रूपमास्थाय वानरा गजवाहनाः भेरीशं खनिनां देवमृ
दंगं पणवानकैः २२ प्रययौ राघवश्चेष्टस्तापुरी समलंकृताम् ददृशस्ते समायातं राघवं पुरवासिनः २३ दू
र्वादलश्यामननुमहाहं किरीटरत्नाभरणाचितांगम् आरक्तकजायतलोचनांतदृष्ट्वा ययुर्मोदमतीव पु
ण्याः २४ विचित्ररत्नाचितसूत्रनद्धपीतांबरपीनभुजांतरालम् अनर्घ्यमुक्ताफलदिव्यहारैर्विरोचमा
नं रघुनंदनं प्रजाः २५ सग्रीवमुख्ये हरिभिः प्रशान्तैर्निषेव्यमाणै रवितुल्यभासम् कस्तूरिकाचंदनलि
प्तगात्रं निवीतकल्पद्रुमपुष्पमालम् २६ श्रुत्वा स्त्रियोराममुपागतं मुदा प्रहर्षवेगोत्कलिता ननश्रियः
अपास्य सर्वं गृहकार्यमाहितं हर्म्याणि चैवां रुरुहुः स्वलेकृताः २७

चंतेन बद्धः पीतांबरो यस्य तं अमूल्यमुक्ताफ
लकृतैः दिव्यहारैः २५ हरिभिर्वीनैः रवितुल्यभासं तत्तुल्यकांतिं निवीता कंठकक्षमध्यधृता कल्पद्रुमपुष्पमालायेन तम् २६
प्रहर्षवेगेनोत्कलिता अतिप्रवृद्धा आननश्रियांसिताः आहितमत्यावश्यकमपि गृहकार्यमपास्येत्यर्थः २७ ६५ ६५

अ. रा. टी.
५३

सर्वदृशामुत्सवभूता आकृतिर्यस्य तन्नेत्रमनसोः रसायनभूतमत्यन्तदकरत्वात्तादृशं रामं दृग्भिर्दर्शनव्यापारैर्मनसाचाभिरेभि
रे आलिंगितवन्त्यः २८ स्मितयुतया अतएव स्निग्धया दृशा प्रजाः पश्यन् दर्शनेन सर्वसमाननं कुर्वन् प्रजानां च इव ब्रह्मेव २९ स्व

यु. कां.
६

दृष्ट्वा हरिं सर्वदृगुत्सवाकृतिं पुष्पैः किरन्त्यः स्मितशोभिताननः दृग्भिः पुनर्नेत्रमनोरसायनं स्वानंदमूर्तिमिन
साभिरेभिरे २८ रामः स्मितस्निग्धदृशा प्रजास्तथा पश्यन् प्रजानां च इवापरः प्रभुः शनैर्जगामाथ पितुः स्व
लंकृतं गृहं महेंद्रालयसन्निभं हरिः २९ प्रविश्य वेष्मांतरं संस्थितो मुद्गरामो ववंदे चरणौ स्वमातुः क्रमेण
सर्वाः पितृयोषितः प्रभुननामभक्त्यारघुवंशकेतुः ३० ततो भरतमाहेंद्ररामः सत्यपराक्रमः सर्वसंप-
त्समायुक्तं मम मंदिरमुत्तमम् ३१ मित्राय वानरैर्द्राय सुग्रीवाय प्रदीयतां सर्वभ्यः सुखवासार्थं मंदि-
राणि प्रकल्पय ३२ रामेणैव समादिष्टो भरतश्च तथा करोत उवाच च महती जाः सुग्रीवराघवानुजः ३३
राघवस्याभिषेकाय चितुः सिंधुजलं शुभम् आनीतं प्रेषय स्वाशुदूतां स्वरितविक्रमान् ३४ प्रेषयामास
सुग्रीवो जांबवंतं मरुत्सूतम् अंगदच सुषेणं च ते गत्वा वायुवेगतेः ३५ जलपूर्णां श्लुतकुम्भकलशां-
श्च समानयन् आनीतं तीर्थसलिलं शत्रुघ्नो मंत्रिभिः सह ३६ राघवस्याभिषेकाय विसिष्टाय न्यवेद्यत्
ततस्तु प्रयतो वृद्धो वसिष्ठो ब्राह्मणैः सह ३७ रामं रत्नमयं पीठं ससीतं सन्यवेशयत् वसिष्ठो वामदेव-
श्च जांबालिगौर्तिमस्तथा ६८

मातुश्चरणौ ववंदे अनेनाग्रे सर्वमातृप्रवेशानंतरं सर्वप्रजासमाननविलंबेन पश्चाद्गवत्प्रवे-
श इति सूचितम् ३० ३१ सर्वभ्यः अन्येभ्यो वानरविभीषणादिभ्यः ३२ ३३ ३४ ३५ शातकुम्भं जंबुस्वर्णम् ३६ ३७ ३८ ३९

५३

३९ ४० सर्वोषधीरसेरम्यपिंचनइत्यन्वयः नमःस्थितेदेवतेः सहस्तुवद्भिः सगणेश्वतुर्भिलेकिपालेश्वरसहवसिष्ठादयोप्यपिंचनि
त्यन्वयः ४१ ४२ ४३ ४४ स्वात् आकाशात् ४५ ४६ ४७ वामांके वामभागे स्थिताम् ४८ ईदृशीं सीतां वामेन करेणा लिंग्य संस्थितं दृष्ट्वा शिवः

वाल्मीकिश्च तथा चक्रः सर्वरामाभिषेचनम् कुशाग्रतुलसीयुक्तपुण्यगंधजलेर्मुदा ३९ अप्यपिंचनरघुश्रेष्ठं
वासवं वसवो यथा ऋत्विग्भिर्ब्रह्मिणैः श्रेष्ठैः कन्याभिः सह मंत्रिभिः ४० सर्वोषधीरसेरम्येव देवतेर्नमः संस्थि
तैः चतुर्भिलेकिपालेश्वरस्तुवद्भिः सगणैस्तथा ४१ छत्रचतस्रजग्रहशत्रुघ्नः पादुरशुभम् सग्रीवराक्षसै-
द्रोतोदधतुः श्वेतचामरे ४२ मालाचक्राचनीवायुर्देवो वासवचोदितः सर्वरत्नसमायुक्तमणिकाचनभूषि
तम् ४३ ददोहारं नरेन्द्राय स्वयं शक्रस्तुभक्तिः प्रजगुर्देवगंधर्वाननृतुश्चाप्स रोगणाः ४४ देवदुंदुभयो नैदुः
पुष्पवृष्टिः पपातरवात् नवदूर्वादिलश्यामपद्यपचायतेक्षणम् ४५ रविकोटिप्रभायुक्तकिरीटेन विराजितम्
कोटिकंदर्पलावण्यपीतांबरसमावृतम् ४६ दिव्याभरणसंपन्नं दिव्यचंदनलेपनम् अयुतादित्यसंका
शं हि भुजं रघुनंदनम् ४७ वामभागे समासीनां सीतां कांचनसन्निभाम् सर्वाभरणसंपन्नां वामांके स-
मुपस्थिताम् ४८ रक्तोत्पलकरां भोजां वामेना लिंग्य संस्थितम् सर्वातिशयशोभादयं दृष्ट्वा भक्तसमन्वि
तः ४९ उमया सहितो देवः शंकरो रघुनंदनम् सर्वदेवगणैर्युक्तं स्तोतुं समुपचक्रमे ५० श्रीमहादेव उवा
च नमोस्तुरामाय सशक्तिकायनीलोत्पलश्यामलकोमलाय किरीटिहारांगदभूषणाय सिंहासनस्था
यमहाप्रभाय ५१

स्तोतुमुपचक्रमे इत्यन्वयः ४९ ५० सशक्तिकायमायाशक्त्यवतारसीतासहिताय ५१ ५२ ५३ ५४ ५५

अ. रा. टी.
५४

आद्यतो उत्पत्तिना शीतद्राहत्या देवमध्यहीनः यतो मायया सृजसि अतएव तेन न लिप्यसे तन्नाशादिकृतदोषभाकूनभवसीत्यर्थः
न त्वेन्द्रजालिकः स्वमायानिमित्तिजीवादिनाशोपितद्वधमाग्नवति ५२ गुणसंवृतः गुणसमूहयामायया संवृतः गुणशब्दो न तत्समूहमायापरः प्रपन्नाः शरणागता ये भक्तास्तेषां यदनुविधानं मोक्षस्तन्निमित्तमित्यर्थः त्वंदवतारलीलाश्रवणादिभिस्तेषां पापक्षयद्वारामोक्षो भवतीत्याशयः स्फुरमानुषादिरूपैर्नानावतारैर्लीलां विधत्से इत्यन्वयः स्फुरावतारा उपेन्द्राद्याः मानुषारामकृष्णाद्याः एवमभूत

त्वमादिमध्यांतविहीनएकः सृजस्यवस्यसिचलोकजातम् स्वमायया तेन न लिप्यसे त्वं यत्स्वेकस्वेजस्वरतो नवद्यः ५२ लीलां विधत्से गुणसंवृतस्त्वंप्रपन्नभक्तानुविधानहेतोः नानावतारैः स्फुरमानुषाद्यैः प्रतीयसे ज्ञानिभिरेव नित्यम् ५३ स्वांशेन लोकं सकलं विधाय तं विष्मर्षिचत्वं तदधः फणीश्वरः उपर्यथो भान्वनिलोडुपोषधीः प्रवर्षरूपो वसिनेकधा जगत् ५४ त्वमिह देहभृतां शिखिरूपः पचासि भक्तमशेषमजस्रम् पवनपंचक रूप सहायोजगदखंडमनेन विष्मर्षि ५५ चंद्रसूर्यशिखिमध्यमतं यत्तेज ईशचिदशेषतनूनाम् प्राभवत्तनुभृतामिह धैर्यं शौर्यं मायुरखिलं तव सत्त्वम् ५६

स्वं ज्ञानिभिरेव नित्यं प्रतीयसे न त्वन्ये स्ते तु मनुष्या यं कश्चिदित्येवं प्रतियंति ५३ सकलं लोकं स्वांशेन विधाय तं लोकं तदधः फणीश्वरो भूत्वा त्वं विष्मर्षिमानुः सूर्य अनिलो वायुः उडुपश्चंद्रः औषधो व्रीह्याद्याः प्रवर्षे मिथः नैकधा अनेक प्रकारेण ५४ प्रकारान्तरेणापिरक्ष्य त्वमाह त्वमिति शिखिरूपो जाठराग्निरूपः पवनपंचकम् प्राणापानसमानोदानव्यानाः तदुक्तं गीतायामहं वैश्वानरो भूत्वा प्राणिनां देहमाश्रितः प्राणापानसमायुक्तः पचाम्यन्नं चतुर्विधमिति ५५ हे ईश चंद्रादिगतं यत्तेजो यच्चाशेषशरीरिणां चित्तं तन्न्यं यच्च तनुभृतां शौर्यं धैर्यं मायुश्च तदखिलं तव सत्त्वं त्वद्रूपासत्तेव प्राभवत् तत्तद्रूपेण प्रादुर्भूतं इत्यर्थः ५६ ५७ ५८

यु. कां.
६

५४

विरिञ्चिर्ब्रह्माविभागोभेदः हे ईशवादिनां तत्तद्भक्तत्वेन तत्र तत्रेश्वरत्वाभिमानवतां त्वं तत्तद्भूषणपरस्परस्माद्भिन्न इव भासितत्वं
माह अनन्यत्वेन दशैक्यमत एवैकमीदृशं ब्रह्मैव त्वं त्वमेव च ब्रह्मादयः अतो नैषां भेद इति भावः ५७ प्रकारांतरेणापि सर्वस्य ब्रह्म
रूपतां स्थापयति मत्स्यादीति एकस्यैव यथा दशरूपत्वं तथैकस्यैव सदसद्विभागरूपता सत् ब्रह्म विश्वादिकं असत् तदितरत्वं
स एकस्त्वमेव यतो भवतो न्यतः न विभाति बहुशः पर्यालोचनेऽपि न ज्ञानविषयो भवतीत्यर्थः ५८ अनंतसृष्टौ अंतरहितायां सृष्टौ तदु-
क्तं पातं जले सर्वथा सृष्ट्या द्युच्छेदो नैव कृतार्थमुक्तं प्रत्येव तु तन्निवृत्तिरिति अनादिर्भगवान् कालो नांतो स्य हि जविद्यते अच्युच्छि

त्वं विरिञ्चि शिवविष्णुविभेदात्कालकर्मशशिसूर्यविभागात् वादिनां पृथगिवेशविभासि ब्रह्म निश्चितमनन्यदि
हैकम् ५७ मत्स्यादिरूपेण यथा त्वमेकः श्रुतो पुराणेषु च लोकसिद्धः तथैव सर्वसदसद्विभागस्त्वमेव नान्यद्भू-
तो विभाति ५८ यद्यत्समुत्पन्नमनंतसृष्टौ उत्पत्त्यते यच्च भवच्च यच्च न दृश्यते स्थावरजंगमादौ त्वया विनातः
परतः परस्त्वम् ५९ तत्त्वं न जानंति परमात्मनस्ते जनाः समस्तास्तव मायया तः त्वद्भक्तसेवामलमानसानां विभा-
तितत्त्वं परमेकमैशम् ६० ब्रह्मादयस्तेन विदुः स्वरूपं चिदात्मतत्त्वं बहिरर्थभावाः ततो बुधस्त्वामिदमेवरूपं-
भक्त्या भजन्मुक्तिमुपैत्यदुःखः ६१ नास्तत्स्वेते सर्वस्थित्यंतसंयमा इति स्मृतिश्च तादृश्यां सृष्टौ यज्जातं यद्भावि यच्च वर्त-

मानं तत्त्वया विना न दृश्यते सर्वं त्वद्रूपमेव दृश्यते तत्त्वं परतः सवेत्तिष्ठाद्विरण्यगमादिपि पर इत्यर्थः ५९ नन्वेवं रूपमां सर्वजनाः किमि-
ति न जानंति तत्राह तत्त्वमिति परमात्मनस्ते एतत्तत्त्वं एते समस्ता जनास्तव मायया संवृता इति शेषः अतो न जानंति तर्हि सर्वथा मां मेवं केऽपि न
जानंति नेत्याह त्वद्भक्तेति ते तवैशं तत्त्वं जानंतीत्यर्थः ६० तेन तव चेतन्यरूपमात्मतत्त्वं ब्रह्मादयोऽपि न विदुः यतस्ते बहिरर्थेषु भावश्चित्तं येषां
तादृशाः ततोऽबुधः त्वद्रूपज्ञाना समथोऽपि इदं रूपमेव त्वां प्रकृतं दृश्यमानरूपमेव त्वां भजन्ध्यायन् अदुःखः निवृत्तसकलदुःखः सन्मुक्ति-
मुपैति ६१

अ. रा. टी.
५५

अपरमपि सल्लभं साधनं स्वानुष्ठितत्वेनात्म्युपादेयतां च तत्र सूचयन्नाह अहमिति अनिशंगुणानुच्चारयन्मरणसमये जंतूनां मुक्तये हे राम तव नाम रूपं मंत्रं दिशामि उपदिशामि ६२ ६३ अखिलदेव सौख्यं अखिलदेव राज्यरूपसौख्यम् यतस्त्वयाराक्षस रूपोऽस्माकं दुष्टशत्रुर्हतः ६४ धरादेवाभूदेवाविद्वांसस्तैर्यज्ञेषु दत्तायज्ञभागा येन खलेन हताः सत्वया हतस्तेन ते भागानोऽस्माकं पुरावद्वावणोत्पत्ति

यु. कां.
६

अहं भवन्नामगुणान्कृता यो वसामिकाश्यामनिशं भवान्या सुसूषमाणस्य विमुक्तये हं दिशामि मंत्रं तव राम नाम ६२ इमं स्तव नित्यं मनन्य भक्त्या शृण्वन्ति गायन्ति लिखन्ति ये वै तैस्सर्वसौख्यं परमं च लब्ध्वा भवत्युदयांतु भवत्प्रसादात् ६३ इन्द्र उवाच रक्षोधिपे नाखिलदेव सौख्यं हतं च मे ब्रह्मवरेण देव पुनश्च सर्वं भवतः प्रसादात्वाप्तं हताराक्षसदुष्टशत्रुः ६४ देवा ऊचुः हतायज्ञभागा धरादेव दत्ता मुरारे खलेनादिदैत्येन विष्णो हतोद्यत्वयानो वित्तानेषु भागाः पुरावद्भविष्यन्ति युष्मात्प्रसादात् ६५ पितर ऊचुः हतोद्यत्वया दुष्टदैत्यो महात्मन् गयादौ नरेन्द्रे दत्तपिंडादिकान्नः बलादतिहत्वा गृहीत्वा समस्तानि दानी पुनर्लब्धसत्त्वा भवामः ६६ यक्षा ऊचुः सदा विष्टिकर्मण्यनेनाभियुक्ता वहामो दशास्य बलाद्दुःखयुक्ताः दुरात्मा हतारावणो राघववेशत्वं याते वयं दुःखजाता हि मुक्ताः ६७

प्राक्काल इव भविष्यन्ति ६५ लब्धसत्त्वास्तपिंडं प्राप्या लब्धबलाः ६६ विष्टिकर्मणि वेतनदानं विना बलात्कर्मकारणं विष्टिस्तत्कर्मणि अभियुक्ताः प्रेरिताः दशास्यं वहामस्तदीयपल्लुक्यादिवहनेनेति शेषः दुःखजाता दुःखसमूहान् ६७ ६८ ६९

५५

पुरारावणराज्यात्पूर्वम् ६८ अभिविद्रुताबलेनस्ववशतांतीताः ६९ यतोयं हतोतएवंस्थितास्त्वयातदुःखमोचनेनपरिचाताः
७० ७१ ७२ ७३ हृदिअंतर्यामितयास्थितमेवराजेन्द्रदृश्यमानराजेन्द्ररूपं ध्यायंतोययुरित्यन्वयः ७४ ७५ इतिश्रीमत्सकल०

गंधर्वउचुः वयंसंगीतनिपुणागायंतस्तेकथामृतम् आनंदामृतसंदोहयुक्ताः पूर्णाः स्थिताः पुरा ६८ पश्चा
हुरात्मनारामरावणेनाभिविद्रुताः तमेवगायमानाश्चतदाराधनतत्पराः ६९ स्थितास्त्वयापरिचाताहतोयंदुष्ट-
रोक्षसः एवमहोरगाः सिद्धाः किन्नरामरुतस्तथा ७० वसवोमुनयोगावोगुह्यकाश्चपतत्रिणः सप्रजा
पतयश्चेतेतथाचाप्सरसांगणाः ७१ सर्वेरामंसमासाद्यदृष्ट्वानेत्रमहोत्सवम् स्तुत्वापृथक्पृथक्सर्वेराध
वेणाभिवंदिताः ७२ ययुः स्वस्वपदेसर्वेब्रह्मरुद्रादयस्तथा प्रशंसन्तोमुदारामगायतस्तस्यचैष्टितम् ७३
ध्यायंतस्त्वभिषेकांद्रसीतालक्ष्मणसंयुतम् सिंहासनस्थंराजेन्द्रययुः सर्वेहृदिस्थितम् ७४ खेवाद्येषुध्व
नत्सप्रमुदितहृदयेदेववृंदैः स्तुवद्भिर्वर्षद्भिः पुष्पवृष्टिदिविमुनिनिकरेरीड्यमानः समंतात् रामः श्यामः प्र-
सन्नस्मितरुचिरमुखः सूर्यकोटिप्रकाशः सीतासौमित्रिवातात्मजमुनिहरिभिः सेव्यमानोविष्मति ७५
इतिश्रीमदध्यात्मरामायणेउमामहेश्वरसंवादेयुद्धकांडेपंचदशः सर्गः १५ श्रीमहादेवउवाच
रोमेभिषिक्तेराजेन्द्रेसर्वलोकसुखावहे वसुधासस्यसंपन्नाफलवंतोमहीरुहाः १ गंधर्हीनानिपुष्पाणिगं
धवंतिचकाशिरे सहस्रशतमश्वानांधेनूनांचगवांतथा २ युद्धकांडेपंचदशः सर्गः १५ रामेइतिउत्त

रादेजातेतिजाताइतिचशेषः १ निर्गंधानिगंधयुतानिअश्वानांधेनूनांगवांचसहस्रशतंददौ २ ३ ४

अ-रा-दी-

५६

शतवृषानित्यत्रशतशब्दानंतवाची ३ ४ अंगदेबाहुभूषणे ५ ६ अवमुच्यभर्त्रीकंठेप्रतिमुक्तंपुनःकंठादवतार्येत्यर्थः ७ विलो
कयनूवैदेहीपश्यन् ८ गौरवेणसीताकृतादरेण ९ १० यद्वस्तुदैवैरपिदुर्लभंतदपितववररूपंचदास्याम्येत्यर्थः ११ उक्तंचान्यत्र रा
ज्योत्सवागतजनायरघुप्रवीरःप्रीत्यात्यनेकमणिरत्नविभूषणानि दत्त्वानित्यात्मजमपास्यविदेहजायैमालांददौरघुपतिःपरमादरेण
१ तथाहनुमतेदत्तासेवमालाह्यमूलिका दशनैःशकलीकृत्यत्यक्तानेनजलाशये २ हाहेतिजल्पितंसर्वैस्तदासस्वरवानरैः स्वजाती

सु-का-

६

ददौशतवृषान्यूर्वद्विजेभ्योरंघुनंदनः त्रिशकोटीःसुवर्णस्यबाह्यणेभ्योददौपुनः ३ वस्त्राभरणरत्नानिब्राह्म
णेभ्योमुदात्तयो सूर्यकांतिसमप्रख्यासर्वरत्नमयीस्त्रजम् ४ सग्रीवायंददौप्रीत्याराधवोभक्तवत्सलः
अंगदायददौदिव्येह्यंगदेरघुनंदनः ५ चंद्रकोटिप्रतीकाशमणिरत्नविभूषितम् सीतायैप्रददौहारप्रीत्या-
रघुकुलोत्तमः ६ अवमुच्यैत्मनःकंठातहारंजनकनंदिनी अवैक्षतहरीन्सर्वान्भर्तारिंचमुहुर्मुहुः ७ रा
मस्तामाहवैदेहीमिंगितज्ञोविलोकयन् वैदेहियस्यतुष्टासिंदेहितस्मैवरानने ८ हनूमतेददौहारपश्य-
तौराधवस्यच तेनहारेणशुश्रूषेमामरुतिगौरवेणच ९ रामोपिमामरुतिदृष्ट्वाकृतांजलिमुपस्थितम् भ
क्त्यापरमयातुष्टद्वचनमब्रवीत् १० हनूमंस्तेप्रसन्नोस्मि वरंवरयकांक्षितम् दास्यामिदैवैरपियत्तदुर्ल
भंभुवनत्रये ११

यमरेकर्मत्वयाकृतमरिंदम ३ रामस्ततोमारुतिमत्युदारमाह्वयचारादभिवर्तमानम् पप्रच्छकस्मान्महतीसुमालात्यक्तात्वयाब्रूहि
विदेहजापिता ४ ब्रह्मेति यद्ब्रह्मविदेवदंतिह्यात्मेश्वरश्चेतिवदंति संतः सीतापतेत्वंतदसीतिबुद्ध्यात्यक्तमयेयंसकलातिस्त्रिया ५ हनू
मस्यदिमत्तस्त्वंवरंकिमपिनेच्छसि तवेच्छांतर्हिनिर्मुक्तांकरिष्यामिचनिःफलां ६ श्रीरामश्चवणेदास्येममास्तुसफलास्पृहा तस्याविशे-
धिनीयानुनिर्मूलांकुरुतांप्रभो ७ ८

५६

ममस्वातेसदेवत्वंसीतयासहतिष्ठसि अद्यैवसर्वेपश्यंतुस्थितंत्वांजानकीपते ८ विदीर्यवस्स्थलमंजनीसूतः प्रदर्शयामासचरा
ममद्वयम् त्वदंबुजेसंस्थितमल्लोचनमहीसूताराधितपादपंकजम् ९ मारुतेवैभवंदृष्ट्वासर्वेसंतोषमागताः रामेणालिंगितः श्री
मानहनुमानंजनीसूतः १० जयशब्दोमहानासीत्तदाराधयमंडपे सीताप्रमुदितातस्मैवरानभयदान्ददौ ११ रामलीलामृतंचैतत्-

हनुमानपितंप्राहनत्वारामंप्रहृष्टधीः त्वन्नामस्मरतो रामनतृप्यतिमनोमम १२ अतस्त्वन्नामसततंस्मर
नृस्थास्यामिभूतले यावत्स्थास्यतितेनामलोकेतावत्कलेवरम् १३ ममतिष्ठतुराजेन्द्रवरोयमेभिकाक्षि
तः रामस्तथेतितंप्राहमुक्तस्तिष्ठयथास्मरवम् १४ कल्पान्तममसायुज्यंप्राप्यसेनात्रसंशयः तमाहजा
नकीप्रीतायत्रकुत्रापिमारुते १५ स्थितंत्वामनुयास्यतिभोगाःसर्वेमेमाज्ञया इत्युक्तामारुतिस्ताभ्या
मीश्वराभ्यांप्रहृष्टधीः १६ आनंदाश्रुपरीताक्षोभूयोभूयःप्रणम्यतो कृच्छ्राद्येतिपस्तप्तुहिमवतंम
हामतिः १७ ततोऽगुहसमासाद्यरामःप्रांजलिमब्रवीत् सर्वेगच्छुपुरंरम्यंभृगवैरमनुत्तमम् १८ मामेव-
चिंतयन्नित्यंभुंक्ष्वभोगानिजार्जितान् अंतममेवसारूप्यंप्राप्यसेत्वनसंशयः १९ इत्युक्ताप्रददौतस्मैदि
व्यान्याभरणानिच राज्यंचविपुलंदत्ताविज्ञानंचददौविभुः २०

परमानंददायकम् श्रोतृणांचाश्रुगृणातांपापसंधविदाहकम् १२
तंतथोदारचरितं १२ १३ मुक्तःसततंममनामस्मरणात् जीवन्मुक्तःसन्तिष्ठ १४ १५ ईश्वराभ्यांसीतारामाभ्यां १६ कृच्छ्रादितिरामदर्शनवि
योगतःकृच्छ्रं १७ १८ मामेवचिंतयन्नित्यनेनभोगेष्वनासक्तोऽप्र वेतिसूच्यते १९ विद्यमानराज्यादधिकदेशराज्यांविज्ञानमात्मतत्त्वज्ञानम् २०

अ-रा-टी-
५७

आलिङ्गितः बहिः शरीरेण सर्वदा स्वानुसंधानदानेनांतश्चालिङ्गितः २१ पूजयामास तानिति शेषः २२ २३ २४ २५ अनिच्छन्नित्य-
स्य यो वराज्यमिति कर्म २६ कर्माध्यक्षः सर्वकर्मसाक्षी कर्तृत्वादिविहीनो निरभिमानित्वात् अतएव निर्विकारः २७ स्वानंदेन-

यु-का-
६

रामेणालिङ्गितो हृद्यो ययोस्व भवनंगुहः ये चान्येवानराः श्रेष्ठा अयोध्यां समुपागताः २१ अमूल्याभरणैर्व-
स्त्रैः पूजयामास राघवः सग्रीवप्रमुखाः सर्वेवानराः सविभीषणाः २२ यथाहं पूजितास्ते न रामेण परमा-
त्माना प्रहृष्टमनसः सर्वे जग्मुरेव यथागतम् २३ सग्रीवप्रमुखाः सर्वे किंकिंधा प्रिययुमुदा विभीषणस्तु
संप्राप्य राज्यं निहतकंठकम् २४ रामेण पूजितः प्रीत्या ययौ लंकामनिंदितः राघवो राज्यमखिलं शाशा-
सारिवलवत्सलः २५ अनिच्छन्नपिरामेण यो वराज्यं पिषे चितः लक्ष्मणः परयाभक्त्या रामसेवापरो
भवत् २६ रामस्तु परमात्मापि कर्माध्यक्षोऽपि निर्मलः कर्तृत्वादिविहीनोपि निर्विकारोपि सर्वदा २७ स्वा-
नंदेनापि तुष्टः सन् लोकानामुपदेशकृत् अश्वमेधादियज्ञैश्च सर्वैर्विपुलदक्षिणैः २८ अयजत् परमा-
नंदो मानुषवपुःश्रितः न पर्यदेव न विधवान् च व्यालकृतभयम् २९ न व्याधिजं भयं चासीद् रामेराज्यं प्र-
शासति लोकैः दस्युभयं नासीद न रथो नास्ति कश्चन ३०

तुष्ट इत्यनेन लोकिकानंदसामग्रीनिरपेक्षत्वमुक्तम् लोकानामुपदेशकृत् अनेन लोकोपदेश एव यज्ञाद्यनुष्ठानप्रयोजनमुक्त-
म् २८ रामेराज्यमिति सौराज्यमाह न पर्यदेव निति व्यालाः सर्पा व्याघ्राश्च २९ दस्यवश्चोराः ३० ३१ ३२ ३३

५७

अनर्थभावमेव प्रपंचयति वृद्धेति ३१ वणश्चिमाणांयेगुणाः धर्माः पुराणेषूक्तास्तेरन्विताः ३२ औरसानिवस्वस्मिन्प्रीतिमतीः प्रजा
रामः पितृवज्जुगो प पितरिपुत्राणामिव प्रजानां रामेस्नेहः पितुः पुत्रेष्विव प्रजासुरामस्येति बोधितम् ३३ उपास्त अकरोदिति यावत्
३४ धनधान्यक्रद्दिमत् तद्युक्तं यद्दीर्घमायुरारोग्यं च तयोः कारकमात्मानमधिकृत्य भवमाध्यात्मिकम् ३५ समाहितस्तदेकचित्तः प

वृद्धेषु सत्सु बालानां नासीन्मृत्युभयं तथा रामपूजापराः सर्वे सर्वे राघवचिंतकाः ३१ ववर्षुजलदास्तौ यं यथा
कालं यथारुचि प्रजाः स्वधर्मे निरता वणश्चिमाणां ये गुणान्विताः ३२ औरसानिवरामोऽपि जुगो प पितृवत् प्रजाः
सर्वलक्षणसंयुक्तः सर्वधर्मपरायणः ३३ दशवर्षसहस्राणिरामो राज्यमुपास्त सः ३४ इदं हस्यं धनधा
न्यक्रद्दिमत् दीर्घायुरारोग्यकरं पुण्यदम् पवित्रमाध्यात्मिकं संज्ञितं पुरारामायणमाधितमादिशं शुना
३५ शृणोति भक्त्या मनुजः समाहितो भक्त्या पठेद्वा परितुष्टमानसः सर्वाः समाप्नोति मनोगता शिषो विमु
च्यते पातककोटिभिः क्षणात् ३६ रामाभिषेकं प्रयतः शृणोति यो धनामिलापीलमते महद्भूतम् पुत्राभिला
षीकृतमार्यसंमतं प्राप्नोति रामायणमादितः पठन् ३७ शृणोति यो ध्यात्मिकरामसंहितां प्राप्नोति राजा भुव-
मृद्धसंपदम् शत्रून् विजित्यारिभि रप्रधर्षितो व्यपेतदुःखो विजयी भवेन्नृपः ३८

रितुष्टमानसः भगवत्कथा पठनं जानं देनेति भावः मनोगता शिषः मनसा आशास्यमानानर्थान् ३६ रामाभिषेकं रावणजयपू-
र्वकं प्राप्तम् आर्यसंमतं शिष्टसंमतं तेन स्वयं शिष्ट इति यावत् ३७ य अध्यात्मिके त्यत्र संधिरार्थः ३८ ७ ७ ७

अ. रा. टी.
५८

अधिरामसंहितां राममधिकृत्य प्रवृत्तामध्यात्मरामायणारव्याम् ३९ कोपमित्युपलक्षणं कामादीनाम् विमत्सरः अनीर्यः स
वर्गोऽणिदुर्गाणिदुःखस्थानानि ४० शृण्वतां पुंसां सुरास्तुष्यन्ति विघ्नानश्यन्ति संपदश्च भवन्ति ४१ रामतत्परा रामैकचित्ता

यु. कां.
६

स्त्रियोऽपि शृण्वन्त्यधिरामसंहितां भवन्ति ता जीवसूताश्च पूजिताः वंध्याऽपि पुत्रं लभते सरूपिणं कथामि
मां भक्तियुता शृणोति या ३९ श्रेष्ठान्वितो यः शृणुयात्पठेन्नरो विजित्य कोपं च तथा विमत्सरः दुर्गाणि सर्वाणि
विजित्य निर्भयो भवेत्सुरवीराघवभक्तिसंयुतः ४० सुराः समस्ता अपियांतितुष्टतां विघ्नाः समस्ता अपयां-
ति शृण्वताम् अध्यात्मरामायणमादितो नृणां भवन्ति सर्वा अपि संपदः पराः ४१ रजस्वला वायदिरामत-
त्परा शृणोति रामायणमेतदादितः पुत्रं प्रसूते कृषमं चिरायुषं पतिव्रता लोकसु पूजिता भवेत् ४२ पूजयित्वा
तुर्ये भक्त्या नमस्कृवंति नित्यशः सर्वैः पापैर्विनिर्मुक्ता विष्णोर्याति परंपदम् ४३ अध्यात्मरामचरितं कृत्स्नं
शृण्वन्ति भक्तिः पठन्ति वा स्वयं वक्त्रात्तेषां रामः प्रसीदति ४४ राम एव परब्रह्म तस्मिंस्तुष्टेऽखिलात्मनि धर्मा
र्थकाममोक्षाणां यद्यदिच्छन्ति तद्भवेत् ४५ श्रोतव्यं नियमेनैतद्द्वामायणमखंडितम् आयुष्यमारोग्यकरं
कल्पकोट्यघनाशनम् ४६ देवाश्च सर्वे तुष्यन्ति ग्रहाः सर्वे महर्षयः रामायणस्य श्रवणे तुष्यन्ति पितरस्त
था ४७

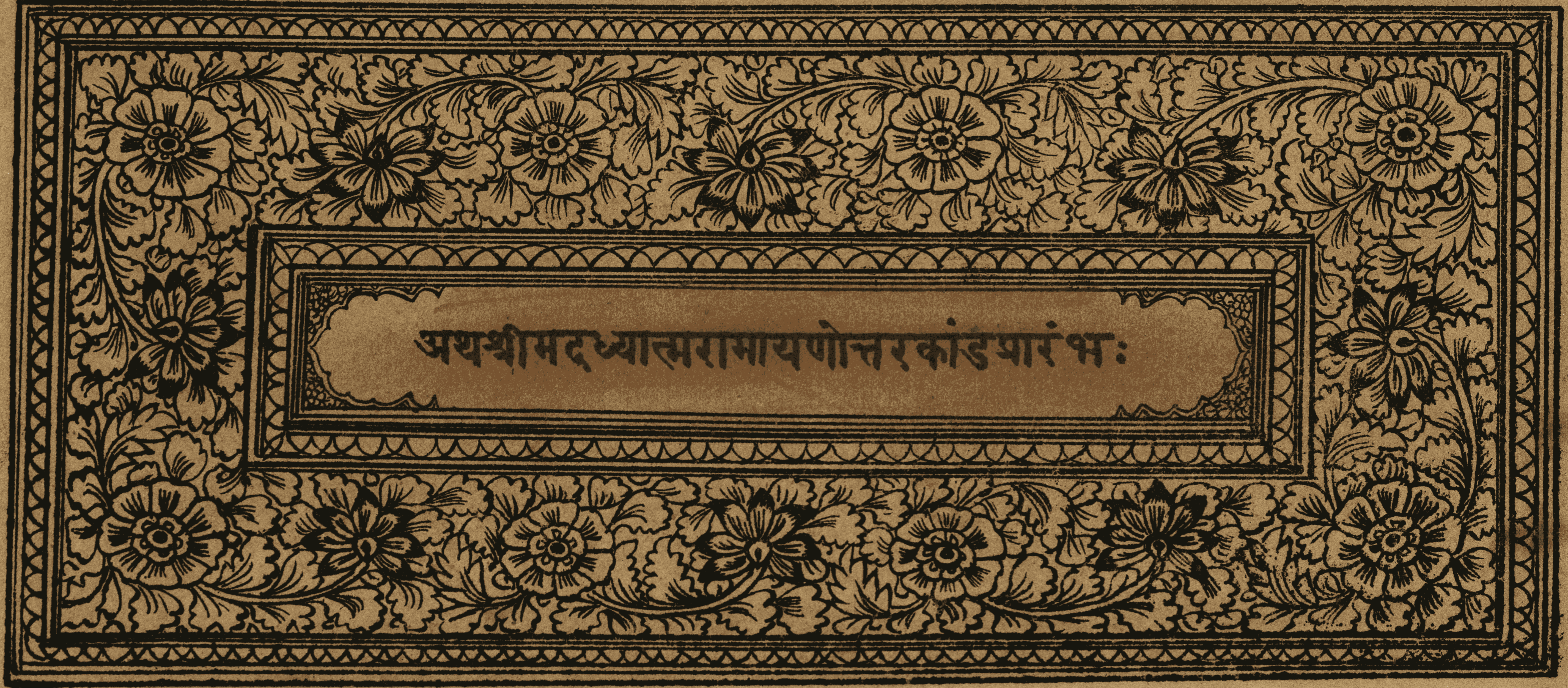
रजस्वलायाः श्रवणं चतुर्थे हि न्यारभ्य द्वादशरात्रांतम् ४२ पूजयित्वा देः पुस्तकमिति शेषः
४३ ४४ ४५ आयुष्यं आयुर्जनकम् कल्पकोटिपर्यंतं कृतमघम् ४६ ४७ ४८ ४९ ५०

५८

वैराग्यविज्ञानयुतं श्रोतृणां तदुभयदा तत्त्वादिनिभावः अस्मिन् भवेत्संसार इत्यर्थः ४८ यो भूतेश्वरो भवः शिवो सकृदखिलवे
दराशिमा लोडयत्तारकं ब्रह्मतदेव रामः विष्णुरहस्यमूर्तिषु अत्यन्तरहस्यमूर्तिः मुख्यामूर्तिरिति विज्ञाया खिलवेदानासारभू
ता उपनिषदस्तदर्थसंग्रहमुद्धृत्य संक्षेपत इदं रामस्य निगूढतत्त्वप्रियाये प्राह तस्मै नम इति शेषः अयं श्लोकस्तत्रत्य श्रोतुं शिव

अध्यात्मरामायणमेतदुद्धृतं वैराग्यविज्ञानयुतं पुरातनम् पठन्ति शृण्वन्ति लिखन्ति ये नरास्तेषां भवेत्सिन्नपु
नर्भवो भवेत् ४८ आलोडया खिलवेदराशिमसकृद्यत्तारकं ब्रह्मतद्रामो विष्णुरहस्यमूर्तिरित्यो विज्ञाय
भूतेश्वरः उद्धृत्या खिलसारसंग्रहमिदं संक्षेपतः प्रस्फुटं श्रीरामस्य निगूढतत्त्वमखिलं प्राह प्रियाये भवः
४९ इति श्रीमदध्यात्मरामायणे उमामहेश्वरसंवादे युद्धकांडे षोडशः सर्गः १६ इति युद्धकांडस
माप्तम् कांडे युद्धात्मके सर्गनिवसप्तनीलकण्ठोक्ताः सार्द्धं कादशशतश्लोकामनुसंख्यायुताः ७

शिष्यस्येति बोध्यम् ४९ इति श्रीमत्सकलराजविपदुद्धरणसमर्थेत्यादि विरुद्धावली विराजमानस्य हिमनिवर्मणः पुत्रस्य श्री
रामवर्मणः कृता अध्यात्मरामायणे सेतो युद्धकांडे षोडशः सर्गः समाप्तः १६ श्रीसीतारामचंद्रार्पणमस्तु युद्धेयु-
द्धादिभिः श्रान्तान् बानरान् प्रतिपूज्य च स्वानंदेन स्थितो यो ध्यांसरामः पातु सर्वदा १ ७ ७ ७

[OrderDescription]
,CREATED=30.12.19 11:55
,TRANSFERRED=2019/12/30 at 12:23:40
,PAGES=119
,TYPE=STD
,NAME=S0002413
,Book Name=M-2420-ATHSHRIMAD ADHYATAMAY RAMAYAN
,ORDER_TEXT=
,[PAGELIST]
,FILE1=00000001.TIF
,FILE2=00000002.TIF
,FILE3=00000003.TIF
,FILE4=00000004.TIF
,FILE5=00000005.TIF
,FILE6=00000006.TIF
,FILE7=00000007.TIF
,FILE8=00000008.TIF
,FILE9=00000009.TIF
,FILE10=00000010.TIF
,FILE11=00000011.TIF
,FILE12=00000012.TIF
,FILE13=00000013.TIF
,FILE14=00000014.TIF

FILE15=00000015.TIF
,FILE16=00000016.TIF
,FILE17=00000017.TIF
,FILE18=00000018.TIF
,FILE19=00000019.TIF
,FILE20=00000020.TIF
,FILE21=00000021.TIF
,FILE22=00000022.TIF
,FILE23=00000023.TIF
,FILE24=00000024.TIF
,FILE25=00000025.TIF
,FILE26=00000026.TIF
,FILE27=00000027.TIF
,FILE28=00000028.TIF
,FILE29=00000029.TIF
,FILE30=00000030.TIF
,FILE31=00000031.TIF
,FILE32=00000032.TIF
,FILE33=00000033.TIF
,FILE34=00000034.TIF
,FILE35=00000035.TIF
,FILE36=00000036.TIF
,FILE37=00000037.TIF

FILE38=00000038.TIF
,FILE39=00000039.TIF
,FILE40=00000040.TIF
,FILE41=00000041.TIF
,FILE42=00000042.TIF
,FILE43=00000043.TIF
,FILE44=00000044.TIF
,FILE45=00000045.TIF
,FILE46=00000046.TIF
,FILE47=00000047.TIF
,FILE48=00000048.TIF
,FILE49=00000049.TIF
,FILE50=00000050.TIF
,FILE51=00000051.TIF
,FILE52=00000052.TIF
,FILE53=00000053.TIF
,FILE54=00000054.TIF
,FILE55=00000055.TIF
,FILE56=00000056.TIF
,FILE57=00000057.TIF
,FILE58=00000058.TIF
,FILE59=00000059.TIF
,FILE60=00000060.TIF

FILE61=00000061.TIF
,FILE62=00000062.TIF
,FILE63=00000063.TIF
,FILE64=00000064.TIF
,FILE65=00000065.TIF
,FILE66=00000066.TIF
,FILE67=00000067.TIF
,FILE68=00000068.TIF
,FILE69=00000069.TIF
,FILE70=00000070.TIF
,FILE71=00000071.TIF
,FILE72=00000072.TIF
,FILE73=00000073.TIF
,FILE74=00000074.TIF
,FILE75=00000075.TIF
,FILE76=00000076.TIF
,FILE77=00000077.TIF
,FILE78=00000078.TIF
,FILE79=00000079.TIF
,FILE80=00000080.TIF
,FILE81=00000081.TIF
,FILE82=00000082.TIF
,FILE83=00000083.TIF

FILE84=00000084.TIF
,FILE85=00000085.TIF
,FILE86=00000086.TIF
,FILE87=00000087.TIF
,FILE88=00000088.TIF
,FILE89=00000089.TIF
,FILE90=00000090.TIF
,FILE91=00000091.TIF
,FILE92=00000092.TIF
,FILE93=00000093.TIF
,FILE94=00000094.TIF
,FILE95=00000095.TIF
,FILE96=00000096.TIF
,FILE97=00000097.TIF
,FILE98=00000098.TIF
,FILE99=00000099.TIF
,FILE100=00000100.TIF
,FILE101=00000101.TIF
,FILE102=00000102.TIF
,FILE103=00000103.TIF
,FILE104=00000104.TIF
,FILE105=00000105.TIF
,FILE106=00000106.TIF

FILE107=00000107.TIF
,FILE108=00000108.TIF
,FILE109=00000109.TIF
,FILE110=00000110.TIF
,FILE111=00000111.TIF
,FILE112=00000112.TIF
,FILE113=00000113.TIF
,FILE114=00000114.TIF
,FILE115=00000115.TIF
,FILE116=00000116.TIF
,FILE117=00000117.TIF
,FILE118=00000118.TIF
,FILE119=00000119.TIF
,